

Hari Isnin
26 November 2001

NEGERI PULAU PINANG

PENYATA RASMI

DEWAN UNDANGAN NEGERI

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
YANG KESEPULUH**

**PENGGAL PERSIDANGAN KETIGA
MESYUARAT YANG KEDUA**

15 OKTOBER 2001 HINGGA 28 NOVEMBER 2001

DIKELUARKAN OLEH
UNIT DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG

PENYATA RASMI

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG YANG KESEPULUH

PENGGAL KETIGA MESYUARAT KEDUA

Kandungan	Muka Surat
	3
SAMBUNGAN PERBAHASAN RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 2002	
Perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan 2002 oleh Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir)	3
Perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan 2002 oleh Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang)	13
Perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan 2002 oleh Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun)	30
PENGGULUNGAN PERBAHASAN RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 2002	
Penggulungan Perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan 2002 oleh Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dr. Loh Hock Hun)	39
Penggulungan Perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan 2002 oleh Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Y.B. Puan Jahara bt. Hamid)	44
Penggulungan Perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan 2002 oleh Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan)	46
Penggulungan Perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan 2002 oleh Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim)	58

PENYATA RASMI

DEWAN UNDANGAN NEGERI YANG KESEPULUH

MESYUARAT KEDUA PENGKAL KETIGA

Hari Isnin : *26 November 2001*

(Tempat : *Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)*

HADIR

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Haji Yahaya bin Abdul Hamid)
- Dato' Speaker

Ahli Kawasan Tanjung Bunga (Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon) – Ketua
Menteri

Ahli Kawasan Telok Bahang (Y.B. Dato' Dr. Hilmi bin Haji Yahaya) –
Timbalan Ketua Menteri

Setiausaha Kerajaan Negeri (Y.B. Dato' Khalid bin Ramli)

Penasihat Undang-Undang Negeri (Dato' Alizatul Khair bt. Osman
Khairuddin)

Yang Berhormat Pegawai Kewangan Negeri (Y.B. Encik Abdul Hanan
bin Alang Endut)

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Dato' Kee Phaik Cheen)

“ Perai (Y.B. Dato' Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy)

“ Sungai Acheh (Y.B. Dato' Haji Abdul Rashid bin Abdullah

“ Bukit Gelugor (Y.B. Dato' Koay Kar Huah)

“ Machang Bubuk (Y.B. Dato' Dr. Toh Kin Woon)

“ Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim)

“ Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan)

“ Telok Ayer Tawar (Y.B. Puan Jahara bt. Hamid)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dr. Loh Hock Hun)

- " Berapit (Y.B. Encik Lau Chiek Tuan)
- " Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow)
- " Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad)
- " Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun)
- " Sungai Bakap (Y.B. Encik Lai Chew Hock)
- " Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik)
- " Bukit Tengah (Y.B. Puan Ng Siew Lai)
- " Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed)
- " Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang)
- " Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang)
- " Kampong Kolam (Y.B. Encik Lim Gim Soon)
- " Air Itam (Y.B. Encik Lye Siew Weng)
- " Permatang Berangan (Y.B. Encik Abd. Roni bin A. Hasan)
- " Datok Keramat (Y.B. Encik Lim Boo Chang)
- " Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir)
- " Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir)
- " Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman)
- " Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang)

TIDAK HADIR

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum)

- " Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid)
- " Sungai Puyu (Y.B. Encik Loo Ah Dee @ Lee Ah Lee)

TURUT HADIR

Encik Kasim bin Md. Isa – (Setiausaha Dewan Undangan Negeri)

Dewan disambung semula pada jam 9.30 pagi.

**SAMBUNGAN PERBAHASAN RANG UNDANG-UNDANG
PERBEKALAN 2002**

DOA.

Timbalan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Di sini ada sedikit pengumuman, Ahli-ahli Yang Berhormat sesi perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan 2002 di jangka akan ditamatkan pada jam 1.00 petang hari ini. Di sebelah petang saya akan menjemput Ahli-ahli EXCO untuk menggulung, jadi sesiapa yang ingin mengambil bahagian dalam perbahasan saya harap jangan berucap terlalu panjang. Silakan sesiapa yang ingin mengambil bahagian. Ahli Kawasan Seberang Jaya dijemput.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir):

Yang Berhormat Tuan Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat, tuan-tuan dan puan-puan yang di hormati sekalian, Assalamualaikum warahmatullah hiwabarakatuh, salam sejahtera dan selamat pagi. Terima kasih kepada Tuan Speaker yang telah memberi saya peluang untuk membahaskan bersama mengenai ucapan Y.A.B. Ketua Menteri mengenai Rang Undang-undang Perbekalan 2002 dan khususnya Anggaran Belanjawan 2002.

Tuan Speaker, tempoh yang tidak sampai empat tahun lagi yang kita akan hadapi dalam rancangan Negeri Pulau Pinang Pertama merupakan fasal penting bagi pembangunan Negeri Pulau Pinang untuk mencapai wawasan negeri iaitu *Penang Vision* di mana menjadikan Negeri Pulau Pinang ini sebagai negeri yang maju sepenuhnya pada tahun 2010. Pada tahun 2002 ini kerajaan berhasrat untuk memperuntukan sejumlah RM413 juta bagi perbelanjaan pengurusan dan pembangunan dan daripada jumlah ini RM214 juta akan digunakan bagi mengurus. Ini merupakan satu peningkatan sebanyak 3 peratus jika di bandingkan dengan belanjawan pada tahun 2001. Ini sebagai satu petanda menunjukkan bahawa pengurusan belanjawan bagi kerajaan untuk tahun 2002 ini amat berhemah lebih-lebih lagi setelah kita mengambil kira kenaikan *emolument* disebabkan kenaikan gaji pegawai kerajaan sebanyak 10 peratus, pengisian jawatan-jawatan baru di beberapa Jabatan dan juga pemilikan harta-harta seperti kenderaan dan juga jentera. Dari pengamatan saya kerajaan memanglah amat prihatin

tentang kebajikan kakitangan kerajaan selain daripada kenaikan gaji yang mengikut kenaikan gaji di peringkat persekutuan, menyediakan ruang-ruang pejabat yang luas, selesa, menyediakan pengangkutan ke tempat-tempat kerja dan juga menyediakan kuarters yang menarik untuk kakitangannya. Dengan kemudahan-kemudahan ini kakitangan kerajaan akan lebih berterima kasih, lebih bekerja kuat dan keras serta komited untuk pembangunan Negeri Pulau Pinang. Cuma agak mendukacitakan ialah dalam rancangan 2002 ini kerajaan tidak berhasrat untuk membina kuarters-kuarters baru bahkan peruntukan yang dikhususkan sebanyak RM5.3 juta jumlahnya hanya digunakan untuk penyelenggaraan dan juga menaik taraf. Ini bermakna jumlah-jumlah kuarters untuk kakitangannya tidak bertambah. Jadi diharap belanjawan tahun depan kita terus menggunakan seterusnya belanjawan yang sebanyak RM30 juta untuk keseluruhan rancangan RNPP1 ini untuk membina kuarters-kuarters yang baru untuk kakitangan. Jadi kalau boleh kerajaan negeri perlu mensasarkan supaya jumlah kuarters untuk kakitangannya ke arah *target* lebih baik, umpamanya 40% mendapat kemudahan kuarters ini. Kita tidak mahu apa yang berlaku contohnya, polisi politeknik, Politeknik di Malaysia khususnya, politeknik di Seberang Perai yang hanya menyediakan asrama-asrama kepada pelajar-pelajarnya setakat 20% dan di dalam satu-satu masa itu pelajar-pelajarnya berada di dalam asrama. Ini menyebabkan masalah tempat duduk, tempat tinggal, masalah sosial, masalah pengangkutan umpamanya di kawasannya Seberang Jaya. Jadi harga sewa rumah telah naik dan kita tidak perlu mengadakan rumah-rumah yang besar yang berbentuk banglo. Saya rasa dengan tanah yang mahal ini, kita sarankan supaya kerajaan membina apartment-apartment yang bertingkat umpamanya 4 tingkat, dengan ini dapatlah mengurangkan beban sewa rumah dan sekali gus memberi kemudahan tempat tinggal yang berhampiran tempat kerja.

Tuan Speaker, dalam keadaan ekonomi yang meleset ini, kerajaan tidak perlu risau dan gundah-gulana dengan perbelanjaan defisit yang dijangka akan mencecah ke angka RM53.9 juta bahkan kita harus mencontohi Kerajaan Persekutuan yang berusaha memberangsangkan pertumbuhan ekonomi dengan berbelanja lebih asalkan ia tidak berlaku pembaziran. Kita peka bahawa pendapatan kerajaan negeri adalah terhad dan telah dinyatakan oleh Ketua Menteri bahawa kita telah berada di tahap *plateau* iaitu dalam tempoh 5 tahun kebelakangan ini, tetapi saya yakin dengan perhubungan yang baik di antara kerajaan negeri dan Kerajaan Persekutuan, kita akan dapat lebih banyak peruntukan di tahun-tahun hadapan. Bahkan di dalam pakej ekonomi *pre-emptive* untuk projek khas ini yang telah diperuntukan di Negeri Pulau Pinang ini sebanyak RM58 juta. Saya rasa ini adalah satu permulaan dan sekiranya terbukti bahawa jentera kerajaan adalah efektif dan boleh membereskan kerja-kerja menyelaras dan memantau projek-

projek ini dengan baik dengan menggunakan sistem program umpamanya PMS2 iaitu *Project Monitoring System* yang ke-2 ini berjaya dibuktikan oleh kerajaan negeri dengan baik, saya yakin aktiviti penjana penumbuhan ekonomi ini yang datangnye dari Kerajaan Persekutuan akan dapat ditingkatkan dan diperolehi dari masa ke semasa. Satu yang saya ingin komen berkenaan dengan projek *pre-emptive* kerajaan dalam perancangan untuk menyediakan satu kolej komuniti bagi setiap kawasan Parlimen, jadi kita ucapkan tahniah kepada Parlimen Kepala Batas yang telah memulakan operasi kolej komuniti ini. Saya difahamkan bahawa iklan-iklan, *billboard* sudah naik di Kepala Batas dan akan diikuti pula di Parlimen Balik Pulau. Saya berharap bahawa perancangan yang teratur akan dapat disusun supaya kawasan Parlimen lain juga akan mendapat kemudahan kolej komuniti dan saya memohon supaya penubuhan di Parlimen Permatang Pauh ini dapat dipercepatkan. Saya nampak keperluannya amat besar bahkan kalau kita hendak dapatkan tempat-tempat untuk disewa, ada rumah-rumah kedai, rumah-rumah komersial yang kosong yang boleh kita sewa yang sesuai untuk dijadikan tempat kolej komuniti ini. Saya tidak mahu kemudahan untuk Parlimen Permatang Pauh ini diabaikan sebagaimana yang telah berlaku kepada kemudahan penjaja-penjaja kecil melalui Projek Tekun di mana Parlimen Permatang Pauh mendapat kemudahan yang *last*, yang tercercut di antara Parlimen-parlimen di Negeri Pulau Pinang. Oleh kerana penuntut-penuntut yang tercicir yang tidak mendapat tempat di kolej-kolej yang disediakan, saya rasa dari segi tarafnya antara pusat giat MARA dan kolej-kolej yang sedia ada, kolej komuniti ini boleh menampung keperluan yang terus mendesak di Parlimen Permatang Pauh.

Tuan Speaker, dalam bidang pendidikan, prestasi pelajar-pelajar di luar bandar masih jauh ketinggalan. Kemerosotan yang ketara di dalam penguasaan Bahasa Inggeris dan Matematik yang secara langsung menjejaskan keseluruhan prestasi pelajar khususnya khususnya pelajar luar bandar yang sedikit sebanyak akan mengurangkan prestasi kualiti keputusan, jadi akan mengurangkan prospek untuk mendapat tawaran ke sekolah-sekolah berasrama. Dalam pengamatan saya untuk mengubah satu keluarga dalam segi ekonomi, sosialnya, sekiranya dalam satu kelompok keluarga ini kalau seorang di antara anak mereka boleh dapat belajar di sekolah asrama, di asingkan dengan yang lain, kemungkinan untuk mendapat keputusan yang lebih cemerlang dari segi peperiksaan yang seterusnya iaitu peperiksaan PMR, SPM ini memang cerah. Oleh itu kita harapkan supaya dengan keputusan yang baik ini akan dapat memberi ruang kepada pelajar-pelajar luar bandar ini untuk terus berusaha di dalam pendidikan dan juga pencapaian akademik mereka. Oleh itu kerajaan juga hendaklah terus berusaha untuk menggalakkan pembangunan

pendidikan lain yang bukan formal dan saya lihat perpustakaan negeri boleh memainkan peranan membawa ke arah matlamat ini. Kita harus puji di atas pemesatan perkembangan perpustakaan Pulau Pinang di bawah Y.B. Machang Bubuk, sambutan amat menggalakkan walaupun terdapat di sesetengah tempat, perpustakaan desa ini tidak aktif, kita harus ingat bahawa perpustakaan desa ini kebanyakannya di tempatkan dan dimiliki oleh JKKK. Pihak JKKK khususnya Pengerusi JKKK haruslah aktif dan memainkan peranan dan sekiranya ada kemudahan yang tidak sempurna, pihak JKKK haruslah memberitahu kepada wakil rakyat, kepada Yang Berhormat-Yang Berhormat yang setempat untuk memperbaiki keadaan yang daif. Ini telah dikatakan oleh Y.B. Sungai Dua, memang kerajaan telah memperuntukkan sejumlah wang yang banyak, sebanyak RM3.5 juta tetapi peruntukan ini adalah untuk pembinaan perpustakaan daerah di Timur Laut, Daerah Seberang Perai Utara dan Daerah Barat Daya, jadi untuk perpustakaan desa yang sedia ada memang diperuntukkan juga kewangan tetapi memandangkan sekarang ini terdapat 43 buah perpustakaan desa, bayangkanlah kalau setiap perpustakaan ini diperuntukkan sebanyak RM2,500.00 difahamkan untuk tujuan keceriaan iaitu memperbaiki kerosakan dan sebagainya walaupun tidak banyak tetapi sekurang-kurangnya boleh menambahkan keperluan untuk keselesaan memasang *air-con* dan sebagainya. Tetapi bagi perbelanjaan yang besar yang diperlukan, kalau dikatakan ada anai-anai dan seumpamanya, saya rasa tanggungjawab pihak JKKKlah untuk memastikan bahawa pembaikan itu dibuat bukanlah diserahkan semata-mata kepada perpustakaan negeri.

Saya juga difahamkan bahawa sebanyak RM2,000.00 juga disediakan untuk menjalankan aktiviti-aktiviti tahunan umpamanya mengadakan pertandingan mengarang esei, melukis, pertandingan bercerita menguji I.Q., *jigsaw puzzle* dan banyak lagi. Saya rasa dengan peranan yang diambil oleh semua kawan-kawan saya nanti, sebab kita tahu dalam jawatankuasa perpustakaan peringkat Parlimen ini terdapat wakil daripada ahli Parlimen ataupun wakil rakyat yang sama-sama diundang untuk memberi *idea*, *input* dan cadangan bagi memperbaiki perpustakaan ini. Kepekasaan Y.B. Machang Bubuk berkenaan dengan perpustakaan ini adalah jelas walaupun saya difahamkan bahawa kalangan Ahli-ahli Lembaga Perbadanan tidak pergi ke Singapura lagi tetapi bila Y.B. Jawi sentuh berkenaan dengan lawatan ke Singapura walaupun tidak kesemuanya yang pergi tetapi *idea* itu memang sudah ada bahkan saya yakin bahawa perpustakaan pekan akan diambil kira bahkan saya yakin bahawa RM3.5 juta ini juga akan digunakan untuk membina perpustakaan-perpustakaan di pekan, di KOMTAR dan juga di pasar raya SUMMIT. Saya lihat peranan perpustakaan ini selain daripada menempatkan buku-buku untuk belajar walaupun tidak ada buku-buku rujukan tetapi saya rasa pihak pengurusan perpustakaan

boleh memulakan kemudahan perpustakaan ini menjadikan tempat belajar untuk budak-budak kampung. Sebenarnya apa bezanya sekolah berasrama dengan sekolah biasa ialah tempoh masanya iaitu di antara pukul 8.00 hingga pukul 11.00 malam, di mana pelajar-pelajar ini ditempatkan di kelas-kelas untuk belajar, membuat kerja-kerja sekolah. Jadi kalau ini boleh dilakukan di perpustakaan-perpustakaan desa ini di mana JKKK ataupun kampung di situ mengambil inisiatif, mengambil giliran seorang bapa untuk menjaga kelas itu untuk satu malam dalam katakan 2 jam dengan mengumpul pelajar-pelajar di sekeliling kampung itu, saya rasa *performance* ataupun keputusan peperiksaan anak-anak di kampung yang mengikut konsep ini akan meningkat. Pihak JKKK dan pihak-pihak lain seperti NGO yang menggunakan kemudahan perpustakaan desa ini cubalah meluaskan lagi skop penggunaan supaya ianya dapat meningkatkan pelajaran dan pendidikan anak-anak kampung.

Pendidikan adalah penting kerana ia tidak terhad kepada pembangunan sumber manusia tetapi merangkumi pembangunan insan, memupuk nilai-nilai manusia dan juga kewarganegaraan. Kita harus berterima kasih kepada kerajaan pusat yang telah memperuntukkan RM644 juta di bawah Rancangan Malaysia Ke-8 untuk pembangunan pendidikan Negeri Pulau Pinang. Kita harap dengan pembinaan dan menaik taraf sekolah-sekolah ini lebih-lebih lagi dengan konsep untuk menjadikan sekolah-sekolah ini satu sesi dapat melahirkan ramai rakyat yang sentiasa berterima kasih dan bersyukur dengan kerajaan. Dengan terbinanya banyak bilik-bilik darjah ini diwujudkan satu sesi, maka dengan ini pihak sekolah boleh mengadakan lebih banyak kelas-kelas pra-sekolah dan pihak sekolah dengan kerjasama Majlis Agama Islam boleh mengadakan kelas-kelas agama pada waktu sebelah petang. Kita berterima kasih kepada Y.B.Telok Bahang yang telah bekerja keras untuk memastikan jumlah kelas-kelas KAFA ini meningkat daripada 1000 dalam tahun 2000 ke 1,500 dalam tahun 2001. Saya rasa ini boleh lagi dipertingkatkan khususnya di kawasan-kawasan kampung. Tidak perlu lagi kita membina sekolah-sekolah agama, kita perlu hanya menggunakan kemudahan-kemudahan sekolah-sekolah kebangsaan yang sedia ada. Cara ini telah dipraktikkan dengan berkesan di Negeri Johor dan ekoran daripada itu anak-anak di Negeri Johor lebih terdidik dengan ilmu agama dan dengan itu tidak semudah diseleweng oleh mana-mana pihak bagi kepentingan politik mereka.

Untuk pra-sekolah dan tadika, saya rasa bolehlah pihak Jabatan Pendidikan membuka lebih banyak lagi dan dengan ini Jabatan Pendidikan dapat menyediakan pendidikan pra-sekolah yang lebih formal. Ini sama ada dibuat oleh mereka sendiri ataupun dengan kerjasama, kalau di kampung kerjasama dengan KEMAS, atau kalau di

bandar-bandar bekerjasama dengan Jabatan Perpaduan supaya masalah kekurangan sekolah-sekolah yang sekarang ini menggunakan rumah-rumah untuk mendinkan tadika yang tidak sistematik, tidak ada padang, mengganggu jiran-jiran dan sebagainya, dapat menggunakan kemudahan sekolah yang sedia ada. Dengan ini satu penyelarasan dalam *syllabus* dapat diwujudkan dan kerjasama yang erat di antara orang kampung, antara KEMAS, Jabatan Perpaduan dan Jabatan Pendidikan ini dapat dapat dipertingkatkan. Selain ini saya ingin sarankan agar pihak KEMAS khususnya dapat memantapkan lagi sukatan pelajaran Bahasa Inggeris di tadika untuk memberi persediaan awal di dalam penggunaan Bahasa Inggeris sebagai bahasa utama dunia, supaya dari segi peningkatan Bahasa Inggeris ini dapat ditingkatkan supaya kanak-kanak yang kemudiannya akan menjadi pelajar-pelajar bumiputera yang berjaya akan dapat menguasai Bahasa Inggeris dengan sebaik mungkin.

Satu aspek yang saya lihat di sini ialah peranan PERDA untuk mendorong ibu-bapa supaya lebih sedar tentang tanggungjawab mereka terhadap anak-anak mereka. Kita harus mengadakan lebih banyak kelas-kelas *parenting*. Kelas-kelas *parenting* atau kursus-kursus ini tidak perlu diadakan di Langkawi atau di tempat-tempat jauh seperti di Pulau Pangkor dan sebagainya, memadailah kita adakan di tempat-tempat kerja, seperti di kilang-kilang dan di pejabat-pejabat dan sebagainya. Bahkan kita cadangkan supaya Majlis Agama Islam menambah selain daripada kursus asas tentang hukum-hakam di dalam kursus untuk mengambil sijil kahwin supaya menjadikan *syllabus parenting* diwajibkan untuk mendapatkan sijil berkahwin. Mereka ini harus menyediakan diri mereka bukan setakat dari segi asas-asas agama, tanggungjawab sebagai seorang bapa, sebagai seorang ibu, ataupun sebagai isteri atau suami bahkan juga bertanggungjawab bagaimana untuk menjadikan anak-anak mereka sebagai manusia yang berguna untuk negara kita. Di sini peranan *inter department* Majlis Agama Islam Pulau Pinang dan PERDA untuk meningkatkan lagi keupayaan dari segi penjagaan anak-anak ini.

Saya tidak berhasrat untuk bercakap panjang lagi, cuma satu lagi *point* yang saya ingin tekankan di sini ialah mengenai penggunaan jalan raya. Bagi tahun 2002 kerajaan akan menyediakan sebanyak RM25 juta untuk penyelenggaraan jalan raya seluruh Negeri Pulau Pinang. Peruntukan ini harus digunakan dengan sebaik mungkin, jangan hanya menggunakan untuk membaiki jalan yang rosak akibat kerja-kerja pemasangan kabel, paip dan sebagainya. Pihak-pihak kontraktor harus dipertanggungjawabkan untuk menimbis balik dan membaiki apa-apa kerosakan sekiranya ada kerja-kerja yang dilakukan di jalan-jalan.

Kontraktor-kontraktor yang didapati mengerjakan pembaikan ini dengan sambil lewa, seperti melepaskan batuk di tangga harus dipertanggungjawabkan dengan menyimpan deposit mereka dan kalau boleh mengambil deposit mereka. Sekiranya tindakan drastik ini boleh dibuat, saya rasa dan yakin tidak akan berlaku lagi proses mengorek, mengetar dan mengorek balik jalan-jalan ini. Ini banyak berlaku sebab saya banyak berjalan di kampung-kampung, dalam perjalanan saya dari rumah ke klinik, saya dapati umpama di Jalan Besar ke Penaga, umpamanya, Y.B. Penaga tidak ada di sini sekarang, proses mengorek dan *repair* dan menurap semula dalam tahun ini saja saya rasa kalau tidak silap saya berlaku sebanyak 3 kali. Ini sudah tentu membazirkan banyak wang dan saya tidak berpuashati kalau duit rakyat ini dibazirkan oleh kerana kecuiaan kontraktor ini.

Berkenaan dengan jalan ini, saya ingin sentuh berkenaan dengan jalan *Butterworth Kulim Expressway* (BKE) yang telah dibina dan telah sebenarnya memisahkan kawasan Semilang iaitu kawasan taman-taman di sebelah Pantai Semilang, Kluster Semilang, Taman Cemara dan sebagainya daripada Bandar Seberang Jaya. Walaupun ianya berlaku dalam awal tahun 1990-an, tidak ada keluhan atau rungutan tetapi ianya telah menjadi isu yang besar pada tahun 1995. Oleh kerana pemisahan ini dengan terbinanya lebuh raya ini, pemisahan berlaku, pelajar-pelajar yang berada di Sekolah Menengah Seberang Jaya yang tinggal di sebelah Siakap, Tuna dan di sebelah Tenggara umpamanya terpaksa melintasi BKE ini. Bahkan orang-orang yang tinggal di kawasan Semilang dan bekerja di Bandar Sunway dan kilang-kilang seperti ACER dan sebagainya di sebelah seberang sana, dan juga pelajar-pelajar sekolah rendah yang belajar di Sekolah Rendah Seberang Jaya II akan menyeberangi BKE ini. Bagi mereka yang berjalan kaki tidak akan menghadapi masalah kerana ada jejambat, dua jejambat telah dibina tetapi bagi mereka yang berbasikal dan bermotosikal khususnya yang berbasikal, mereka perlu mengambil risiko untuk melintasi jalan yang ada enam *lane* yang besar ini. Oleh sebab itu Yang Berhormat sebelum ini telah mengambil inisiatif dan menjemput Timbalan Ketua Menteri pada waktu itu untuk melawat dan memberi pandangan. Kalau tidak silap saya pada tahun 1997 telah diputus dan diumumkan bahawa satu *flyover* akan dibina merintang BKE berdekatan dengan kilang ACER bagi menghubungi Seberang Jaya dan Semilang. Sementara *flyover* ini memakan belanja yang agak tinggi, dianggarkan RM15 juta, lampu isyarat juga diminta untuk didirikan buat sementara untuk penggunaan pengguna-pengguna jalan raya. Dengan terbinanya *traffic light* di situ maka lega bagi pelajar-pelajar, pekerja-pekerja dan penduduk-penduduk di kawasan situ.

Tuan Speaker, apabila satu janji ini telah dibuat, saya percaya ianya harus ditunaikan. Namun begitu saya difahamkan dalam Rancangan Malaysia Kelapan, peruntukan itu kita tidak dapat dan gambarannya sekarang *hanging* sahaja. Bagaimana hendak saya beritahu kepada orang-orang di kawasan Semilang, Tenggiri, Siakap dan sebagainya, khususnya penduduk di kawasan Semilang yang keluar-masuk dengan hanya melalui satu jalan ini. Apa akan terjadi kalau berlaku kecemasan, umpamanya *ambulance* yang membawa pesakit yang berada di situ yang tidak boleh keluar. Sekarang boleh masuk tetapi tidak boleh keluar, bahkan ada kes-kes suami yang membawa isteri mereka yang hendak bersalin akan menghadapi masalah besar dan kalau berlaku kemalangan, sudahpun berlaku kemalangan. Baru-baru ini dalam bulan September yang lepas, lampu isyarat telah di *dismantle*, saya tidak tahu apa tujuan lampu isyarat ini dibuang, adakah hendak buat lagi satu kajian sebab telah berlaku kemalangan walaupun ada lampu isyarat. Jadi mungkin hendak buat bandingan sama ada selepas buang lampu isyarat berlaku banyak lagi kemalangan. Apa pun jua tujuan pihak Majlis Perbandaran mengambil balik peralatan itu, kepada orang ramai dan saya sendiri, lampu isyarat ini dibuang, logiknya supaya had laju di *Butterworth Expressway* antara Seberang Jaya ke Butterworth ini yang sekarang ini hanya 60 km sejam, ditambah ramai orang yang bekerja, ramai orang yang ada urusan di Butterworth memang tidak berpuas hati dengan *speed limit* di highway ini hanya 60 km sejam. Kalau pembuangan lampu isyarat ini bertujuan untuk menambah kelajuan daripada 60 km ke 80 km, jadi saya nampak logiklah. Tetapi kalau itulah tujuannya tidak tahu bila di implementasikan, sebab ramai orang yang kena saman, pihak Majlis Perbandaran Seberang Perai hendaklah memasang pagar supaya tidak ada kalangan penduduk di situ melintasi jalan, melintasi *highway* yang enam lorong ini dengan sewenang-wenangnya dan supaya mereka ini bolehlah menggunakan jejambat yang sedia ada. Orang kata dengan izin *old habit* itu *die hard*, *habit* dok *cross*, melintas *expressway* ini memang sudah bertahun-tahun, jadi kalau hendak tambah laju saya rasa pagar ini perlu disiapkan.

Isu yang kedua yang saya ingin sentuh berkenaan dengan jalan juga, ialah berkenaan dengan jalan berhampiran dengan Masjid Seberang Jaya banyak kemalangan berlaku di jalan berhadapan dengan kolam renang di Seberang Jaya berhampiran dengan Masjid. Ini adalah kerana kenderaan-kenderaan ini terpaksa mengambil *u-turn*, kita tidak boleh salahkan kepada pemandu-pemandu kereta kerana tidak ada kemudahan untuk patah balik, jika tidak ada pilihan untuk berpatah balik maka pilihan terpaksa mengambil *u-turn* di tempat yang agak sibuk juga. Kita telah buat tegoran, MPSP telah buat kajian dan kajian itu mendapati bahawa untuk mengelakkan berlakunya *u-turn* di situ, (kita tidak boleh buat pemisahan), cuma apa yang dipersetujui supaya sistem lampu isyarat itu, yang berdekatan dengan Kompleks Sukan Sony ini, di tukar kepada satu

sistem bulatan. Sememangnya MPSP berhasrat untuk membina satu bulatan, tetapi oleh kerana tanah rezab jalan terlalu kecil, pihak MPSP perlu mengambil sebahagian daripada tanah PDC untuk menyelesaikan masalah. Yang menjadi masalah ialah pihak PDC telah meletakkan satu harga kepada tanah itu, kalau tidak silap saya dalam RM100,000 ke atas tanah di tepi jalan sedang pihak MPSP merasakan bahawa tidak patutlah satu agensi kerajaan mengambil duit agensi kerajaan lain. Jadi sekarang ini seakan-akan ada tarik talilah antara pihak PDC dan MPSP dan saya rasa kedua-dua pihak ini perlu duduk se meja supaya dapat menyelesaikan masalah ini dengan secepat mungkin, melaksanakan projek ini secepat mungkin sebelum berlaku banyak lagi kemalangan, mungkin bukan kemalangan jiwa tetapi kemalangan kenderaan, kemalangan kesakitan yang perit berlaku. Itu satu sistem *round about* yang perlu dilaksanakan di kawasan yang berhampiran dengan kompleks Sony ini.

Isu yang ketiga ini ialah berkenaan dengan jalan juga yang saya rasa tidak kurang hebatnya iaitu isu pembesaran jalan baru oleh satu syarikat yang dianggap kelas A syarikat berwibawa. Ini berlaku kerana syarikat ini, syarikat yang telah diamanahkan oleh Kerajaan Persekutuan untuk membesarkan jalan baru ini di mana penglibatan di antara syarikat ini dengan agensi-agensi ataupun jabatan kerajaan yang nampaknya agak menjolok mata khususnya menjolok mata orang-orang kampung di Jalan Baru dan orang-orang kampung di Kampung Setul. Apa yang berlaku ialah kalau kita lihat sendiri mungkin kita nampak, kita boleh *visualise* apa yang berlaku, longkang yang dibina yang didirikan di kiri kanan jalan, tiba-tiba melencong sedikit masuk ke kawasan rezab jalan hampir satu kaki di satu tempat. Ini bagi mengelakkan tiang bangunan satu syarikat kereta terpakai, bangunan pejabat dan *show room* syarikat kereta terpakai, mengelakkan lebih kurang satu kaki memang nampak bahkan tiang elektrik dan juga *mini transformer* ataupun satu *performance box* di depan kedai ini atau bangunan syarikat ini di pindahkan ke tempat lain atau dengan kata lain yang dahulu depan di pindahkan ke tempat lain. Ini seakan-akan pihak jabatan kerajaan merestui syarikat ini mengambil tanah rezab kerajaan yang saya rasa kira-kira lebih dari ratusan kaki persegi. Satu *point* ialah apabila sampai ke bangunan syarikat itu ia melencung sedikit masuk ke kawasan rezab jalan. Bahkan kalau kita lihat *point* yang kedua ialah laluan keluar masuk ke bangunan ini banyak, bahkan tidak ada *railing* pemisah antara bangunan ini dengan jalan besar, sedangkan kedai-kedai lain, rumah-rumah orang kampung keluar masuk terhad satu sahaja. Hinggakan kalau kita lihat Masjid Kampung Setul hanya terdapat satu laluan. Saya rasa masjid mendapat layanan yang buruk kalau dibandingkan dengan syarikat ini. Kalau dahulu jamaah-jamaah yang ramai semasa sembahyang Jumaat boleh meletakkan kereta mereka betul-betul di pagar masjid sekarang ini agak susah sebab ada longkang, dengan *railing* dan sebagainya, tidak tertutup longkang sebagaimana yang telah dapat keistimewaan syarikat ini.

Oleh itu saya sarankan supaya Pejabat Tanah dan Daerah dan juga Jabatan Kerja Raya Negeri mengambil perhatian melihat sendiri, melawat apa yang berlaku. Bahkan satu sistem lampu isyarat sebenarnya patut dibina di satu jalan keluar masuk daripada Taman Pauh Jaya. Sekarang ini kalau kita lihat penduduk-penduduk di Taman Pauh Jaya kalau hendak keluar pergi ke Seberang Jaya dan Jambatan Pulau Pinang terpaksa berpatah balik pergi ke bulatan untuk pergi ke Jambatan Pulau Pinang dan sebagainya. Ini agak jauh, sedangkan mengikut perancangan difahamkan sepatutnya ada satu lampu isyarat di situ bagi menyenangkan mereka ini terus ke jambatan atau ke Seberang Jaya. Bahkan untuk kesenangan penduduk yang lain untuk mengambil *u-turn* di situ tetapi apabila telah hampir siap pembesaran Jalan Baru ini saya tidak nampak lampu isyarat yang sepatutnya ada di situ. Jadi apa silapnya kita mintalah daripada jabatan-jabatan yang berkenaan ini supaya melihat balik supaya kemudahan penduduk di Taman Pauh Jaya dan seterusnya Y.B. daripada Penanti untuk keluar masuk daripada rumahnya. Dengan itu saya mohon menyokong.... (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Dato' Speaker, saya minta Penjelasan.

Timbalan Speaker:

Dia hendak minta laluan.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Saya pun hairan juga pagi-pagi sudah cari pasal. Pasal apa Taman Pauh Jaya Y.B. Penanti pula. Di situ saya rasa Taman Pauh Jaya lebih kurang dalam 400 unit rumah, bukanlah untuk saya seorang sahaja yang perlu menggunakan jalan itu, jadi Taman Pauh Jaya adalah di bawah kawasan Y.B. Seberang Jayalah, jadi wajarlah beliau bawa perkara ini. Jadi sesuai bagi wakil rakyat Seberang Jaya tetapi kalau kita kirakan diadakan *traffic light* ataupun lampu isyarat di situ, maka sebagai sebahagian daripada penduduk di Taman Pauh Jaya saya sokong atas cadangan daripada Y.B. Seberang Jaya, sekian terima kasih.

Timbalan Speaker:

Y.B. Seberang Jaya.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir):

Saya ucapkan terima kasih kerana Y.B. Penanti menyokong saya harap beliau akan sokong seterusnya. Terima kasih. Dengan ini saya mohon menyokong.

Timbalan Speaker:

Terima kasih Seberang Jaya, jemput Y.B. Jawi.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih Y.B. Tuan Speaker, kerana sudi memberi peluang kepada saya mengambil bahagian dalam perbahasan atas Rang Undang-Undang Perbekalan 2002 dan Usul Pembangunan yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri pada minggu yang lepas. Saya ingin mengambil kesempatan untuk mengucapkan terima kasih kepada pihak kerajaan kerana telah sudi menghulurkan sejumlah RM260 juta untuk belanjawan tahun 2002 dan saya amat berharap supaya duit yang telah diperuntukkan itu boleh dihabiskan belanja supaya kita dapat membawa pembangunan dan memanfaatkan rakyat kita. Y.B. Tuan Speaker ingin saya ambil kesempatan ini untuk membangkitkan beberapa isu yang dihadapi di kawasan saya dan juga beberapa isu yang berkenaan dengan hal yang telah dibangkitkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri kita dalam teks ucapannya.

Y.B. Tuan Speaker, ingin saya mengambil perhatian Dewan Yang Mulia ini berkenaan dengan masalah yang dihadapi oleh para nelayan di kawasan Cangkat dan kawasan Batu Kawan semenjak kerajaan mula melaksanakan pelupusan sampah daripada Pulau Pinang ke Pulau Burung itu. Kita diberitahu bahawa sejumlah RM78,000 telah dibayar oleh pihak MPPP sebagai wang pampasan kepada nelayan dan penternak kerang yang terjejas kerana projek pelupusan sampah di Pulau Burung tetapi malangnya saya telah terima sepucuk surat memorandum, surat aduan daripada pihak nelayan yang ditandatangani oleh 36 nelayan di kawasan sekeliling itu, mereka mengadu bahawa sampai hari ini mereka tidak dapat satu senpun. Jadi saya tidak tahulah duit ini dibayar kepada siapa, saya ingin ambil kesempatan untuk meminta supaya dalam Dewan ini saya diberi jawapan senarai yang wang pampasan yang dibayar itu kepada dan sekiranya boleh dapat nama-nama mereka dan juga nombor kad pengenalan, alamat yang mereka tinggal. Saya rasa cukup sedihlah kerana memang para nelayan yang terutama sekali yang dijadikan mangsa atas sebab projek kita. Saya telah banyak kali bangkit dalam Dewan ini sampai beberapa penggal yang akhir ini dan memang perbahasan yang begitu hangat di dalam Dewan ini dan walaupun ada juga sejumlah 32,000 penduduk di kawasan

Seberang Perai Selatan telah membantah projek ini dan maka hari ini kita nampak memang apa yang kita bimbang ini telah berlaku. Mereka ini, semua nelayan-nelayan ini iaitu 36 orang nelayan yang tandatangan ini memang merupai penyokong Barisan Nasional, ada juga yang datang daripada ahli parti UMNO, MCA, IPF tetapi kita rasa cukup kesal bahawa sekarang ada juga pihak yang tertentu telah pergi menuduh mereka, membusukkan mereka di kedai kopi kata mereka ini adalah ahli PAS, ahli Keadilan, jadi mereka rasa cukup kecewa. Para nelayan rasa cukup kecewa oleh sebab pendapatan mereka sudah terjejas dan lagi tidak dapat pampasan dan sekarang pula dituduh yang bukan-bukan jadi mereka pun tidak tahu macam mana hendak buat. Saya sebagai seorang wakil rakyat yang 2 malam dulu saya pergi ke kawasan Changkat kerana untuk menyampaikan ucapan takziah kepada satu keluarga yang ada kematian saya juga dihadapi oleh para nelayan lagi satu kali dan para penduduk di sana mereka pun rasa cukup marah kenapa perkara macam ini berlaku seolah-olah kita wakil rakyat ini tidak kerja. Jadi saya minta supaya pihak kerajaan boleh menjelaskan perkara ini dan kita ini bukan hendak halang sesiapa untuk mencari makan melalui projek sampah, melalui pengangkutan, kita bukan hendak menghalang, kita cuma membangkitkan berkenaan dengan isu masalah yang akan datang, sampungan yang datang dengan dia iaitu masalah pencemaran alam sekitar kita menjejaskan sumber pendapatan kita dan masalah sosial dan politik yang akan datang juga. President Negara China pernah juga cakap bahawa hendak mencari keuntungan atau duit ini memang tidak salah tetapi dengan cara, etika dan moral. Janganlah oleh sebab kita ingin mencari keuntungan untuk sendiri kita mengorbankan rezeki nelayan kita. Saya pernah minta pada Dewan yang lepas supaya tubuhkan satu jawatankuasa, *independent inquiry* untuk menyiasat berkenaan dan mengkaji dengan secara keseluruhannya projek pelupusan sampah ini. Tetapi cadangan saya tidak diterima jadi saya juga telah sentuh, telah ucap dalam Dewan ini bahawa sekiranya ada berlaku apa-apa masalah dan memang dalam surat nelayan sekarang sudah kata 90% sumber pendapatan mereka merosot, bahawa sesiapa yang meluluskan projek ini kena bertanggungjawab menghadapi segala risiko. Sekarang masalah sudah berlaku jadi siapakah yang harus bertanggungjawab?

Pada 9hb. September saya dengan Jabatan Alam Sekitar, Jabatan Pengaliran dan Saliran dan nelayan serta pemberita telah pergi melawat kawasan tapak pelupusan Pulau Burung dan memang kita nampak dengan mata sendiri bahawa *leachet toxic* sampah itu mengalir di dalam parit kecil masuk ke dalam parit susur JPS dan lepas itu mengalir ke Sungai Tengah. Ini telah berlaku kebetulan 2 hingga 3 minggu yang lepas. Oleh sebab ada berlakunya pencemaran *leachet* sampah, jadi ada berlaku kematian ikan-ikan dan pihak nelayan memang telah memberitahu kepada saya. Mereka ini kemungkinan tidak berpendidikan tinggi mereka tidak tahu pergi

lapor kepada Jabatan Perikanan tetapi daripada para nelayan yang membuktikan ada perkara ini berlaku dan maka kita pergi buat lawatan. Semasa kita buat lawatan memang saya sendiri nampak dengan mata saya tetapi perkara ini dinafikan oleh pihak kontraktor dan mereka kata ini adalah kolam lama, kolam lama *leachet* yang mengalir keluar itu daripada kolam sampah lama yang dulu diurus oleh pihak MPSP, kalau kata macam ini maksud pihak MPSP kena bertanggungjawab. Kita tidak boleh tolakkan tanggung jawab ini macam bolasepak tendang sini sana dan kita juga ada gambar bukan tidak ada gambar, kita ada tangkap gambar dan para pemberita pun ada keluarkan dalam surat khabar bahawa kita nampak dengan mata sendiri bahawa *leachet* itu mengalir masuk dalam parit bukan yang macam alasan yang diberi katanya tiada kes macam ini. Saya rasa sedihlah kalau perkara berlaku kita akui kesalahan dan kita selesaikan masalah, kita bukan hendak berhentian, kalau projek sudah diberi mereka kena teruskan dengan kontrak itu maka kena buatlah dengan baik-baik, janganlah kita bagi susah kepada rakyat di Seberang Perai Selatan ini. Saya juga telah bangkitkan bahawa yang nampak lumpur yang dikorek di muara itu mereka buang di hutan Pulau Burung dan dalam satu minggu saja kita nampak pokok yang tinggi 100 kaki itu, pokok lama, hutan simpanan mati semua, dalam tempoh satu minggu dan sampai hari ini saya belum nampak lagi sesiapa dari pihak jabatan yang berkenaan pergi ambil lumpur ini pergi buat kajian. Itu telah menunjukkan bahawa ada toksik dalam lumpur dan pihak kerajaan telah membangkitkan bahawa kita mahu menggazetkan lagi banyak hutan simpanan, mahu melindungi alam semulajadi kita. Jadi kita kena ambil tindakan yang lebih serius bila kita ucap macam ini.

Saya diberitahu bahawa sampah bawa banyak keuntungan, 1,200 tan sampah dibuang tiap-tiap hari di Pulau Burung sekarang dan kalau satu tan sampah ini untuk melupusnya adalah di antara RM6.00 hingga RM36.00 makan dalam tempoh satu bulan saja pihak berkenaan boleh dapat RM1 juta. Jadi saya minta supaya kita dapat menolong sama ada dari pihak MPSP yang dikata oleh pihak kontraktor mereka yang bertanggungjawab itu atau pihak kontraktor sendiri tolonglah para nelayan yang miskin itu kerana saya rasa juga bulan ini adalah bulan Ramadan, pihak kaum muslim juga mulakan berpuasa, kita haruslah menolong orang-orang yang perlukan bantuan, kita buat baik, saya rasa Tuhan mesti tengoklah hati dan saya juga ingin ambil kesempatan untuk menjemput dua Ahli EXCO kita iaitu Y.B. daripada Kebun Bunga dan Y.B. daripada Penaga supaya kita dapat turun padang melawat kawasan itu kerana Y.B. Kebun Bunga sering kata memang beliau prihatin dan ingin menjemput saya juga melawat kawasan itu. Jadi saya ambil kesempatan sekarang ini untuk menjemput balikhlah supaya kita turun dan kita bincang dengan para nelayan cara macam mana kita hendak selesaikan masalah mereka. Saya telah pergi bincang dengan para nelayan, oleh sebab kita diberitahu sekarang hasil

pendapatan daripada pantai memang telah merosot, jadi saya tanya mereka sama ada mereka suka atau tidak kalau hendak pergi ke laut dalam dan seperti mana Y.B. daripada Penaga pada 3 minggu dulu dia ada jawab bahawa ramai nelayan Pulau Pinang tidak suka pergi ke laut dalam kerana tidak mahu tinggalkan isteri selama satu minggu, saya telah pergi tanya, tidak adalah. Para nelayan kata mereka sanggup hendak pergi, tidak ada masalah macam ini. Jadi kemungkinan Y.B. daripada Penaga boleh tolong mereka untuk uruskan dapatkan lesen tangkapan laut dalam dan saya minta supaya mereka tubuhkan satu koperasi kerana mereka ini memang tidak ada modal tetapi kalau mereka tubuhkan satu koperasi dan boleh buat pinjaman daripada bank-bank atau daripada institusi kerajaan. Saya nampak juga dalam perbelanjaan yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri bahawa sejumlah RM2.2 juta telah diperuntukkan kepada Jabatan Pertanian untuk meningkatkan hasil pengeluaran pertanian dan RM2.7 juta telah diperuntukkan kepada Jabatan Veterinar iaitu penternakan untuk meningkatkan hasil penternakan tetapi satu sen pun tidak ada untuk perikanan. Kita nampak pulau ini di sekeliling kita ada banyak sumber hasil laut, kita harus meningkatkan hasil pendapatan dari laut kita dan maka saya mintalah supaya kita dapat meninjau balik belanjawan ini sama ada boleh salurkan peruntukkan untuk perikanan supaya kita dapat meningkatkan lagi hasil pendapatan nelayan-nelayan pantai kita dan cara bagaimana kita hendak tolong mereka.

Saya ingin ambil perhatian Dewan yang mulia ini, saya diberitahu bahawa pihak kerajaan telah mengambil alih tanah sejumlah 300 ekar di tepi Pulau Burung, saya dengar bahawa yang 300 ekar di Byram ini juga akan dijadikan sebagai tapak pelupusan sampah. Jadi Pulau Burung ini seolah-olah bukan untuk waktu sementara macam mana yang saya diberi jawapan oleh pihak EXCO dalam Dewan ini, ini cuma untuk jangka masa pendek dan kita akan ada satu rancangan yang lebih elok, lebih panjang tetapi sekarang saya dapat tahu bahawa ada 300 ekar lagi telah diambil alih mahu buang sampah dan ini memang cukup hampir dengan kampung-kampung tradisi kita dan ladang *estate* kita. Maka sekarang kita nampak bahawa ada juga banyak pemuda pemudi yang lepas kahwin mereka pindah keluar daripada kawasan itu jadi sekolah-sekolah yang tertentu di kawasan itu sama ada sekolah jenis kebangsaan Tamil, kita nampak sudah ada kemerosotan dalam pendaftaran bilangan murid dan di kawasan itu pun tidak ada projek perumahan jadi maka sekolah-sekolah itu menghadapi masalah. Di luar kawasan Byram itu adalah hutan simpanan yang telah digazetkan, satu sahaja di kawasan Seberang Perai dan yang terbesar sekali di Pulau Pinang hutan bakau di sana di Byram. Kalau kawasan Byram 300 ekar pun mahu dijadikan tapak pelupusan sampah apa akan jadi kepada hutan itu yang memang dilindungi, dilindung oleh hutan bakau di luar dan kita dapati bahawa sudah ada

hutan bakau yang mati macam ini saja, tumbang dengan akar sekali di beberapa kawasan di Batu Kawan pun ada dan di dekat Pulau Burung sana pun ada. Jadi saya minta supaya pihak kerajaan kita dan jabatan yang berkenaan kena pergi buat tinjauan dan kajian.

Dulu saya diberitahu bahawa pihak kerajaan telah mendengar 34 cadangan untuk pelupusan sampah untuk jangka masa panjang. Saya tidak tahu apa keputusan telah dibuat kepada projek yang dicadang oleh pihak swasta. Saya diberitahu ada salah satu projek adalah kajian daripada negeri Jepun dipanggil *Japan gasification with ash melting system*, mereka ini memang boleh melupuskan semua jenis sampah, sampah berjadual, sampah domestik, daripada komputer, alat elektronik yang tidak pakai semua boleh dilupuskan dan mereka boleh *generate* kan gas, gas ini boleh dijual, gas ini boleh juga menjanakan kuasa untuk elektrik dan untuk hasil keluar daripada sampah produk itu, adalah hasil yang dipanggil *ash smelt* itu yang boleh dijadikan bahan pembinaan jalan atau bangunan. Jadi saya rasa pihak kerajaan harus meninjau semua, meneliti semua cadangan dan kita kena buat satu keputusan untuk masa hadapan dengan cepat supaya kita tidak mencemarkan dengan serius alam semula jadi kita.

Y.B. Tuan Speaker, berkenaan dengan projek pemindahan pusat pentadbiran baru Kerajaan Pulau Pinang, perkara telah telah dibangkitkan oleh saya dan memang beberapa orang ahli *back benchers* telah mengemukakan cadangan dan pandangan mereka. Saya sendiri juga khuatir, kerana saya terdapat jawapan yang dikemukakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dan pada permulaannya Y.A.B. Ketua Menteri kata RM107 juta yang mana telah dicatit dalam Rancangan Negeri Pulau Pinang 1 ini memang tidak masuk dalam teks ucapan beliau dan beliau menjelaskan bahawa ini adalah perancangan sahaja bukan pelaksanaan dan belanjawan RM107 juta ini telah diperuntukkan, ini kesilapan yang kedua yang saya dapati. Yang pertama, bahawa RM107 juta ini tidak masuk dalam teks ucapan RNPP1, yang kedua beliau kata ini adalah perancangan sahaja bukan pelaksanaan tetapi belanjawan RM107 juta telah diperuntukkan, yang ketiga beliau kata perkara ini sudah masuk dalam teks ucapan belanjawan 2002 tetapi saya cari dalam risalah belanjawan 2002 tiada butir-butir yang telah dikemukakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, tetapi sebagai butir pindaan bahkan saya nampak bahawa jawapan yang diberikan ini tidak sama pada sesi perbahasan RNPP1 dengan teks ucapan belanjawan, saya rasa jawapan ini tidak sama. Pertama sekali Y.A.B. Ketua Menteri berkata RM20 juta k-ICT itu masa perbahasan RNPP1 tetapi dalam teks ucapan belanjawan sudah tinggal RM15 juta dan yang kedua RM20 juta adalah untuk membesarkan pejabat-pejabat kerajaan, kompleks kerajaan termasuk pejabat Pegawai Daerah, itu jawapan yang diberi masa penjelasan RNPP1. Tetapi masa dalam teks ucapan belanjawan sekarang RM20 juta ini adalah untuk membeli dan

menyediakan ruang pejabat KOMTAR dan saya dapati dalam belanjawan yang telah dicatit bahawa dalam butiran 54 sebanyak RM101 juta adalah diperuntukkan untuk pembelian dan penyediaan ruang pejabat KOMTAR tetapi sekarang dalam teks ucapan Y.A.B. Ketua Menteri telah tinggal sahaja RM20 juta, jadi ini menimbulkan kekeliruan, lagi jelas, lagi saya keliru, saya tidak tahu mana yang betul-betul yang asasnya rancangan pihak kerajaan dan yang lagi satu pindaan adalah RM6 juta untuk dewan istiadat iaitu masa penjelasan RNPP1 Y.A.B. Ketua Menteri tidak sentuh berkenaan dengan ini. Jadi saya nampak pindaan ini seolah-olah pada akhir saat dibuat dan pindaan dan penjelasan dan apa yang terkandung dalam buku belanjawan ini memang nampak ada kekeliruan. Walau bagaimanapun, sepertimana yang telah disentuh oleh banyak pihak Yang Berhormat *back benchers*, kalau pihak kerajaan cadang RM101 juta adalah untuk menyediakan dan membeli ruang-ruang pejabat di KOMTAR, ini adalah cadangan perbelanjaan maka pihak kerajaan harus teruskan dengan perancangan itu kerana kita ada bantahan daripada pihak rakyat dan juga wakil-wakil rakyat bahawa pada masa sekarang kalau kita hendak pindah ke Bayan Mutiara ini memang tidak sesuai dan kalau hendak pindah Dewan Undangan Negeri oleh sebab sudah terlalu kecil dan sempit maka perlu memperbesarkan lagi ruang ini. Kita dulu sudah ada rancangan yang mana di tepi KOMTAR ini memang ada FASA IV, FASA V lagi, ada tanah lagi kita boleh pindah ke sana, kalau hendak pindah Dewan Undangan Negeri. Bagi saya dan pandangan saya Y.A.B. Ketua Menteri kata mahu bina untuk tiap-tiap wakil rakyat satu pejabat supaya kita dapat bertemu dengan pemimpin, kita wakil rakyat daripada Seberang Perai seperti Y.B. daripada Sungai Dua sudah kemukakan kita tidak perlu. Macam mana kita mahu datang ke sini dan mahu berkhidmat rakyat di Jawi, saya pun tidak tahu sama ada rakyat daripada Jawi mahu datang ke Bayan Mutiara untuk bertemu dengan kita. Jadi saya rasa ini membazirkan duit sahaja, kita tidak perlu. Jadi kalau alasan untuk membina pejabat semua wakil rakyat maka Pejabat Ketua Menteri, Pejabat EXCO, Pejabat Setiausaha, Pejabat SFO pun kena pindah saya rasa alasan ini kemungkinan tidak dapat hendak menerima jadi kita harus rancang dengan baik-baik apakah justifikasi untuk kita buat demikian. Tetapi saya sudah cakap kalau mahu pindah, mahu memperbesarkan Dewan Undangan Negeri kita boleh serah Jawatankuasa Dewan untuk bincang semula dan cara bagaimana buat ini.

Y.B. Tuan Speaker, saya ingin sentuh berkenaan ICT. Di Pulau Pinang kita dapati bahawa tiap-tiap satu ribu penduduk kita ada 52 orang gunakan internet pada tahun 2000, memang angka ini masih rendah kalau kita ingin mewujudkan negeri yang ICT itu memang kita harus meningkatkan lagi usaha kita. Dalam teks ucapan Y.A.B. Ketua Menteri ada sentuh berkenaan *E-community* iaitu untuk rapatkan jurang *digital* dan cadangan untuk merangka dan melaksanakan lagi banyak program supaya kita dapat rapatkan

jurang ini. Dan salah satu cadangan ialah untuk membina pusat IT di dewan orang ramai atau dewan Rukun Tetangga, saya ingin cadang lebih baik kalau pihak kerajaan boleh binakan pusat ICT di Pusat Khidmat Wanita dan Pembangunan Keluarga kerana memang di lima daerah ini sudah ada pejabat dan ada penyelia, kerani dan ada orang yang menjaga, lebih baik daripada dewan orang ramai yang mana tidak ada orang jaga dan kita tidak tahu dari segi keselamatan dan kegunaan IT ini. Dan apakah program kerajaan mahu ajarkan kepada rakyat kita, kita hanya bercakap ICT tetapi kalau membekalkan *hardware* tidak ada program-program yang tertentu maka kita nampak ia akan jatuh seperti keadaan *cyber cafe*, apa sudah jadi pada *cyber café*. Sekarang kita nampak banyak *cyber cafe* jadikan *video game centre* dan permainan internet dan tidak ada kawalan kerana tidak ada undang-undang yang boleh kawal. 140 pusat *cyber cafe* di Negeri Pulau Pinang, mereka ini gunakan undang-undang kecil kedai kopi, saya pun tidak tahu kerana dia kata *cafe* dia gunakan undang-undang kecil kedai kopi tetapi *cyber cafe* ini tidak jual *café* dia membekal komputer untuk bermain sahaja, dia bukan ada jual *cafe* dan mereka bukan ada jual makanan. Saya diberi jawapan dalam Dewan ini soalan yang saya kemukakan syarat-syarat pemohon ini tidak boleh jalankan sebarang aktiviti berunsurkan perjudian berkaitan *video game* dan gambar lucah. Apakah tindakan yang telah diambil oleh pihak kerajaan bila kita sudah terima banyak aduan daripada ibu bapa berkenaan dengan pusat *internet*, bukan dipanggil *cyber cafe* yang jadikan pusat permainan *video game* dan berapakah tindakan *compound* dan mahkamah telah diambil. Saya diberitahu oleh pihak polis, saya tanya Tuan OCPD dia kata kita memang ada pergi rampas tetapi kita di arah oleh DPP pulang balik komputer kerana tidak ada undang-undang yang mana kita boleh ambil untuk mendakwa mereka. Maka di kawasan saya ada masalah sosial telah berlaku yang mana remaja bermain *video game* ini di pusat *internet* sampai malam, dia ini ketagih seperti dadah dan ada seorang ibu datang cari saya kerana dia terpaksa pindah ke kawasan lain oleh sebab anak remajanya beberapa hari tidak pergi ke sekolah kerana tidak boleh bangkit pada awal pagi sebab malam-malam dia pergi bermain *video game* di pusat internet sampai pagi. Saya cukup hairan pusat internet ini boleh beroperasi ada 24 jam dan budak-budak kecil pun pergi, bagaimana kita boleh membenarkan saya pun tidak tahu dan memang anak-anak dan remaja kita perlu tidur kalau tidak bila mereka telah dewasa, mereka kahwin apa akan jadi kepada keluarga mereka tetapi sekarang yang main *video game* ini bukan budak-budak sahaja orang dewasa pun ada. Ada satu cerita, ada seorang isteri yang panggil suaminya, "Hello abang di mana?" Abang dia jawab "Abang di *cafe cyber*". "Bila abang hendak balik" "Nanti bila *cafe cyber* tutup" abang jawab. "Pukul berapa dia tutup?" Abang dia jawab "Dia buka 24 jam".....(ketawa). Jadi bila dia balik, dia tidak baliklah 24 jam buka.

Kalau disentuh berkenaan E-belajar saya rasa utusan media mereka ada portal pendidikan dan saya sendiri ada masuk melayari memang dia cukup bagus kemungkinan pihak kerajaan dan pendidikan boleh gunakan portal ini untuk ulangkaji dan ada juga pihak *STAR Paper* mereka juga ada *education programme* dalam komputer jadi betapa E-pendidikan kita berjaya saya tidak tahu kerana saya diberitahu Jabatan Pendidikan ada projek E-pendidikan dan pihak Y.A.B. Ketua Menteri juga telah sentuh bahawa sekarang pihak kerajaan telah diberi peruntukan oleh Kerajaan Persekutuan untuk jalankan *Rosetta Net* iaitu

Kita ada portal pendidikan dan saya rasa portal ini memang cukup bagus. Kemungkinan pihak kerajaan dan pendidikan boleh gunakan portal ini untuk mengulang kaji. Ada juga pihak akhbar *Star* yang mereka juga ada *education program* dalam komputer. Jadi betapa E-pendidikan kita berjaya, saya tidak tahu kerana saya diberitahu Jabatan Pendidikan ada projek E-pendidikan dan pihak Y.A.B. Ketua Menteri juga telah sentuh bahawa sekarang pihak kerajaan telah diberi peruntukan oleh Kerajaan Persekutuan untuk menjalankan *Rosetta Net* iaitu hab E-pembuatan yang bertaraf dunia. Saya mengucapkan tahniah, ini semua bagus, canggih dan nama pun canggih *Rosetta Net* tetapi saya tidak tahu siapakah yang akan menguruskan *Rosetta Net*. Dulu kita ada Penang Net. Tetapi Penang Net sampai sekarang pun jadi macam mana, saya tidak tahu. Saya tahu kita rugi banyak. Rugi berapa juga, kita tidak tahu, dan siapa yang menguruskan Penang Net. Kita juga diberitahu bahawa kita dibekalkan dengan semua *lap top* dan kita juga akan mengadakan ADUN Net. Saya memang mengambil kesempatan untuk mengucapkan terima kasih kepada pihak kerajaan yang telah membekalkan kepada semua wakil rakyat ini satu *lap top* dan satu *inject imprinter* tetapi saya juga ada mendengar dan banyak juga Adun yang bertanya saya kenapa *lap top* kita ini begitu lambat, *very slow*. Saya beritahu mereka, ini cuma Pentium II saja. Dia bukannya yang tercanggih, bukan Pentium IV atau Pentium III, dia cuma Pentium II saja. Saya rasa cukup hairan kenapa kerajaan mahu suruh kita semua wakil rakyat ini menandatangani satu perjanjian selepas habis penggal *lap top* dengan *printer* ini kena dipulangkan balik. Saya pun tidak tahu buat apa dipulangkan balik sebab kalau penggal 2004 kita ada pilihan raya, saya rasa *lap top* ini sudah *out dated* dan tidak ada orang yang mahu. Ini pun sudah pentium II dan *printer* itu adalah tiga tahun dia punya model dulu. Memangnyanya kita mengucapkan terima kasih tetapi bukan apa tetapi janganlah suruh kita lepas itu pulangkan balik pula.

Dari segi IT ini, kita ada program IMT-GT. Beberapa bulan dulu, saya ada pergi ke Thailand dan saya melawat ke pasar raya di sana, dan kalau kita hendak sentuh IT saya rasa mereka juga tidak ketinggalan. Dalam pasar raya di sana mereka ada memberikan khidmat pusat internet, dia buka dan semua orang boleh lihat. Jadi dia

tidak boleh ada yang mengatakan bahawa pemain itu mereka gunakan internet untuk masuk ke *web page* lucuk, main perjudian, tidak ada. Memang mereka ini kita boleh nampak dalam pasar raya. Cara dan reka bentuk ini cukup menarik. Selain daripada itu, mereka ada kotak-kotak IT yang mana ada program *educational*, pendidikan dan ada juga permainan tetapi yang berpendidikan. Jadi ini ada kemungkinan satu contoh yang bagus untuk kita ikut.

Berkenaan dengan ADUN Net Y.B. Tuan Speaker, saya ada memohon dan menulis kepada Dato' SUK yang ada juga di sini. Mungkin bukan Y.B. Dato' SUK, saya tidak tahu dan lupa mana pihak tetapi saya ada menulis surat kepada pihak kerajaan berkenaan dengan permohonan untuk mendaftar diri menggunakan (GIS) Sistem Maklumat Geografi yang saya sendiri pernah lihat di Seberang Selatan semasa diadakan taklimat di Pejabat Daerah. Saya rasa program ini adalah bagus dan saya tidak faham kerana saya diberikan jawapan bahawa 'tidak boleh', ini cuma untuk ketua jabatan. Apakah kesulitan dalam GIS ini kerana dia adalah *geography mapping*. Jadi kalau kita boleh masuk melayari maka kita dapat tahu kawasan kita, di mana letaknya kubur, mana letaknya ibadat agama. Bukan hendak cari kubur tetapi memang perkuburan juga satu masalah. Ya, kekurangan perkuburan. Isu sensitif berkenaan dengan rumah ibadat dan agama. Ini adalah bagus untuk kita dan kita boleh memberikan cadangan dan rancangan. Saya mintalah supaya Dato' SUK boleh rujuk balik perkara ini.....(gangguan).

Timbalan Speaker:

Y.B. kita hendak berhenti untuk rehat.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Beri saya habiskan dua ayat saja.

Timbalan Speaker:

Dua ayat.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Nanti sambung lagi selepas ini, Y.B. Tuan Speaker.

Timbalan Speaker:

Ya, saya beri peluang.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya ingin tahu di mana kerajaan telah meluluskan RM24 juta untuk membina bilik komputer untuk 12 buah sekolah di Negeri Pulau Pinang. Saya ingin tahu berapa buahkah projek yang terbengkalai. Jadi Y.B. Tuan Speaker, saya sambung lagi. Terima kasih.

Timbalan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan untuk masa rehat sehingga jam 11.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.00 pagi.

Dewan disambung semula pada jam 11.35 pagi.

Timbalan Speaker:

Saya jemput Ahli kawasan Jawi untuk sambung.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih Y.B. Tuan Speaker. Saya ingin meneruskan perbincangan saya. Saya ingin sentuh berkenaan dengan masalah penyakit AIDS dan *homosexual* di Pulau Pinang. Saya diberitahu bahawa ada 4,750 kes lelaki yang mengidapi AIDS sementara perempuan sejumlah 353 kes dan semuanya berjumlah 5,103 kes. Daripada angka ini, 86 kes yang mendapat penyakit AIDS adalah daripada golongan hubungan *homosexual*. Umur mereka ini adalah di antara 20 hingga ke 24 tahun. Memang sekarang dalam golongan masyarakat, khususnya ibu-bapa yang ada merasai kebimbangan mereka berkenaan dengan anak-anak mereka, khususnya yang berumur 16 ke 18 tahun yang mulai seksual aktif oleh sebab *curiosity* dan ada beberapa kes yang telah terlibat berkenaan dengan *homosexual* yang mana ibu bapa ada menelefon kepada *Penang AIDS Service Centre* untuk mengemukakan masalah mereka. Saya diberi jawapan oleh Dewan yang mulia ini bahawa kes *homosexual* di Pulau Pinang cuma ada 50 ke 80 dan bila angka ini disiarkan maka ada pihak juga daripada masyarakat di Kuala Lumpur dan ada juga pemberita yang menelefon saya bahawa angka ini adalah terlalu rendah dan menurut *Penang AIDS Service Centre* bahawa di Penang ada 5,000 kes *homosexual*. Kenapa

saya mahu membangkitkan perkara ini kerana ada banyak ibu bapa yang mengeluarkan kebimbangan mereka dan masalah yang dihadapi oleh anak-anak remaja mereka yang terlibat dalam aktiviti yang tidak sihat ini. Bukan hanya dari segi *homosexual* mereka boleh mendapat penyakit AIDS tetapi mereka juga ada yang menyerupai juga *heterosexual* iaitu dia *homosexual* dan dia pun *heterosexual*. Bila dia mendapat penyakit AIDS ini, dia boleh menyebarkan kepada pasangannya dan daripada itu jikalau isteri terjangkit pula kepada anak-anak mereka. Jadi ini adalah cara hidup yang tidak sihat dan salah dari segi agama dan undang-undang. Pihak kerajaan harus ada satu program untuk mendidik remaja kita dan membimbing golongan yang tertentu itu kerana mereka juga kemungkinan dipandang rendah oleh masyarakat. Kita harus pulihkan cara gaya hidup mereka ini kepada gaya hidup yang sihat dan murni. Kerajaan harus memberikan peruntukan bantuan khas untuk program *rehabilitation* kepada pertubuhan yang bukan kerajaan. Saya minta supaya pendidikan agama juga boleh diberikan dan Kementerian Pendidikan telah mengumumkan bahawa mereka sedang melaksanakan program pendidikan seksual moral di sekolah-sekolah. Jadi perkara ini harus diambil dengan tindakan yang lebih serius.

Yang Berhormat Tuan Speaker, menurut *World Health Organisation* bahawa pada Oktober 2001 mereka umumkan di seluruh dunia ada 4,050,000 orang yang sakit jiwa dan 1 juta penduduk dunia ini yang sakit jiwa ini, tiap-tiap tahun 1 juta bunuh diri dan daripada jumlah ini umur yang lebih daripada 18 tahun wanita adalah 20 peratus dan lelaki adalah 8 peratus dan yang menghadapi masalah *depression* itu, yang menghadapi masalah *anxiety*, wanita adalah 30 peratus dan lelaki adalah 19 peratus. Menurut statistik ini tiada beza di antara bandar dengan kampung dan 40 peratus pelajar juga menghadapi tekanan peperiksaan, jadi mereka juga mengalami *anxiety*. Itu sebab kita ada dapat banyak kes juga jenayah yang meningkat macam kes jenayah rogol, bunuh kes membunuh, kes rogol ini semakin dahsyat dan berleluasa. Di negara Malaysia sahaja enam bulan yang pertama untuk tahun ini sudah ada 43 kes rogol yang mana sampai 5 tahun di rogol pun ada. Perempuan umur 5 tahun di rogol dan di bunuh. Selalunya si mangsa ini dia kenal perogol itu. Ada juga daripada saudara mara atau kawan yang dia kenal dan kita dapati kes sumbang mahram juga telah meningkat. Wanita selalu disuruh selalu berjaga-jaga agar tidak menjadi mangsa tetapi sedangkan lelaki bebas melakukan apa sahaja khusus perogol itu dan penjenayah. Kita dapati ada banyak kursus sekarang, wanita cuba belajar kungfu pertahanan diri. Tapi saya rasa lelaki pun harus pergi kursus, belajar macam mana kawal nafsu diri kena ada program seumpama macam ini kerana sekarang pihak HAWA ada rancangan banyak program untuk kaum wanita kita. Tapi kaum adam

pula kita tidak nampak ada program macam ini selain daripada program-program agama. Kerajaan kena hapuskan semua bahan phonography, bahan lucah dalam mana-mana bentuk pun VCD, CD, buku, internet, video dan ibu bapa mesti mengambil tanggungjawab untuk mendidik anak-anak mereka dan mengambil tahu siapakah kawan mereka. Kementerian Kerajaan Persekutuan ada jalankan Kempen Keluarga Bahagia, Keluarga Etika. Saya minta supaya Kerajaan Negeri Pulau Pinang juga boleh menyertai program ini dengan lebih aktif lagi.

Yang Berhormat Tuan Speaker, berkenaan dengan masalah di Batu Kawan yang penduduk-penduduk Batu Kawan semenjak tanah yang mereka tinggal selama beberapa puluh tahun belakang ini telah diambil alih oleh pihak PDC. Malangnya sampai hari ini kita tidak dapat hendak menyelesaikan masalah untuk menempatkan mereka semula di rumah kos rendah yang telah dibina oleh pihak PDC. Saya memohon supaya pihak kerajaan boleh menyediakan cadangan skim sewa beli kerana mereka memang tidak mampu hendak bayar cagaran 10 peratus. Sekarang kita dapati anak-anak yang sudah kahwin daripada penduduk ini telah pergi sewakan rumah kos rendah yang telah dibina oleh PDC. Jadi saya pun tidak tahu, ada pembeli yang beli rumah kos rendah tetapi dia tidak duduk. Dia sewa pula kepada orang yang tinggal di sana. Saya juga diberitahu bahawa kontrak untuk mengutip hasil kelapa sawit akan tamat, sudah tamat pada 24 November. Jadi apa akan jadi kepada bekalan elektrik dan air di Batu Kawan kerana sekarang kontraktor ini yang membekalkan dengan jalankan *generator* untuk membekalkan bekalan elektrik dan apabila *generator* itu jalan mereka dapat pamkan air keseluruh penduduk di ladang Batu Kawan dan saya diberitahu bila kontrak ini kalau sekiranya tidak di sambung pihak kontraktor ini akan keluar daripada tempat itu dan mereka juga akan bawa keluar itu *generator*. Jadi apa akan jadi? Saya tidak diberitahu tapi saya minta supaya pihak PDC boleh mengambil tindakan berkenaan dengan masalah yang akan dihadapi oleh mereka dan kerap kali dibangkitkan adalah masalah penempatan semula SRJKT, Ladang Batu Kawan. Ini adalah janji pilihan raya tahun 1995. Masa Yang Amat Berhormat Ketua Menteri pergi lawat kawasan itu. Pihak PDC juga telah memperuntukkan satu keping tanah untuk SRJKT Ladang Batu Kawan. Masa kita pergi jumpa dengna Pengurus Besar Dato' Iskandar dan tanah itu telah diserahkan kepada pendidikan tetapi hari ini pendidikan telah membina sebuah sekolah di sana iaitu SK sebuah Sekolah Rendah dan sebuah Sekolah Menengah. Tapi tidak ada untuk SRJKT Ladang Batu Kawan. Jadi penduduk yang terutama sekali bilangan yang terbanyak di sana adalah kaum India. Jadi mereka merasa cukup tidak puas hati. Saya minta supaya pihak kerajaan mengambil tindakan yang serius berkenaan dengan kes ini supaya ketidak puas hati ini boleh diselesaikan.

Saya ucapkan terima kasih kepada pihak kerajaan yang telah memilih Transkrian jadikan tempat untuk Cawangan USM, Cawangan kejuruteraan. Memang rakyat di Seberang Perai Selatan rasa cukup gembira kita dengar berita ini dan bila cawangan universiti ini dibina tetapi lepas dia dibina kita nampak bahawa pembangunan universiti cawangan USM ini membawa pembangunan yang lebih banyak memanfaatkan kepada Krian kepada Parit Buntar di Perak. Di Nibong Tebal kita tidak dapat hendak menikmati pembangunan ini, maka saya juga ada terima surat daripada semua peniaga di Nibong Tebal di Pekan Nibong Tebal. Katanya bahawa pemiagaan mereka telah merosot. Di Parit Buntar sebuah rumah kedai yang dulunya kosnya RM140,000 sekarang sudah naik sampai RM400,000. Tetapi di Nibong Tebal kita tidak nampak keadaan macam ini. Perniagaan merosot kerana sebab yang utama tidak ada satu pusat *station bus* dan teksi dan perjalanan bas dulunya daripada Pekan Nibong Tebal ke Sungai Kecil, Byram, ke Sungai Acheh pun banyak yang berhenti. Jadi peniagaan merosot. Kerajaan harus menolong kerana Pekan Nibong Tebal merupai pekan yang pesat di Seberang Perai Selatan tapi kalau kita tidak nampak aktiviti ekonomi di sana kita akan rugi dan pihak peniaga juga meminta supaya kita dapat menghidup balik keadaan ekonomi di sana. Saya cadangkan kerajaan boleh binakan satu stesen bas yang berpusat untuk Seberang Perai Selatan di Pekan Nibong Tebal dan juga stesen teksi dan binakan satu dewan sebagai yang boleh memuatkan untuk menjalankan aktiviti jamuan dan lain-lain. Sekarang dengan pembinaan jejambat Nibong Tebal, kita dapati satu stesen keretapi sahaja di Nibong Tebal, seluruh SPS satu *station* keretapi di sana. Keadaan stesen keretapi itu boleh kata cukup sedih sekali. Banyak orang pergi ke Parit Buntar gunakan perkhidmatan di sana kerana kemudahan di sana nampaknya lebih teratur, lebih bagus, lebih baik. Jadi kita harus juga membangun semula dan memberikan peruntukan untuk membinakan lebih banyak kemudahan, melengkapkan stesen keretapi di Nibong Tebal.

Bila saya sentuh berkenaan jejambat, saya ingin memohon pihak kerajaan untuk menolong peniaga-peniaga yang sedia ada sekarang yang terdiri di tepi jalan lepas lintasan keretapi di Nibong Tebal. Oleh sebab dengan pembinaan jejambat, pihak kontraktor juga akan membina satu jalan susur di hadapan kedai-kedai itu. Maka ini terlalu dekat dengan halaman mereka cuma tinggal tiga kaki. Jadi bila kenderaan lepas jejambat ini siap, kenderaan akan menggunakan jalan susur ini, macam mana mereka mahu teruskan perniagaan mereka. Saya hendak mengambil kesempatan untuk mengucapkan terima kasih kepada pihak JKR. Kita ada satu orang pegawai JKR yang baru, Juruteknik di Seberang Perai Selatan. Memang beliau ini cukup rajin dan cukup prihatin, memang banyak menolong kita dan kita dapat selesaikan

sedikit masalah untuk waktu sementara tetapi untuk jangka masa panjang ada sama pihak kerajaan ingin kemungkinan mengambil alih tanah itu memindah mereka semula. Saya minta supaya pihak kerajaan boleh menolong. Saya rasa cukup hairan kenapa kerajaan persekutuan mahu menswastakan kerja menurap jalan dan membaiki jalan daripada JKR ke swasta. Seluruh Utara Malaysia sekarang diberi kepada seorang kontraktor yang pejabat dia di Kulim. Bila kita melapurkan masalah berlopak-lopak di atas jalan kita kena panggil sampai Kulim dan pihak JKR kadang-kadang macam ada mulut tidak ada gigi. Bila kita mengadu bukan mereka tidak mahu tolong, mahu tolong tetapi tiada kuasa dan saya diberitahu juga bahwa sekarang pihak penswastaan untuk kerja potong rumput daripada JKR juga telah diberi kepada pihak MPSP. Pihak MPSP telah beban dengan begitu banyak kerja sekali. Kuasa untuk menurap jalan di taman-taman pun pihak MPSP telah ambil. Sekarang potong rumput pun pihak MPSP ambil juga. Saya tidak tahu apa kerja tinggal untuk JKR. Ini Jabatan Kerja Raya. Tapi saya tidak faham dan memang pihak Jabatan Kerja Raya bila kita mengadu tadi saya ada sentuh, itu pegawai dia bagus, dia memang banyak tolong tapi sekarang nampaknya bila kita mengadu itu memang masalah ini kita tidak nampak diselesai dengan begitu cepatnya walaupun mereka cuba menghubungi kontraktor.

Yang Berhormat Tuan Speaker, akhir sekali saya ingin bangkitkan, saya pernah buat satu pinjaman kereta baru-baru ini sajalah belum diluluskan. Bila saya bawa borang ini pergi ke pejabat SFO, saya diminta supaya pergi minta dua Ahli EXCO untuk jadi penjamin. Jadi saya pun tidak tahu hendak pinjam berapa yang boleh kita pinjam, RM32,000 sahaja bukan banyak RM32,000 boleh beli Proton Kancil. RM32,000 tidak cukup hendak beli Proton Kancil saya rasa. Ada juga pegawai kerajaan yang cakap kenapa, pinjaman untuk Yang Berhormat begitu rendah sekali, kita lagi lebih tinggi dan mahu buat pinjaman RM32,000 saya kena pergi cari dua penjamin. Jadi saya kena pergi minta tolong kerana saya tidak tahu, minta tolong Y.B. Jahara dengan Y.B. Dr. Loh yang ada kebetulan pada waktu itu di pejabat. Lepas itu diberitahu pula mahu buat lima salinan.

Kita sebagai wakil rakyat ini bukan tidak boleh bayar, potong saja daripada kita punya gaji kenapa susah-susah mahu cari penjaminlah, mahu tandatangan dan dia bukan banyak, jadi saya minta kerajaan meneliti baliklah peraturan ini, prosedur atau macam mana kemungkinan kita harus meningkatkan lagi pinjaman dan saya diberitahu untuk pinjaman rumah RM72,000? RM120,000 dan itu saya pun tidak pinjam kerana kita ini bukan boleh beli rumah kos rendah, hendak beli rumah apa? Kalau di Pulau Pinang RM120,000 boleh beli rumah apa?

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Penjelasan.

Timbalan Speaker:

Penjelasan, Kebun Bunga.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Y.B. Jawi katakan pinjaman itu ada dua orang penjamin, adakah itu satu prosedur yang sangat membebankan atau pun mahu yang boleh pinjam itu terlalu rendah atau Y.B. Jawi supaya untuk Ahli-ahli Yang Berhormat kalau pinjam tidak payah penjaminkah, adakah itu maksudnya?

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Kedua-dua pun saya maksudkanlah, tidak payah penjamin kerana boleh potong daripada elaun dan ini RM32,000.00 memang terlalu rendah tidak cukup hendak beli apa pun saya tidak tahu, saya beli kereta *second hand* lah, jadi saya minta supaya dipertingkatkan. Kita sudah minta banyak penggal supaya kita diberikan elaun pembantu untuk ADUN dan kita tidak ada. Memang saya ucap tahniahlah semua Exco ini ada pembantu, kita ini semua tidak ada. Lebih baik kalau YAB Ketua Menteri mahu binakan setiap ADUN satu pejabat, lebih baik bagi kepada kita sebagai elaun pembantu kita lagi menghargailah. Terima kasihlah, di Sabah ada, di Perak pun ada, negeri Sabah ada, Negeri Sarawak ada, negeri Perak baru-baru ini pun ada bagi.

Y.B. Tuan Speaker, saya ingin mengambil kesempatan ini untuk melafazkan ucapan takziah kepada Tuanku Siti Aishah atas kemangkatan Almarhum Sultan Salahuddin Abdul Aziz Shah Yang Di Pertuan Agong yang kita memang hormati dan sayangi ini. Saya kebetulan waktu cuti itu saya menonton televisyen, jarang saya menonton television tetapi hari itu ada masa jadi saya menonton television, memang saya rasa cukup sedih sekali kita sudah kehilangan seorang pemimpin yang begitu prihatin dan yang begitu jaga rakyat sampai turun padang dengan basikal, kita nampak dan saya rasa yang kita ini menjadi pemimpin memang mengikutlah macam contoh Almarhum Sultan Salahuddin Abdul Aziz Shah, Sultan kita, pimpinan dengan teladan.

Saya ada melayari *Internet*, di satu negara di Eropah, kalau mahu jadi ahli politik atau calon untuk dipilih jadi wakil rakyat dia ada enam syarat:-

1. Dari segi kesihatan fizikal, dia kena sihatlah, kalau selalu sakit tidak boleh, tidak boleh hendak berkhidmat kepada rakyat atau nanti sakit teruk pula ada berlaku apa-apa yang tidak diingini pula ada pilihan raya kecil.
 2. Yang kedua dari segi mental, kesihatan mental, dia tidak boleh kurang siuman, dia tidak boleh gila, cakap yang bukan-bukan, dia kena, mental kena mantap.
 3. Yang ketiga, dia punya nilai moral dia dan etika dia kena *upright*, bagus.
 4. Yang keempat, kedudukan *financial* dia tidak ada masalah, bukan kaya sangat pun tidak perlu tetapi dia tidak gila duitlah supaya tidak berlakunya *corruption*.
 5. Yang kelima dia memang berpendidikan tinggi dan dia cekap mengurus, kalau dia tidak berpendidikan tinggi pun tetapi dia cekap pandai mengurus hal ehwal rakyat dan yang
-
6. keenam adalah dia sedia berkhidmat kepada rakyat dan sayang kepada rakyat.
-

Jadi ini adalah syarat-syarat ini saya rasa adalah bagus untuk dijadikan seorang ahli politik yang sopan, bermoral dan beretika tinggi kerana memang kita ini diamanahkan oleh rakyat untuk menyuarakan masalah rakyat dan isu-isu yang dihadapi oleh rakyat, kebajikan rakyat dan bukanlah bawa perkara yang bukan-bukan yang tidak seronok, yang peribadi di dalam Dewan ini.

Jadi Y.B. Tuan Speaker, saya ingin mengambil kesempatan untuk ucap tahniah kepada kerajaan kerana memang dengan pimpinan Y.A.B. Perdana Menteri kita, kita sedang meningkatkan mutu perkhidmatan kakitangan awam, jadi di kawasan saya baru-baru ini ada datang beberapa orang pegawai yang saya rasa cukup bagus, cekap, amanah dan bersih dan kerajaan harus meningkatkan lagi prestasi perkhidmatan mereka khususnya dengan adanya kenaikan gaji saya rasa bahawa semua kakitangan kerajaan ini boleh lagi meningkatkan mutu perkhidmatan mereka. Walau bagaimanapun saya bersetuju dengan pandangan daripada Y.B. daripada Kampung Kolam, memang ada segolongan kecil kakitangan kerajaan yang kemungkinan ada masalah yang tiada ketuluan dan kemungkinan ada agenda sendiri, jadi kerajaan dengan adakan sistem MBS sekarang boleh meninjau dan meningkatkan lagi. Jadi Tuan Speaker, saya lagi satu kali untuk

mengucapkan terima kasih kepada semua kakitangan kerajaan yang telah memberi kerjasama dan menolong saya dari segi urusan dan kebajikan rakyat kita di kawasan Jawi dan saya juga ingin ambil kesempatan ini dalam bulan Ramadhan untuk memohon maaf sekiranya ada terkasar kata atau ada kesilapan dalam perbahasan saya, saya juga ambil kesempatan untuk memohon maaf, memang kita manusia bukan sempurna dan saya ucap terima kasih dan juga ucap selamat berpuasa kepada kaum muslim kita dan juga Selamat Hari Raya Aidilfitri kepada mereka dan kepada yang beragama Kristian saya mengucapkan *Merry Christmas* dan kepada semua Selamat *Happy New Year*. Sekian, terima kasih, saya memohon(gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Tuan Speaker, saya minta laluan sedikit, sebelum dia akhir, boleh?

Timbalan Speaker:

Boleh, boleh.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya diberitahu oleh Y.B. daripada Telok Bahang, kita mahu habis pukul 1.00 dan masih ada Y.B. mahu bahas, jadi saya dengan ini(gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Saya minta laluan sikit, Tuan Speaker, kalau minta Y.B. bagi laluan, bagi tidak?

Terima kasih, Tuan Speaker. Saya juga ucap tahniah kepada Y.B. Jawi kerana bagi ceramah dan juga taklimat mengenai dengan bagaimana hendak jagi Yang Berhormat atau pun hendak jadi wakil rakyat, jadi satu hari dia ada satu *session* yang boleh bagi taklimat kepada semua wakil-wakil rakyat tetapi satu saja saya ragu tentang yang mengatakan kita jangan bawa perkara-perkara yang tidak ada kaitan dengan tugas-tugas kita dan sebagainya. Tetapi satu yang saya dengar di dalam Dewan yang mulia ini, Y.B. Jawi selalu berulang-ulang kali bangkit mengenai dengan Pulau Burung. Saya hendak tanya satu, dari segi kepastian daripada Y.B. Jawi. Semasa Y.B. Jawi menjadi Ahli Majlis di Majlis Perbandaran Seberang Perai, adakah perkara Pulau

Burung ini dibangkit dan adakah Y.B. Jawi sokong atas cadangan untuk mengadakan tempat pelupusan atau pun tempat penempatan sampah semasa menjadi ahli Majlis di Majlis Perbandaran Seberang Perai, adakah sokong cadangan itu atau pun membantah atas cadangan itu sebagai Ahli Majlis, itu saja saya hendak tahu.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Y.B. Tuan Speaker, masalah ini dan soalan ini telah ditimbulkan oleh Y.B. daripada Padang Kota, jadi saya pun sudah jawab dalam Dewan ini, maka Y.B. daripada Penanti kemungkinan tidak dengar atau sedar atau tidak dalam Dewan, saya tidak tahu, saya minta supaya Y.B. daripada Penanti tolong pergi semak balik *hansard*. Sekian, terima kasih.

Timbalan Speaker:

Terima kasih Ahli Kawasan Jawi, saya jemput Ahli Kawasan Bayan Lepas.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Terima kasih Tuan Speaker. Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan Tahun 2002 dan usul anggaran belanjawan pembangunan tahun 2002 yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri baru-baru ini. Terlebih dahulu saya ingin mengambil kesempatan di sini untuk merakamkan penghargaan saya kepada semua pegawai-pegawai dan anggota-anggota kerajaan negeri dan agensi-agensi kerajaan negeri atas nasihat, bantuan, sokongan dan kerjasama kepada saya untuk berusaha dan berkhidmat dengan gigih kepada rakyat di KADUN saya dari seluruh negeri Pulau Pinang untuk menjamin kestabilan, keamanan dan kemajuan berterusan.

Tuan Speaker, di sini saya rasa pegawai-pegawai kerajaan dan agensi-agensi kerajaan boleh dikatakan orang *frontline* yang memainkan peranan untuk memainkan peranan yang besar untuk memastikan dasar-dasar kerajaan negeri akan dijalankan untuk manfaat dan faedah semua keseluruhan rakyat di negeri Pulau Pinang. Tuan Speaker, di sini saya ingin menyatakan bahawa bukan pegawai-pegawai tidak menjalankan usaha mereka tetapi untuk menaikkan taraf usaha kita kepada rakyat saya harap kita boleh meningkatkan lagi sikap, bukan kecekapannya tetapi *politeness* dan *courtesy* kepada rakyat. Di sini saya ingin merayu kepada semua pegawai sebab setahu saya bila sebagai ADUN pun kita buat surat kepada jabatan-jabatan, apa yang kita terima ialah satu jawapan kata surat rayuan kita baru diterima.

Selepas itu tidak ada terima apa-apa pun, contohnya bila kita buat satu aduan mengenai satu isu, jawapannya kita terima tetapi selepas itu kita tidak dapat apa jawapan mengenai dengan apakah langkah-langkah yang diambil atau satu laporan atas apa yang telah dijalankan atau akan dijalankan dan banyak kali pun bila isu-isu itu diselesaikan atau dibereskan, kita tidak diberitahu. Ini bukan untuk ADUN saja tetapi saya rasa kepada orang ramai yang menulis kepada pihak-pihak berkenaan, pihak-pihak kerajaan sama juga dan di sini saya bukan hendak ucap panjang tetapi saya harap dan merayu dan menggesa kepada semua pegawai-pegawai silalah ambil perhatian atas isu ini dan ini akan *at least* memberi satu gambaran yang baik kepada rakyat atas usaha kita sebagai *civil servant* di dalam negeri dan negara kita.

Tuan Speaker, mengenai dengan isu ini saya mengucapkan terima kasih atau tahniah kepada kerajaan negeri sebab saya lihat, kita adalah negeri yang pertama akan menggunakan sistem MBS atau *Modified Budgeting System* atau Sistem Belanjawan Ubahsuai. Bagi saya ini adalah tahun pertama dan bila saya lihat buku mengenai isu-isu dan teks daripada belanjawan, saya pun nampak diubahsuai sedikit daripada dahulu dan mungkin ini baik sebab *Modified Budgeting System* ini ialah sistem boleh dikatakan dengan meluas. Saya harap dengan sistem ini walaupun diguna pakai oleh Kerajaan Pusat, ini bukan sistem baru yang dibuat di Negeri Pulau Pinang. Kita boleh mendapatkan satu sistem yang baik tetapi di sini, saya harap pegawai-pegawai yang berkenaan dan pejabat-pejabat masing-masing dalam kerajaan negeri mesti ada ada sistem pengurusan yang sesuai untuk jadi *back-up* kepada sistem MBS yang baru. Nampaknya dalam banyak jabatan, kita tidak ada orang yang layak menjaga dari segi akaun mungkin tidak ada kerani akaun tetapi layak dari segi akaun di mana kita boleh dikatakan *finance control* kawalan kewangan yang mendalam di dalam jabatan sebab apabila kita gunakan *Modified Budgeting System*, kita mesti ada kawalan yang baik dengan sistem pengurusan yang *professional* sedikit. Jika tidak sistem ini tidak boleh digunakan dan nampaknya banyak jabatan iaitu jabatan teknikal, jabatan *professional* juga ada dan banyak serta ketua-ketua jabatan tersebut semuanya *professional* yang bertanggungjawab di atas menjalankan tugasnya sebagai *professional* dari segi perkhidmatan tetapi tidak layak di atas pengurusan.

Pengurusan adalah satu *subject* yang boleh dikatakan special life bukan seperti dahulu, kita menjadi ketua jabatan kita boleh membuat pengurusan, tidak dan sistem pengurusan pada masa ini kita boleh lihat di seluruh dunia, sudah berubah. Kita perlukan orang *professional* untuk menjalankan pengurusan. Saya harap dalam sistem pentadbiran Negeri Pulau Pinang kita mesti mewujudkan satu sistem pengurusan *professional* dan kita gunakan sistem-sistem baru yang boleh dikatakan

sangat berkesan dan kita mendapat dari pengalaman yang digunakan oleh korporat-korporat besar dan jika hendak mengikut korporat besar ini, kita mesti ada *staff* atau pekerja yang layak untuk menjalankan tugas ini. Bukannya apa sebab saya sokong dengan sepenuhnya, sebab jika kita boleh gunakan sistem ini dengan berkesan dan saya berharap dan saya merasakan semua rakyat di Pulau Pinang dapat manfaat daripada sistem ini, tetapi saya berharap walaupun pada tahun ini yang kita mulakan sistem ini saya rasa kita mesti mengkaji dengan lebih teliti aspek-aspek untuk memastikan sistem ini menjadi satu sistem yang berkesan di mana kita di Pulau Pinang akan berasa bangga sebagai satu negeri yang pertama yang boleh dikatakan mengguna pakai sistem ini untuk manfaat rakyat kita.

Tuan Speaker, saya ingin mengambil kesempatan di sini untuk menyentuh sedikit atas beberapa isu yang berkaitan dengan kawasan saya khasnya. Pentingnya saya lihat dari segi anggaran belanjawan untuk pembangunan bagi tahun hadapan. Sebanyak RM141.6 juta telah diperuntukkan untuk sektor prasarana dan alam sekitar dan ini ialah satu jumlah yang terbesar sekali dalam anggaran belanjawan pembangunan dan kita semua sedar prasarana ialah satu aspek yang penting kepada pembangunan negeri kita dan kita mendengar daripada EXCO dan banyak daripada rakan-rakan saya dalam Dewan yang mulia ini atas banyak isu dan aspek mengikut prasarana dan baru-baru ini pun saya mendengar daripada Ahli Jawi, contoh komputer yang kita dapat ialah komputer boleh dikatakan *third class* pada masa ini. Saya harap ini bukan menunjukkan sikap kerajaan negeri, kita cakup semua hendak yang baik-baik *first class*, tetapi apabila dilaksanakan *third class*, apa sebab Tuan Speaker?

Timbalan Speaker:

Stock clearance.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Saya harap Pulau Pinang bukan menjadi *stock clearance*, sekiranya begini susah. Kalau hendak menunjukkan sikap, moto kita adalah Penang *Lead*, kita semua sedar perkara ini kalau telah ada *lead*, kita mesti laksanakan apa sahaja mesti *first class*, kalau sekiranya tidak mahu, jangan lakukan, khasnya dari segi banyak projek-projek yang kita telah sentuh khasnya di Bayan Mutiara. Saya bukan hendak membangkang tetapi yang menghairankan saya ialah sebelum kita lakukan, kajian teliti, sebelum Dewan bersidang untuk bermesyuarat kita telah bincang hendak jalankan di sana, mungkin lokasi itu tidak sesuai saya pun tidak tahu. Mungkin RM30 juta itu tidak mencukupi, kita pun

tidak tahu, tetapi kita mesti duduk dan berbincang dan kita mesti ada satu pelan yang baik untuk negeri kita sebelum kita buka kepada orang awam. Beritahu mereka kenapa kita perlukan projek seperti ini, saya pun tahu jika kita hendak membuat satu Dewan. Membuat satu Dewan yang lebih baik boleh dikatakan terbaik di seluruh negara, di seluruh dunia kalau boleh, mengapa kita hendak lakukan yang kecil RM30 juta. Sekiranya ada *will*, *finance* kita boleh mendapatkannya, kalau tidak ada *will*, saya rasa apa sahaja yang hendak, habislah tetapi yang hairan ini satu aspek yang kita tidak bincangkan dengan teliti. Bukan apa, sekiranya kita katakan RM30 juta sudah cukup, kita hendak laksanakan dengan berani, kita buat masuk di dalam *budget* kita jalankan tetapi mesti perlu diberitahu pelan, rekaan, *design* kita pun tidak tahu lagi.

Oleh sebab itu saya rasa dari segi belanjawan, isu seperti ini mesti dikaji semua dan bantangkan sebelum kita umumkan. Saya harap projek-projek yang kita laksanakan, khasnya prasarana mesti dalam *first class*, tidak guna dijalankan sedikit hanya untuk menunjukkan sahaja Tuan Speaker, ini adalah isu yang telah lama dicakapkan seperti jalan-jalan yang kita nampak keadaannya. Oleh sebab apa, bukan hampir-hampir hendak pecah, selepas satu bulan, satu minggu dijalankan telah ada *port hole*, mengapa terjadi perkara seperti itu, sebab pertamanya adalah kualiti, bukan apa kualiti bukan sahaja bila kita laksanakan, tetapi kualiti di atas *design* mesti diambil kira, apakah kita dapat *engineer* di Pulau Pinang, apakah kelayakan yang diperolehi. Kalau saya satu profesional yang layak, saya nampak kerja-kerja seperti itu, saya rasa malu dan saya berharap pada pegawai-pegawai yang berkenaan yang penting jika ada sikap prihatin atas profesional kita saya rasa kita tidak dapat lihat banyak aspek ini di Pulau Pinang dan kita mesti ada keprihatinan dan kebanggaan kepada negeri kita.

Jika kita tidak membuat apa pun saya rasa kita tidak dapat *standard* atau piawaian yang kita mahu dan ini ialah satu aspek yang penting dalam menjalankan tugas, usaha mesti dengan bersikap yang baik dan satu sikap kecekapan yang baik. Saya hendak bangkitkan di kawasan saya, seperti yang kita tahu masalah persimpangan Relau dan Jalan Aziz Ibrahim, ini ialah satu isu yang telah lama semenjak saya menjadi ADUN sehingga sekarang, tetapi apabila saya mendapat jawapan daripada Ahli EXCO, kita terpaksa menunggu lagi proses pengambilan balik tanah. Saya pun tidak tahu, 5 tahun, sudah 8 tahun aspek pengambilan balik tanah tidak boleh dijalankan, apakah ini menunjukkan masalah ini, masalah ini bukannya masalah kecil, bila kita bangunkan kawasan Sungai Ara, Sepuluh Kongs, Telok Kumbar, dan Bayan Lepas, bagus kita semua luluskan, orang semua telah masuk sehingga ke hari ini dan kenderaan jalan di kawasan tersebut sangat sesak setiap hari, tetapi masalah ini tidak boleh diselesaikan dengan begitu cepat.

Saya tidak katakan proses tidak dijalankan, tetapi ianya memakan masa yang amat panjang. Ini bukan satu kes sahaja tetapi banyak kes lagi yang hendak disentuh masih banyak lagi dan saya berharap apabila kita laksanakan serta mengkaji projek khasnya sekarang kita menyentuh lingkaran kedua daripada Seberang ke Pulau Pinang yang mungkin seperti apa yang dikatakan oleh Menteri ialah lingkaran daripada Batu Kawan ke Batu Maung. Boleh menjaminkan tugas untuk membina jambatan itu senang, tetapi apa yang terjadi kepada sistem trafik di negeri kita. Jika kita ada lingkaran yang kedua mesti ada kesan kepada sistem trafik bukan sahaja di Pulau tetapi di Seberang juga dan sebelum kita tetapkan tapaknya serta lokasinya, kita mesti ada sistem yang tetap di mana kita boleh menyambung projek ini dan saya harap kita tidak boleh membuat *amendment* buat jambatan di mana kajian untuk sistem trafik tidak dilaksanakan lagi sebab sekiranya jambatan tersebut dibuat dengan fizikalnya habis, apa akan terjadi. Ini adalah isu-isu, proses yang logik. Jika kita tidak ikut proses logik ini saya rasa kita akan mengalami satu sistem yang kelam-kabut di mana-mana pun. Kita tidak mahu lihat sistem kelam-kabut ini di Pulau Pinang. Sebagai wakil rakyat saya rasa semua di dalam Dewan ini siapa hendak melihat keadaan seperti ini, mesti tidak.

Tuan Speaker, saya harap projek-projek seperti ini walaupun kita hendak ketahui tetapi jangan diumumkan sebelum kita buat kajian dan kita tetapkan aspek-aspek dari segi kesannya sebelum kita memberitahu dan mengumumkan kepada orang awam dan Tuan Speaker, saya pun ada satu masa rasa gembira sebab kapasiti kargo udara kita di Pulau Pinang pun naik dan tempat kargo udara yang baru di letakkan di kawasan Batu Maung satu kawasan yang besar tetapi seperti apa yang saya ada nyatakan dalam Dewan yang mulia ini dulu pun kita mesti memastikan jalan-jalan kepada kawasan ini cukup luas dan cukup *standard* yang baik dan pun ada tempat letak kereta bukan sahaja untuk kereta tetapi untuk kenderaan berat.

Ini adalah pentingnya tetapi bila hari ini walaupun kawasan kargo ini baru-baru dimulakan ada sebahagian pun sudah tamat membangunkan dan digunakan sudah ada masalah yang berbangkit dari segi aspek jalan contohnya. Jalan besar yang kita buat baru-baru, saya rasa dalam satu tahun setengah atau dua tahun sahaja, hari ini banyak sudah boleh dikatakan apa bukan tenggelamlah tetapi ada lubang-lubang sebab *standard*nya tidak cukup. *Standard*nya tidak cukup sebab bila kita buat jalan itu saya rasa kita tidak kira keberatan kenderaan yang gunakan jalan itu sebab jalan itu digunakan oleh kenderaan yang berat, kenderaan yang ambil kargo bukan kenderaan lain-lain, kemudahan awam dan oleh sebab oleh itu kita mesti ada *standard* yang lebih tinggi.

Jika kita tidak, kita nampak hari ini baru-baru mula sudah jadi masalah dan ini pun jadi masalah kepada kawasan jalan raya persisiran laut di Bayan Lepas, sudah bagi masalah kepada orang-orang yang gunakan kawasan FTZ atau kawasan-kawasan *industrial* sebab sekarang jalan itu dulu jalan raya tetapi sekarang pun jadi satu jalan kecil sahaja sebab banyak kenderaan gunakan jalan itu termasuk pun kenderaan yang mengambil katakan sampah, sekarang kawasan sampah pun dipindah kepada kawasan Batu Maung dan jalan itu pun tidak cukup dan jika kita ada lingkaran yang kedua kepada kawasan itu saya rasa jalan itu tidak boleh digunakan lagilah, mesti tidak cukup dan saya harap kita mesti ada satu kajian dan satu rancangan atas kawasan tempatan di sana. Di sini saya hairan, telah banyak kali saya membangkitkan isu ini, kita tidak sampai hari ada satu plan tempatan mengikut Akta Perancangan Bandar dan Desa.

Kita ada selepas struktur plan langkah yang kedua ialah plan tempatan atau *local planning* dan jika kita mesti menggunakan sistem ini dan khasnya kepada kawasan-kawasan yang perlu dapat sistem plan tempatan dan yang pentingnya ialah kawasan Batu Maung. Dalam satu jawapan saya terima saya nampak dengan baik jawapan daripada Ahli Kawasan Kebun Bunga dia memberitahu saya, kawasan Batu Maung akan ada satu *market*, kita sudah peruntukkan RM4 *million* untuk buat *market* baru di kawasan Batu Maung tetapi sampai hari ini tapak tidak dikenal pasti lagi. Kalau tidak kenal pasti tapak apa sebab tidak peruntukan saya pun tidak tahu untuk pasar, kita tidak lagi kenal pasti mungkin tapak itu tidak sesuai, sesuai tidak tahu lagi tetapi peruntukan ada, plan ada untuk buat *market* tapi tapak tidak ada apa sebab.

Saya pun tidak tahulah, saya bukan apa Tuan Speaker, saya harap aspek isu seperti ini kita ingin mengatasikan untuk semua untuk faedah rakyat kita, kita semua tahu contoh *market*, penduduk-penduduk kawasan sana perlukan satu *market*, satu kawasan yang besar tetapi sampai hari ini tidak ada satu *market* tetapi kawasannya bukan tidak ada tanah, ada banyak tanah boleh gunakan tanah untuk sampah pun tetapi tidak boleh gunakan tanah untuk *market* saya pun tidak tahu apa sebabnya dan saya rasa kerajaan mesti mengambil satu peranan yang positif kepada rakyat jika kita hendak buat *market* kena kenal pastikan tanah bagi peruntukkan buat dengan segera tidak mahu tunggu, tidak mahu cakap sahaja dan buat pun *market* pun tidak mahu bagi *market second class*. Saya nampak di Bukit Gedong *market* baru oleh MPPP walaupun dua tiga tahun kalau kita pergi ke sana nampaknya saiz tapak stor saya rasa aduan banyak daripada orang-orang kegunaan pasar-pasar itu dan tidak sesuai. Banyak orang dia lebih baik dia keluar dia pergi di kawasan di sekitar buat boleh dikatakan pasar-pasar haram dia

tidak mahu gunakan pasar-pasar dalam pasar MPPP sebabnya senang sahaja kemudahan yang kita bagi tidak cukup, pengurusan tidak ada. Saya pun tidak tahu, niat untuk buat *market* tetapi niat untuk menjalankan *market* itu seperti suatu kemudahan awam tidak ada. Itu yang sikap yang saya sangat hairan bukan kita tidak ada duit untuk belanja tetapi buat mesti ada niat untuk memastikan kemudahan ini mesti memberi manfaat kepada rakyat kita bukan sahaja bagi *stall owner* tetapi untuk rakyat. Lihat kawasan letak kereta di sebelah market itu tidak cukup, kemudahan tidak cukup kalau kita pergi ke tandas pun lihat situasi di dalam tandas banyaknya tidak ada *maintenance* kemudian tidak ada dan ini ialah isu-isu yang kita nampak pada masa ini dan saya bukan hendak kata kerajaan kita tidak buat kerja tetapi saya harap sedikit-sedikit kritik ini akan menaiki lagi tingkat prestasi dari segi kerajaan kita dan walaupun menaiki prestasi ini saya rasa ini akan boleh dikatakan memberikan penduduk-penduduk di Pulau Pinang ini suatu aspek yang baik dan satu apa katakan *return* daripada *politician* yang baik dan kita boleh jadi kebanggaan untuk lagi menjalankan usaha kita sebagai pemerintah dalam negara kita.

Tuan Speaker, saya juga ingin mengambil kesempatan di sini untuk ucap sedikit atas aspek kualiti hidup dan alam sekitar dan saya diberitahu seperti saya kata dulu RM141.6 juta ini untuk sektor prasarana dan alam sekitar dan alam sekitar tetapi saya tidak tahu berapa peratus untuk alam sekitar dan berapa peratus untuk prasarana dan alam sekitar kita ialah satu isu yang penting, saya rasa banyak orang tidak sedar atas kepentingannya alam sekitar dan setahu saya kita pun dulu ada satu tabung alam sekitar kita buat dalam negeri untuk projek-projek alam sekitar tetapi tabung ini sampai hari ini saya rasa nampaknya kita ada RM45,600 dalam tabung.

Untuk projek-projek alam sekitar di seluruh negeri saya rasa ini sangat malulah saya harap kita mesti membesarkan tabung ini bukan sahaja membesarkan tabung ini tetapi menjalankan lebih banyak projek-projek alam sekitar tetapi projek-projek alam sekitar ini terdiri berbanyak kepada pencegahan, *prevention* dan pun *monitoring* atas keadaan yang kita ada. Saya rasa sampai hari ini contohnya saya pun tahu kita ada satu jawatankuasa EXCO mengenai dengan kualiti air di negeri kita dan dulu saya pun ialah satu Ahli Jawatankuasa tetapi sekarang saya bukan Ahli Jawatankuasa tetapi saya tahu bila kita hendak kaji contohnya *sample* air berapa lama yang ambil.

Tuan-tuan dan puan-puan, satu bulan lebih sebab kita hendak sebab dalam negeri kita, kita tidak ada pakar untuk membuat kajian dan untuk saya ini satu isu yang penting sebab walaupun kecil tetapi penting. Contohnya bila kita buat *sampling* di sumber air kita dan jika ada boleh dikatakan toksid, bila kita sudah tahu satu bulan isu toksid pun sudah jadi satu bencana yang besar kepada kawasan kita, kepada negeri kita. Oleh sebab itu dari segi kajian seperti ini, kita perlukan satu sistem kajian yang cepat di mana jika kita ada tanda-tanda bahaya kepada sumber, contohnya air yang kita gunakan, kita mesti tahu dengan segera kita tidak boleh tunggu sampai kajian daripada Ipoh atau mana balik kepada kita, sudah lewat, sudah lewat.

Contohnya kita pun tahu seperti Ahli Kawasan Jawi kata sumbernya ialah di Pulau Pinang, di negeri kita, kita ada laut banyak negeri tidak ada laut tetapi air kualiti laut kita saya pun tidak tahu apa kualiti dia seperti Ahli Kawasan Pengkalan Kota kata dia ada buat kajian tetapi saya tidak tahu pihak kerajaan ada atau tidak. Mungkin apa katakan dia punya *ratio* kumannya tinggi, tetapi kuman tinggi mungkin baik untuk kita gunakan untuk penternakan kerang, kerang dia suka itu kuman besar....(gangguan)...(ketawa) tetapi saya rasa tujuan kita bukan ialah untuk penternakan kerang di Pulau Pinang,

Kita ada satu sektor pelancongan yang besar dan baru-baru ini Ketua Menteri kata sektor pelancongan akan jadi satu sektor keutamaan untuk negeri kita dan jika kita hendak ada sektor pelancongan kita mesti memastikan kualiti air di laut kita ada di dalam satu tahap yang puas dan tahap yang puas. Apakah tahap yang puas? saya pun tidak tahu kita hendak tanyalah kepada pihak-pihak layak daripada alam sekitar apakah boleh dikatakan parasnya, atau *level*nya yang kita mahu, *standard* piawainya yang kita mahu, kita mesti memberitahu kepada orang awam, kita tahu dari segi khinzir kita ada sudah turunkan BODnya sampai kepada 250 sampai 100 tetapi untuk laut tidak ada satu dasar.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Minta penjelasan.

Timbalan Speaker:

Ya. Penjelasan. Pengkalan Kota.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Itu laporan untuk makluman. Laporan air laut Pulau Pinang sampai sekarang *on the way* belum dapat apa laporan sepuluh hari lalu. Sorry.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Itulah *on the way* tetapi bukan apa, saya rasa kita ada EXCO berkenaan dengan alam sekitar, dia mesti tahu ini semua dalam *hands on*. Saya tidak tahu, ini saya pun tidak boleh kata sebab kawasan-kawasan ada lain, contohnya di Jelutong Outfall, mungkin DODnya sangat tinggi, itu *definitely* kita boleh tahu tetapi di kawasan khasnya, apa yang saya mahu tahu, di kawasan Batu Ferringhi, kawasan pelancongan, *tourist belt*, kita mesti tahu dan kawasan di mana muara sungai atau *river mouth*, kita mesti tahu kerana ini ialah boleh dikatakan kita boleh *monitor* apa yang terjadi di dalam kawasan-kawasan *catchments* atau *interiomya*. Itu yang penting sebab ini, kalau tidak *dimonitor* dengan baik akan jadi kesusahan kepada kita sebagai manusia dan ini akan terjejas alam sekitar kita. Ini berkait dan jika alam sekitar kita turun kesannya banyak. Contohnya, baru-baru ini kita ada *haze* lagi, kita tidak membereskan masalah *haze* lagi, kadang-kadang ada, tetapi kualitinya kita tidak tahu. Dari segi banyak orang yang sakit *chest*, *ashma* dan lain-lain, kita tidak tahu dan sekarang kita tahu penyakit denggi sudah balik, sekarang hari-hari pun naik. Apa sebabnya? Mesti ada alasan, dia bukan suka-suka terjadi tetapi apa alasannya? Kita mesti pergi kepada *root of the problem* sebelum kita boleh menyelesaikan masalah ini dan saya tidak mahu ucap atau isu ini tetapi keseluruhannya, alam sekitar adalah satu isu yang penting dalam negeri dan di sini sahaja saya hendak merayu kepada kerajaan negeri untuk adakan satu sistem *monitoring* yang cekap. Itu yang penting. Contohnya, kita tidak ada satu sistem elektronik kita, *now* ICT, K-ekonomi dan sebagainya, tetapi kita mesti ada alat-alat sekarang yang boleh *monitor* kualiti udara, sistem ini seluruh dunia ada, bukan mahal, kita boleh beli tetapi kita tidak gunapakai. Kita mesti gunapakai untuk memberitahu kepada orang, hari ini suhu berapa, kita mesti hendak tahu, senang sahaja, cuma gunakan termometer, bukan susah hendak dapat tetapi statistik ini sangat penting dan mesti bukan sahaja tahu statistik itu tetapi yang penting sekali ialah kita mesti gunakan statistik itu. Kalau kita dapat statistik tetapi tidak tahu gunakan, saya rasa itu susah. Ini yang penting, apa yang saya kata, mungkin sekarang kita tidak dapat statistik lagi, bila dapat, kita mesti dapatkan pakar untuk tahu gunakan statistik itu untuk manfaat kita, untuk memastikan alam sekitar kita tidak jatuh kualitinya dan akan terjejas kehidupan manusia, penduduk-penduduk di dalam Negeri Pulau Pinang kita dan saya harap kita ambil berat atas isu-isu ini dan Tuan Speaker, di sini pun saya rasa berapa minit lagi, saya rasa bagi peluang kepada orang lain.

Timbalan Speaker:

10 minit lagi. Kita akan tamat pada pukul 1.00 tengah hari.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Kalau awal sikit tidak bolehkah?... (ketawa). Cakap lagi pun susah hati tetapi semua pun isu-isu dahulu tetapi apa yang penting, Tuan Speaker, ialah kita mesti menjalankan usaha kita seperti yang telah saya katakan walaupun saya ucapkan terima kasih kepada semua pegawai-pegawai tetapi yang pentingnya kita mestilah menjalankan usaha kita untuk manfaat kepada negara dan negeri kita dan kita jangan takut, jika kita hendak mensyorkan apa-apa projek pun, mestikan projek-projek itu ialah projek-projek yang terbaik sekali kita boleh buat. Tidak mahu gunakan bahawa '*the cheapest is the better*', kita bukan (C&G) *cheap and good* negeri. Kalau kita boleh mencapai *cheap and good*, baiklah tetapi yang pentingnya kita dapat memastikan bahawa kita terbaik sekali dalam apa-apa yang kita buat, tidak kira sama ada belanjawan kita dan saya harap dengan sistem MBS yang kita akan gunakan untuk tahun hadapan, sistem perbelanjaan akan menjadi lebih licin dan saya harap dalam tahun depan, Pegawai Kewangan Negeri dapat memberikan satu review ke atas kegunaan sistem baru ini dan mungkin kepada semua ADUN di sini, sila memberikan sedikit taklimat ke atas sistem ini, saya nampak objektif-objektif semua jabatan adalah sama. Saya tidak tahu apa sebabnya, semua ikut atau *copy*? Saya rasa mesti tidak boleh sama. So saya harap, saya pun tidak cabar sesiapa tetapi sebab ini tahun yang pertama, kali yang pertama kita gunakan, saya harap dalam tahun yang akan datang, ini akan menjadi satu sistem yang lebih berkesan untuk manfaat kita bersama. Dengan itu Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Timbalan Speaker:

Terima kasih Ahli Kawasan Bayan Lepas. Siapa lagi? Ahli-ahli Yang Berhormat, untuk pengetahuan, saya akan jemput ahli EXCO untuk menggulung selepas rehat tengah hari. Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 12.50 tengah hari.

Dewan disambung semula pada jam 3.00 petang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dr. Loh Hock Hun):

Terima kasih Tuan Speaker dan salam sejahtera kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Mengenai masalah kenaikan BOD atau COD kita perlu mengambil tindakan yang sewajarnya. Bagi mengatasi masalah ini saya telah berbincang dengan pihak IWK dan Pejabat Perkhidmatan Pembetungan, saya telah mencadangkan satu

penyelesaian jangka pendek untuk menangani masalah ini. Saya terpaksa kata demikian kerana pada masa kini semua paip disalurkan terus ke tepi laut sahaja. Untuk mengelakkan masalah ini paip-paip ini sepatutnya disalurkan ke dasar laut yang lebih jauh dari tepi pantai. Saya terpaksa mencadangkan penyelesaian jangka pendek ini iaitu mendapatkan persetujuan daripada kerajaan negeri serta ahli EXCO memperuntukan RM300,000 untuk menyambung paip sehingga ke dasar laut agar menangani masalah masa kini. Walau bagaimanapun, saya juga ada cadangkan cara penyelesaian jangka panjang semasa berbincang dengan IWK iaitu pelan kecemasan supaya dapat dilaksanakan untuk mengatasi masalah ini.

Seterusnya saya ingin menjawab ialah yang dibangkitkan oleh Ahli Padang Kota, Kampong Kolam dan Sungai Pinang. Pada pandangan saya caj perkhidmatan IWK RM2.00, RM6.00 atau RM8.00 yang dibangkitkan oleh Ahli Y.B. Sungai Pinang agak mengelirukan. Pada sepanjang pengetahuan saya, caj perkhidmatan yang dikenakan oleh IWK tidak lebih daripada RM10.00 kepada rumah kediaman. Caj RM2.00 adalah dikenakan kepada rumah jenis kos rendah. Rumah kos rendah yang dimaksudkan ialah harga rumah RM25,000 yang telah ditetapkan oleh pihak kerajaan negeri. Selain dari itu, satu cara untuk menentukan caj perkhidmatan IWK ialah bersasarkan Nilai Tahunan Premis yang dikenakan oleh MPPP iaitu nilai tahunan tidak melebihi RM600.00.

Sungguhpun telah saya nyatakan caj RM2.00 hanya kepada rumah kos rendah yang bernilai RM25,000 tetapi dalam Negeri Pulau Pinang situasinya adalah berlainan daripada negeri lain di mana rumah jenis kos rendah sederhana yang bernilai RM50,000 juga digolongkan dalam kategori yang sama dan aia akan dikenakan caj RM2.00 sahaja. Senario yang sebenarnya pihak Ibu Pejabat IWK di Kuala Lumpur tidak tahu keadaan yang agak istimewa di Pulau Pinang, maka segala pembilkan adalah diarahkan dari Kuala Lumpur, maka timbullah banyak kekeliruan kepada ahli-ahli Yang Berhormat berkenaan dengan caj perkhidmatan ini. Maka saya ingin mengambil kesempatan ini menasihati semua ahli Yang Berhormat kawasan yang berkenaan haruslah menghubungi Ibu Pejabat IWK di Kuala Lumpur untuk membuat rayuan bagi pihak penghuni rumah kos sederhana rendah secara kelompok. Sekiranya rumah pangsa berkenaan menerima jawapan daripada Ibu Pejabat IWK, maka tentu sekali caj perkhidmatan tersebut akan diturunkan kepada RM2.00. Saya mengatakan demikian kerana saya telah mengusahakan perkara ini bagi pihak penghuni rumah pangsa di kawasan saya dan kini semua rumah pangsa di kawasan saya telah dikenakan caj RM2.00 sahaja.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Penjelasan, Tuan Speaker.

Timbalan Speaker:

Penjelasan Ahli Kawasan Padang Kota.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Oleh kerana Ahli Paya Terubong di lantik sebagai Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan, bertanggungjawab atas keseluruhan isu berkaitan IWK. Jadi apa-apa caj yang dikenakan kepada, sama ada projek perumahan kos sederhana rendah adalah di bawah bidang kuasa dan tanggungjawab Y.B. Paya Terubong dan ahli MMK. Jadi tidak masuk akal diminta ahli-ahli kawasan tertentu menulis bagi pihak kawasan kita, sebaliknya adalah tanggungjawab Y.B. Paya Terubong untuk membuat satu keseluruhan Negeri Pulau Pinang. Ini tanggungjawab ahli MMK, ini tanggungjawab yang perlu dilaksanakan oleh ahli MMK Paya Terubong.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dr. Loh Hock Hun)

Tuan Speaker, saya ingin menjelaskan sekali lagi kepada Ahli Kawasan Padang Kota iaitu IWK adalah di dalam bidang kuasa pihak Kerajaan Persekutuan, maka secara tidak langsung ia adalah di bawah kawalan Kerajaan Persekutuan. Demi kepentingan rakyat saya juga perlu membuat rayuan kepada pihak berkenaan bagi rakyat di kawasan Paya Terubong. Oleh yang demikian, saya rasa semua Ahli Kawasan berkenaan perlu prihatin dan peka kepada masalah rakyat dan haruslah bertindak dengan wajar dan terus membuat rayuan kepada pihak Ibu Pejabat IWK di Kuala Lumpur. Sekiranya Ahli Y.B. Padang Kota ingin mendapatkan bantuan saya untuk menulis surat rayuan bagi pihak rakyatnya tentu sekali saya boleh tolong berdasarkan kepentingan hak rakyat kawasannya. Sungguhpun demikian, saya tetap berharap semua Ahli Yang Berhormat kawasan lain akan usahakan perkara ini kerana rakyat akan tahu wakil rakyat yang mereka undikan adalah rajin berkhidmat serta prihatin kepada kepentingan hak dan kebajikan rakyat kawasannya.

Timbalan Speaker:

Penjelasan Ahli Kawasan Padang Kota.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Tuan Speaker, kalau mengenai caj, telahpun di bawa oleh Yang Berhormat sendiri di dalam Dewan ini, sebab itu adalah menjadi tanggungjawab ahli MMK untuk membawa perkara ini kepada pihak Kerajaan Persekutuan. Sebab itu kita melantik ahli MMK, kita tahu bahawa IWK adalah di bawah kuasa kementerian

Kerajaan Persekutuan. Sebab itu kita ada jawatankuasa yang bertindak sebagai mewakili Negeri Pulau Pinang berurusan dengan Kerajaan Persekutuan. Sebab itu saya tidak faham kenapa Ahli Paya Terubong begitu *self fish* dalam menjalankan tugasnya, hanya membuat permohonan bagi pihak kawasannya dan bukan kepada rakyat setiap Negeri Pulau Pinang yang menghadapi masalah ini. Semua ahli yang berurusan dengan IWK dalam Dewan ini ramai *back benchers* telah membangkitkan kita berharap kerajaan negeri melalui MMK Paya Terubong ini adalah untuk semua rakyat berpendapatan rendah di negeri ini untuk dikenakan caj yang lebih murah berbanding dengan mereka yang lebih berada, sebab itu adalah menjadi tanggungjawab ahli Paya Terubong, sebagai ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan yang bertanggungjawab kepada isu untuk dibawa kepada Persekutuan, kalau Ahli Paya Terubong, tidak mampu tidak berkeupayaan tidak mempunyai kemampuan untuk berbuat demikian, mengaku dalam Dewan ini, kemudian kita sebagai Ahli kawasan-kawasan masing akan membuat rayuan secara berasingan, sampai hari ini saya belum sedar bahawa Ahli MMK yang telah dilantik mempunyai pandangan seperti ini saya sepanjang pengetahuan saya tidak ada Ahli MMK yang boleh menolak kepada ahli-ahli *back benchers* untuk merayu kepada Ahli kawasan masing-masing, pada hal ini adalah isu rakyat Negeri Pulau Pinang

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dr. Loh Hock Hun):

Tuan Speaker, saya sekali lagi ingin menjelaskan kepada Ahli Yang Berhormat Padang Kota berkenaan membuat rayuan kepada IWK haruslah dibuat oleh Wakil Rakyat kawasan berkenaan kerana beliau lebih arif dan lebih tahu rumah-rumah pangsa yang mana satu menghadapi masalah caj perkhidmatan ini di kawasannya. Saya bersedia dan sanggup menolong Y.B. Padang Kota sekiranya beliau memohon bantuan saya. Pada hakikat yang sebenarnya setiap Ahli Yang Berhormat di kawasan lain ada membuat rayuan bagi pihak rakyat di kawasan masing-masing, contohnya Y.B. Datok Keramat, beliau telah membuat rayuan bagi pihak rakyat kawasannya dan telah memaklumkan saya juga perkara ini, maka saya akan buat kerja susulan supaya dapat membantu Y.B. Datok Keramat untuk menurunkan caj perkhidmatan IWK di kawasannya.

Timbalan Speaker:

Penjelasan, Datok Keramat.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Y.B. Encik Lim Boo Chang):

Tuan Speaker, saya berasa Y.B. Paya Terubong ada buat kerja dan dia jalan tugasnya dengan baik tetapi ADUN-ADUN yang ada masalahpun buat kerja *under ground*, turun ke padang dan dapat maklumat yang sepatutnya, tulis surat kepada IWK dan salinan

kepada EXCO yang bertanggungjawab. Selepas beberapa kes di Kawasan Datok Keramat salah satu daripada skim ialah aman Nusantara pada masa mereka beli kos rendah tetapi mereka telah di *charge* lebih daripada RM2.00 satu tahun. Oleh sebab ini saya telah diberitahu oleh Y.B. Paya Terubong masih dalam pertimbangan tetapi ada pertimbangan yang positif yang dikeluarkan oleh pihak yang bertanggungjawab yang berkaitan. Ini saya boleh jamin, kalau kita buat kerja dengan rajin kita boleh menyelesaikan masalah yang kita bangkitkan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Penjelasan, saya rasa kerajaan negeri patut menulis surat kepada IWK di Pusat, esok kemudian dapat mengambil satu keputusan dan perjanjian bahawa rumah kos sederhana di bawah RM50,000 dan ke bawah boleh di caj sebanyak RM2.00 kemudian selepas mendapati keputusan ataupun perjanjian daripada pusat kemudian kerajaan negeri baru umumkan dalam surat khabar semua orang faham kemudian boleh minta daripada kerajaan negeri atau IWK di Pulau Pinang tidak perlu menulis surat satu-satu, ini masalah banyak kalau ada perjanjian kerajaan negeri umumkan itu kemudian kita boleh tolong semua.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dr. Loh Hock Hun):

Tuan Speaker, saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Y.B. Datok Keramat dan Y.B. Batu Lancang yang sebentar tadi telah merayu kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk berhubung terus dengan Ibu Pejabat IWK supaya dapatkan suatu surt perjanjian untuk menyatakan semua rumah kos rendah sederhana dan rumah kos rendah di Negeri Pulau Pinang hanya dikenakan caj RM2.00 sahaja. Oleh kerana sampai masa kini pihak kerajaan tidak pasti berapa buah rumah pangsa kos rendah dan kos rendah sederhana telah membuat permohonan secara sendirian, maka masalah ini masih timbul di Negeri Pulau Pinang. Oleh itu saya telah menerangkan kepada ahli Yang Berhormat sebentar tadi iaitu Ahli Yang Berhormat seharusnya meneliti dan menentukan blok rumah pangsa di kawasannya perlu diberikan bantuan. Selain dari itu, untuk menyokong permohonan merayu menurunkan caj perkhidmatan ini, kita mesti memperolehi suatu salinan surat O.C. yang dikeluarkan oleh pihak MPPP yang menyatakan jenis rumah berkenaan ialah rumah kos rendah atau kos rendah sederhana. Pihak Ibu pejabat IWK akan membuat keputusan berdasarkan salinan surat O.C. yang dikeluarkan oleh pihak MPPP. Maka ia adalah berasaskan kepada permohonan berasingan dan akan ditimbang oleh budi bicara Ibu Pejabat IWK.

Berkenaan dengan soalan tuntutan pampasan mangsa kemalangan jalan raya, pihak tribunal pengguna tidak diberi kuasa untuk menangani masalah ini. Untuk makluman semua ahli Yang terhormat, tribunal pengguna telah dimulakan pada tahun 1999 untuk membantu pengguna mengatasi masalah pengguna. Walau bagaimanapun, tribunal pengguna tidak mempunyai bidang kuasa untuk menentukan permohonan pampasan kemalangan jalan raya, hak milik tanah, soal pertikaian wasiat, rahsia perdagangan, nama baik "*goodwill*" dan soal harta waris. Sungguhpun demikian, sekiranya seseorang pengguna ingin mengambil tindakan melalui tribunal pengguna, pengguna perlu bertindak dalam masa tiga tahun dan tuntutananya tidak melebihi nilai RM10,000.

Mengenai soalan yang di bangkitkan oleh Y.B. Pengkalan Kota mengenai perkhidmatan IWK di mana telah dinyatakan oleh Y.B. Pengkalan Kota iaitu tiada perkhidmatan, maka tidak perlulah mengenankan caj. Saya amat tidak setuju pertuduhan ini kerana ianaya tidak adil kepada IWK. Saya ingin tahu sama ada Y.B. Pengkalan Kota ada bayar caj IWK? Kalau tidak ada buat bayaran caj, manakah boleh dapat perkhidmatan. Kesimpulannya ialah IWK masih memberikan perkhidmatannya, kalau tidak kita semua akan menghadapi masalah bukan sahaja di rumah kediaman, malahan kedai-kedai dan pejabat-pejabat kerajaan juga akan mengalami kesusahan ini. Kita hanya patut mengatakan perkhidmatan IWK tidak dapat memuaskan hati kita dan kita perlu mendesak IWK untuk mempertingkatkan prestasi perkhidmatannya.

Akhir sekali saya ingin mengambil kesempatan ini mengucapkan terima kasih kepada semua pegawai-pegawai daripada semua jabatan kerajaan Negeri Pulau Pinang termasuk IWK, TNB, PBA kerana telah memberikan perkhidmatan dan kerjasama kepada rakyat. Semoga semua pegawai-pegawai akan terus memberikan perkhidmatan yang cemerlang. Skian, terima kasih.

Timbalan Speaker:

Terima kasih Ahli Paya Terubong, dan saya jemput Ahli Telok Air Tawar untuk menggulung.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Y.B. Puan Jahara bt. Hamid):

Terima kasih Tuan Speaker, Assalamualaikum Warahmatulallahi Wabaratu, salam sejahtera, saya ingin turut serta di dalam membahaskan Rang Undang-undang Pembekalan 2002 dan menjawab beberapa isu dan usul Anggaran Belanjawan 2002 yang telah ditimbulkan semasa perbahasan. Y.B. Sungai Jawi ada menimbulkan program-program kesedaran sivik yang di laksanakan

di Negeri Pulau Pinang untuk tahun ini. Sejak bulan Mac hingga November 2001 Jabatan Perkhidmatan Penerangan Malaysia Pulau Pinang telahpun berjaya menjalankan sebanyak 126 program sivik termasuk 33 program Pemimpin Bersama Rakyat yang mana ia adalah merupakan kegiatan pemimpin turun padang setiap KADUN dan juga aktiviti-aktiviti menanamkan kesedaran sivik di peringkat akar umbi dan diperingkat pemimpin tempatan, *massage* yang telah disampaikan melalui kegiatan ini ialah tentang dasar kerajaan Malaysia pembangunan negeri, perpaduan nasional, isu keselamatan matlamat dan sasaran 2020 dan isu-isu semasa di peringkat negeri dan peringkat nasional. Tumpuan kepada program ini ialah di lima daerah, golongan-golongan dewasa, pemimpin-pemimpin, masyarakat remaja, kegiatan ini juga melibatkan persatuan-persatuan dan badan-badan NGO di kampung, pekan dan Bandar. Jumlah penglibatan orang ramai dalam program ini lebih kurang 7,000 ahli dengan penglibat 75% terdiri daripada kalangan remaja dan 25% terdiri daripada golongan dewasa. Jumlah kos di peruntukkan adalah sebanyak RM50.00 di bawah aktiviti penerangan...(gangguan).

Timbalan Speaker:

Penjelasan Sungai Dua

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Yang dimaksud dengan ini adalah merupakan pemulihan sikap rakyat, pemulihan sikap di sini ialah bagaimana kita hendak membina sikap rakyat, kalau kita lihat pondok telefon rosak, tempat stesyen-stesyen bas di conteng, pili air dirosakkan itu, pemulihan sikap itu kepada rakyat di mana pernah dijalankan dulu program-seumpama ini, tetapi sekarang perlu ditingkatkan kembali program-program sebelum diganti kepada rakyat di bawah keburukan Terjadi kepada rakyat di bawah pengguna supaya kita dapat lihat pondok telefon sudah tidak rosak lagi, kadarnya sudah kurang.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Y.B. Puan Jahara bt Hamid):

Terima kasih Pemulihan, kesedaran sivik, memang memerlukan banyak peningkatan terutama sekali di kalangan golongan muda dalam membina kesedaran untuk menghormati diri sendiri dan harta benda awam terutama sekali. Ini tentunya perlu di beri kesedaran di pelbagai peringkat terutama sekali di peringkat sekolah yang disatukan melalui sistem Jabatan Pendidikan dan juga melalui NGO-NGO dan program-program sivik lain yang dijalankan oleh pelbagai pihak. Jabatan Penerangan boleh membantu tetapi peruntukan tidak cukup dan melalui penerangan-penerangan yang dilakukan oleh jabatan dan juga sekarang telah di gembeleng tenaga pemimpin-pemimpin akar umbi di kampung-kampung dan NGO-

NGOs melalui program K3P yang telah dipertingkatkan sejak 2 tahun kebelakangan ini, K3P bermaksud kumpulan, Pendengar, Penonton dan Pembaca yang mana di Pulau Pinang telah diwujudkan pada tahun ini, 6 kumpulan K3P dan kita sedang merancang untuk menubuhkan 10 lagi kumpulan K3P untuk tahun 2002, 17 lagi untuk tahun 2003 menjadikan jumlahnya 33 untuk tiap-tiap kawasan Dewan Undangan Negeri. Melalui program K3P ia bertujuan untuk menggabungkan secara bersepadu kalangan masyarakat setempat dengan semua agensi kerajaan dan pertubuhan bukan kerajaan, untuk menggalakkan dan mewujudkan satu bentuk pemangkin untuk menggerakkan pemikiran rakyat ke arah pembentukan masyarakat yang berpengetahuan, bermaklumat dan berdisiplin. Di sini adalah satu usaha untuk membantu dan meningkatkan kesedaran sivik serta meningkatkan semangat *patriotisme* dan semangat berdisiplin dan cintakan negara.

Y.B. Seberang Jaya ada menyentuh tentang kewujudan tadika-tadika perpaduan selain daripada tadika-tadika KEMAS di bawah Kementerian Pembangunan Luar Bandar. Saya ingin memaklumkan kepada Dewan bahawa Tadika Perpaduan di seluruh Pulau Pinang setakat ini sebanyak lebih kurang 125 buah yang ada di kawasan-kawasan Rukun Tetangga dan tahun 2002 kita telah memperuntukkan 4 kelas tambahan tadika perpaduan berharap banyak lagi ditubuhkan kawasan-kawasan Rukun Tetangga dan dapat diwujudkan lebih banyak kelas-kelas tadika perpaduan dan kita juga mendapat peruntukan daripada Kementerian Perpaduan untuk membina kelas-kelas tadika perpaduan ini. Kita juga akan menjalankan program-program untuk mengenal pasti arah dan pencapaian perpaduan negara dan ini melibatkan semua lapisan masyarakat dan sekali lagi kita berharap melalui penanaman sikap yang positif di kalangan anak-anak kita, dan peringkat muda dan pra-sekolah ini akan dapat diteruskan hingga ke peringkat sekolah dan menjadi satu budaya yang tersemat di dalam jiwa dan kehidupan masing-masing di masa hadapan.

Saya rasa setakat itu saja yang ingin saya menjawab dan dengan kesempatan ini saya mengucapkan kepada semua muslimin dan semua Ahli-ahli Dewan, semua sahabat-sahabat kita di kalangan media selamat Menyambut Ramadhan dan Aidilfitri tidak lama lagi yang akan dirayakan, maaf Zahir dan Batin. Kepada yang beragama Kristian, Selamat Hari Krismas dan kepada semua Selamat Tahun Baru. Tuan Speaker, saya turut menyokong, sekian, terima kasih.

Timbalan Speaker:

Terima kasih, Y.B. Telok Ayer Tawar, sekarang di jemput Y.B. Kebun Bunga.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan usul Rang Undang-undang Perbekalan Tahun 2002 yang baru dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, dan saya ucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyentuh tentang isu-isu yang ada kaitan dengan portfolio saya. Saya cuba menjawab satu demi satu mengenai isu-isu yang penting, mungkin saya tidak dapat menjawab semua isu-isu yang dibangkitkan oleh kerana masa yang terhad.

Y.B. Batu Lintang dalam perbahasan Rancangan Pembangunan Lima Tahun Pulau Pinang telah membangkitkan tentang pembinaan jejantas pejalan kaki di Jalan Masjid Negeri dan pada masa itu saya telah berjanji akan memberi jawapan kepada Yang Berhormat pada perbahasan perbekalan ini.

Untuk makluman Dewan yang mulia ini, kerajaan negeri dan MPPP memang sedar akan masalah kesesakan yang berlaku di Jalan Masjid Negeri. Dalam kesesakan ini telah menimbulkan masalah kepada orang ramai termasuk murid-murid sekolah untuk melintas jalan. Untuk keselesaan orang ramai menyeberangi Jalan Masjid Negeri, MPPP bercadang untuk membina jejantas pejalan kaki di tiga lokasi. Yang pertama, di hadapan Sekolah Penang Free. Projek ini telah ditawarkan kepada sebuah syarikat swasta iaitu Syarikat Enlightened Direction Sdn. Bhd., dan sebagai balasan syarikat itu akan diberi kebenaran untuk memasang iklan. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, kerja-kerja pembinaan telah bermula dan kemajuannya kira-kira pada masa sekarang 15%. Projek ini dijangka siap selewat-lewatnya pada tahun hadapan.

Timbalan Speaker:

Y.B. Sungai Dua minta penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan. Berkenaan dengan pembinaan jejambat. Pernahkah MPPP membuat satu kajian tentang kegunaannya? Kerana kita dapati jejambat ini tidak ramai orang yang menggunakannya. Kadang-kadang terbiar begitu sahaja, tidak ada orang hendak guna, orang lebih suka menggunakan lintasan di bawah daripada naik di atas. Kadang-kadang kita lihat bahawa pembinaan jejambat ini cuma pembaziran.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Apabila MPPP atau MPSP ingin membuat satu jejantas, memang ada kajian dijalankan di mana tempat yang sesuai, pejalan kaki yang ramai untuk menyeberangi jalan-jalan yang sesak. Adalah menjadi satu tanggungjawab untuk kedua-dua Majlis untuk membina jejantas pejalan kaki kerana ada permintaan, ada permintaan dari rakyat. Di sini ada satu contoh di mana ada banyak permintaan daripada sekolah-sekolah, penduduk-penduduk dan ada juga permintaan daripada wakil rakyat termasuk Y.B. Batu Lancang.

Jejambat yang kedua adalah berdekatan dengan Hospital Lam Wah Ee. Jejambat ini pun ditawarkan kepada sebuah syarikat swasta iaitu Okiah Corporation Sdn. Bhd. Syarikat ini diberi tempoh sehingga 5hb. Januari tahun hadapan untuk memulakan kerja. Kalau syarikat ini tidak dapat memulakan kerja dan tawaran ini akan di tarik balik dan syarikat lain akan ditawarkan ataupun MPPP akan membina jejambat itu dengan wang sendiri. Lokasi yang ketiga adalah berdekatan dengan Jalan Delima iaitu di hadapan stesen Minyak Shell. Projek ini telah ditawarkan kepada Syarikat ITT Engineering dan projek ini dijangka siap 5 bulan. Di Jalan Masjid Negeri ada tiga lokasi MPPP bercadang untuk membina jejambat pejalan kaki.

Tuan Speaker, Y.B. Ahli Datok Keramat menyentuh tentang masalah projek tebatan banjir Sungai Jelutong, Pulau Pinang. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, Sungai Jelutong merupakan cabang sungai dalam sistem tadahan Sungai Pinang. Kampong Masjid dan Kampong Dodol ialah terletak berhampiran Sungai Jelutong merupakan kawasan rendah yang kerap dilanda banjir ketika hujan lebat. Kerajaan bercadang untuk melaksanakan projek tebatan banjir Sungai Jelutong dan juga Sungai Pinang Fasa II, dan kalau kedua-dua projek ini dapat dilaksanakan dengan sempurna, kita menjangkan masalah banjir di kawasan tersebut akan dapat diatasi.

Skop kerja untuk projek Sungai Jelutong ini termasuk mendalam dan melebarkan serta meninggikan ban Sungai Jelutong sepanjang 1.5 k.m. daripada Sungai Pinang hingga Jalan free School dan juga menggantikan jejambat-jejambat yang sedia ada. Anggaran untuk projek ini lebih kurang RM10 juta untuk keseluruhannya di mana RM7 juta daripadanya adalah kos pengambilan balik tanah dan RM4 juta bagi kos pembinaan. Status pelaksanaan untuk projek tebatan banjir Sungai Jelutong melibatkan pengambil balik tanah seluas 2.86 ekar daripada 51 lot tanah persendirian. Selain itu juga melibatkan 18 buah rumah, sebuah tokong dan 3 buah stor yang perlu dipindahkan. Permohonan untuk pengambilan balik tanah telah dikemukakan sejak tahun 1999 dan

proses pengambilan tanah masih diteruskan tetapi malangnya peruntukan yang diperlukan tidak diluluskan dalam Rancangan Malaysia Ke-8. Walau bagaimanapun, kerajaan negeri telah merayu bersungguh-sungguh kepada Kerajaan Persekutuan untuk mendapatkan peruntukan tersebut. Walau bagaimanapun kerajaan negeri telah membuat rayuan bersungguh-sungguh kepada kerajaan Persekutuan untuk mendapatkan peruntukan tersebut. Pelan rekabentuk terperinci dan dokumen tender telah siap sedia untuk dikeluarkan tender dan projek akan dilaksanakan sebaik sahaja mendapatkan kelulusan peruntukan tambahan daripada Kerajaan Persekutuan. Tuan Speaker..... (gangguan).

Timbalan Speaker:

Datok Keramat minta penjelasan.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

saya ingat jelaslah, saya sudah jelas.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Y.B. Encik Lim Boo Chang):

Tuan Speaker, terima kasih Y.B. Kebun Bunga, tentang ini saya harap boleh diambil sebagai contoh bahawa peruntukan yang diberikan kalau projek yang dirancang tidak dilaksanakan kemungkinan projek akan dibatalkan. Kerajaan Persekutuan tidak akan melanjutkan tempoh lagi. Kalau projek tidak dijalankan di bawah Rancangan Malaysia ke-7 oleh sebab Kerajaan Persekutuan sudah menarik balik peruntukannya sebanyak RM10 juta ekoran kehilangan kepercayaan tentang prestasi kerajaan negeri. Adakah kerajaan negeri bersedia untuk mengeluarkan kewangan sendiri untuk projek tersebut, jikalau projek ini tidak ditimbangkan lagi dalam Mid-Term Review Rancangan Malaysia yang ke-8.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Untuk jawapan sungguhpun di Rancangan Malaysia mempunyai peruntukan pengambilan balik tanah sejumlah RM5 million tetapi seperti yang saya sebut tadi ada banyak rumah setinggan di kawasan yang terlibat, ada tokong, stor dan sebagainya dan untuk proses mengambil balik tanah itu menjadi satu isu dan wang itu tidak dapat digunakan. Saya ingat itu satu masalah di Pulau Pinang termasuk Y.B. Datok Keramat pun sedar dan selalunya Y.B. Datok Keramat pun ada merayu bagi pihak setinggan untuk melambatkan tindakan sewajarnya. Selalu pun(gangguan).

Ahli Kawasan Datok Keramat (Y.B. Encik Lim Boo Chang):

Y.B. Dato' Speaker, saya tidak pernah merayu untuk melambatkan projek satu kali pun, satu insiden pun tidak ada. Saya hanya merayu untuk pampasan yang secukupnya diberikan kepada mereka yang benar-benar terlibat.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Saya bukan katakan tentang projek ini, tentang projek Sungai Pinang, Y.B. Datok Keramat pun ada merayu bagi pihak setinggan supaya menangguhkan tindakan mengambil balik tanah, ada surat.....(gangguan).

Ahli Kawasan Datok Keramat (Y.B. Encik Lim Boo Chang):

Dato' Speaker, saya hanya merayu kepada kerajaan negeri untuk menimbangkan permohonan penghuni menambahkan pampasan sahaja.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Untuk menangguhkan itulah pampasan, untuk menyelesaikan masalah ini mengambil masa. Di projek-projek lain pun seperti BORR dan sebagainya terlibat banyak setinggan dan setinggan biasanya dan setinggan ini pun merayu melalui Wakil Rakyat dan selalunya kita pun layan juga kerana itu pun ada sedikit sebanyak kelewatan. Saya ingat kepercayaan Kerajaan Persekutuan tentang prestasi kerajaan negeri tidak timbul. Negeri Pulau Pinang salah satu negeri di seluruh negara yang mempunyai prestasi yang tertinggi sekali untuk melaksanakan semua projek-projek yang ditetapkan bagi Rancangan Malaysia yang ke-7 dan ini sudah menunjukkan bahawa Negeri Pulau Pinang menunjukkan prestasi yang cemerlang. Saya patut ucapkan tahniah kepada pihak pentadbiran kerana kita dapat mencapai satu kemajuan yang begitu baik dan juga di hadapan negeri-negeri yang lain. Seperti yang saya jelaskan tadi urusan mengambil balik tanah sudahpun siap tetapi kerana sebab-sebab tertentu sungguhpun kita sudah masukkan kos projek Sungai Jelutong ini tetapi tidak diluluskan akan tetapi kerajaan negeri akan merayu sekali lagi, mungkin kita boleh dapat balik dan kerja-kerja untuk mengambil balik tanah pun sudah siap dan kita akan terus dengan kerja-kerja projek ini.

Timbalan Speaker :

Datok Keramat, penjelasan.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Y.B. Encik Lim Boo Chang):

Jikalau kerajaan persekutuan tidak meluluskan permohonan atau rayuan dari pihak kerajaan negeri, adakah kerajaan negeri bersedia untuk membelanjakan dari kewangan untuk menyiapkan projek tebatan banjir oleh sebab projek ini tidak dijalankan dalam tempoh 5 tahun di bawah RMKe-7 yang tamat pada tahun 2000. Suatu tempoh masa yang begitu panjang.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Saya ingat *we cross the bridge we reach there*. Saya ingat itu tidak timbul kalau kita merayu dan kita dapat jawapan negatif kita boleh bincang lagi dari segi kewangan bagaimana kalau dari segi kewangan kerajaan negeri mampu belanja, ini dianggap sebagai projek terbesar. Kita memang boleh belanja, kalau mungkin kerajaan pusat memberi jawapan yang positif kita teruskan dengan projek itu cukuplah, sudah jelas. Saya ingat apa saya cerita tadi ke atas keseluruhan prestasi untuk projek-projek yang disenaraikan dalam RMKe-7. Apa yang Ahli Batu Lancang sentuh adalah spesifik projek dan untuk projek Sungai Pinang pun bukan salah kerajaan negeri kerana pada tahun 1997 apabila ada kemerosotan ekonomi Kerajaan Persekutuan telah menarik balik peruntukan itu buat sementara. Itu menjadi beban dan masalah kepada kerajaan negeri dan selepas itu kerajaan negeri merayu balik. Itu yang penting, kerajaan merayu balik untuk mendapatkan peruntukan dikembalikan kepada kerajaan negeri dan Kerajaan Persekutuan pun setuju dan salurkan balik peruntukan itu kerana itulah kita sudah lambat. Ini bukan kerana prestasi kerajaan negeri tidak baik tetapi kerana sesuatu yang tidak dijangkakan di luar kawalan kerajaan negeri kerana ada kemerosotan ekonomi pada tahun 1997 dan untuk maklumat Ahli Batu Lancang, bagi RMKe-7 kerajaan negeri mencapai 92% pelaksanaannya untuk semua projek. Itu satu pencapaian yang begitu cemerlang. Berilah tepukan sedikit, berilah pujian sedikit.....(tepukan).

Tuan Speaker, Yang Berhormat dari Pematang Pasir membangkitkan tentang padang gantian untuk Padang BMRC. Untuk makluman ZKP *Development* adalah pemaju yang bertanggungjawab memajukan kompleks pemiagaan di atas tapak padang BMRC. Pemaju telah bersetuju membina sebuah padang yang baru menggantikan padang BMRC di atas lot PT 3, Mukim 3, Jalan Pematang Rawa, Seberang Perai Tengah. Pemaju juga telah mendepositkan RM916,275 kepada pihak MPSP sebagai wang cagaran. Tempoh telah pun tamat pada Oktober 2001 itu tahun ini. Memandangkan pihak pemaju masih belum menunaikan perjanjian pemaju, iaitu belum membina padang tersebut maka MPPP akan mengambil wang cengkeram itu untuk

membina padang yang baru itu dan MPSP sedang mengumpul maklumat dan data teknikal untuk kerja-kerja mereka bentuk. Kerja-kerja pembinaan dijangka akan dapat dilaksanakan pada tahun hadapan. Mungkin 7, Y.B. Tuan Speaker pasti ?? Terima kasih mungkin ada kesilapan *typing error*, dengan izin.

Y.B. Ahli Sungai Dua merayu agar pasar awam dibina di Telok Air Tawar. Buat masa sekarang untuk makluman Dewan yang mulia ini, MPSP belum mempunyai cadangan untuk membina sebuah pasar awam di Telok Ayer Tawar. Ini adalah kerana sebuah hospital terdapat sebuah pasar awam di Bagan Ajam dan sebuah lagi pasar awam sedang dibina di Kepala Batas. Kedudukan kedua-dua pasar awam ini tidak terlalu jauh daripada Telok Ayer Tawar. Walau bagaimanapun cadangan daripada Y.B. Sungai Dua akan diberi pertimbangan sewajarnya kelak. Untuk makluman Dewan yang mulia ini MPSP sedang membina sebuah kompleks gerai penjaja di Taman Robina, Telok Ayer Tawar. Kerja-kerja pembinaan gerai ini telah bermula pada 16 Ogos tahun ini dan dijangka siap pada 9 Januari tahun depan. Kos pembinaannya ialah sebanyak RM1,680,000.

Y.B. Ahli Kampong Kolam telah membangkitkan tentang masalah jejantas di Jalan Penang. Untuk makluman Dewan yang mulia ini MPPP sentiasa mengambil tindakan untuk menentukan jejantas itu diselenggarakan dari segi keselamatan untuk pengguna-pengguna jejantas itu dan juga dari segi kebersihan, juga dari segi keindahan. MPPP juga telah memasang 6 unit cermin cembung atau pun *convex mirror* di atas jejantas supaya sebarang aktiviti yang berlaku di atas jejantas dapat dilihat melalui cermin. MPPP juga telah memperbaiki kesemua lampu yang rosak di atas jejantas supaya jejantas ini sentiasa cerah untuk mengelakkan kejadian jenayah ataupun seumpama dengannya. Untuk makluman Y.B. Kampong Kolam. Y.B. Kampong Kolam juga membangkitkan tentang kerosakan lampu antik di jalan Campbell. Untuk makluman mengenai kerosakan lampu antik di Lebuhraya Campbell, MPPP sebernarnya telah mengambil tindakan memanggil sebutharga untuk mengganti 5 batang tiang lampu yang telah dilanggar oleh kenderaan di samping menukar 20 biji *lantern* yang tidak berfungsi. Setakat ini kontraktor yang dilantik telah menukar 20 biji lantern sementara tindakan sedang diambil untuk menggantikan 5 batang tiang lampu antik dan kerja-kerja dijangka akan dapat disiapkan selewat-lewatnya pada 5 Disember 2001, tidak lama lagi. Saya ingat kerja-kerja sedang dijalankan. Y.B. Kampong Kolam ada sedar?

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Y.B. Encik Lim Gim Soon):

Kerosakan lampu-lampu antik sebenarnya ada tujuh bukan lima sahaja.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Oh, sudah ?? Dilanggar oleh kenderaan lagi? Saya akan buat siasatan dan tindakan akan diambil sewajarnya. Y.B. Bayan Lepas telah menyentuh tentang pembinaan pasar di Batu Maung dan juga menuduh bahawa kawasan Batu Maung ini tidak ada *local plan*. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, MPPP memang ada cadangan untuk membina sebuah pasar di Batu Maung, memang ada akan datang. Setakat ini MPPP telahpun mengenal pasti tapak yang dianggap sesuai. Mungkin Y.B. Bayan Lepas boleh bantu untuk cari tapak. Walau bagaimanapun, tanah ini merupakan tanah persendirian yang perlu diambil balik oleh pihak kerajaan dan satu perancangan yang teliti akan dibuat untuk memastikan pasar yang bakal dibina ini akan menyediakan semua kemudahan termasuk tempat-tempat letak kereta yang mencukupi termasuk kemudahan-kemudahan yang lain demi kepentingan penduduk dan pengundi di Bayan Lepas.

Timbalan Speaker:

Penjelasan, Bayan Lepas.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Apa yang saya timbulkan ialah, saya tidak puas sebab saya terima satu jawapan, kita rasa bimbang tidak puas untuk membuat pasar atau pasar raya, apa yang saya tidak puas ialah jawapan yang diberikan, jawapannya ialah peruntukan sudah disediakan, RM4 million telah disediakan oleh MPPP tetapi sehingga hari ini, tapak belum dikenalpastikan lagi. Apa yang saya hendak tahu ialah, jika tapak tidak dikenal pasti lagi, macam mana kita katakan peruntukan sudah disediakan? Kita mesti ada tindakan, lepas kita menyediakan tapak, selepas itu baru kita boleh bincangkan mengenai kewangan. Dari segi tanah itu, setahu saya dalam jawatankuasa pembangunan daerah pun, isu itu tidak dibangkitkan dan kalau ada dibangkitkan pun, kita boleh bantu untuk mencari tapak yang sesuai di Batu Maung. Apa yang saya harap perkara ini dapat dijalankan dengan seriusnya.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Saya ingat itulah satu langkah yang pada pandangan kita semua adalah satu langkah yang proaktif, yang baik, yang diambil oleh MPPP kerana untuk satu projek, peruntukan sudah disediakan dan tanah adalah satu masalah yang besar, bukan kecil sahaja. Tanah di seluruh Batu Maung sana, tanah kerajaan pun tidak banyak dan MPPP perlu mengambil balik tanah daripada pihak swasta dan saya minta kalau Y.B. Bayan Lepas ada mengenal pasti tanah-tanah yang sesuai, yang terbaik sekali untuk penduduk di sana boleh buat

cadangan. Memang ini belum dibincang di dalam pembangunan daerah lagi kerana ini adalah satu projek, hanya peruntukan diadakan dan tapak ini belum dikenal pasti, memang ada dua, tiga tempat telah dikenal pasti tetapi belum satu tempat ditentukan dengan kukuhnya. Kalau dapat satu tapak lain yang dianggap sesuai, masih boleh dicadangkan. Sebagai kesimpulan, projek ini, peruntukan sudah disediakan dan tapak belum ditentukan lagi.

Mengenai dakwaan oleh Y.B. Bayan Lepas tentang kawasan Batu Maung ini tidak ada *local plan*, ini tidak tepatlah pada pandangan saya kerana MPPP sedang menyiapkan draf rancangan tempatan bagi kawasan Batu Maung dan draf rancangan tempatan ini akan dibentangkan di mesyuarat jawatankuasa tetap perancangan kemajuan MPPP pada bulan Disember pada tahun ini, untuk makluman Y.B. Bayan Lepas. Memang ada *local plan*, akan diluluskan.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Akan diluluskan, lepas itu tidak lagilah... (gangguan).

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Saya ingat bagi seluruh negeri kecuali Penang Hill, semua tempat masih dalam persediaan dan belum diguna pakai lagi, saya ingat ini satu hakikat yang betul, kita tidak ada *local plan* yang digazetkan untuk guna pakai, tetapi kita sudah ada faktor-faktor yang tertentu untuk mengadakan *local plan* itu, ada *local plan*.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Saya telah diberitahu oleh Ahli Kebun Bunga, proses perancangan dari segi Perancangan. Apakah asasnya? Akta Bandar dan Desa tahun 1976 menunjuk syarat di mana kita mesti ada dan mengguna proses *public participation*, saya merasa hairan pihak yang bertanggungjawab memproses perancangan tidak dapat menggunakan tanggungjawabnya untuk menjalankan proses mendapat *public opinion* atau pendapat daripada orang awam, di mana kita boleh dapat *input* daripada rakyat dan proses perancangan dari segi *local plan* boleh dikendalikan mengikut hasrat rakyat jelata. Kita mesti sedar proses perancangan mengikut Akta Perancangan Bandar dan Desa ialah untuk mendapat pendapat dan syor daripada rakyat. Seperti Ahli Yang Berhormat Kebun Bunga kata, mesti sedar mengikut dasar dalam Akta, dan saya harap proses ini diikuti di mana kita boleh dapat *input* daripada orang awam dan proses ini mesti dijalankan dengan secepat mungkin. Contohnya isu pasar awam ini dan isu lain-lain dalam kawasan Batu Maung boleh dibereskan. Kita mesti dapat proses ini dijalankan, baru kita boleh memberikan satu gambaran *transparent* kepada rakyat jelata, itu sahaja, maksudnya

dan niatnya, yang kita buat. ialah dapat menjalankan proses *public participation*, itu dijalankan dengan tujuan hasrat dan expertasi rakyat jelata mesti diambil kira dalam proses perancangan. Jika proses ini tidak diguna kerajaan negeri telah gagal atau tanggungjawabnya kepada rakyat di Negeri Pulau Pinang. Ini ialah fakta, bukan tuduhan.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Memang saya setuju dengan Y.B. Bayan Lepas bahawa segala perancangan kita lebih baik melibatkan orang awam dan kerajaan negeri mahu pun kerajaan tempatan selalu mengamalkan prinsip ini dan pada masa dahulu, sebelum kita merekakan pelan tempatan dan juga pelan rancangan ataupun *local plan and planning plan*, kita menggunakan satu pelan dasar pembangunan yang ini MPPP ini dan pelan asal ini melalui proses *objection* dan pandangan orang awam sebelum kita guna pakai pelan itu dan saya ingat segala amalan dan *practice* oleh kerajaan adalah begitu *transparent* dan begitu terbuka dan kita melibatkan orang awam tentang perancangan itu, satu *local plan*, saya memang setuju, kita patut segerakan penyediaan penyediaan pelan tempatan ini, akan tetapi kerajaan negeri melalui Kerajaan Pusat di dalam proses yang giat untuk menyiapkan pelan tempatan ini, saya ingat tidak berapa lama lagi kita akan menyiapkan pelan ini dan akan digazetkan. Saya memang setuju dengan cadangan yang baik, yang patut dan saya memang setuju.

Tuan Speaker, akhir sekali, Ahli Bayan Lepas ada sântuh tentang Tabung Amanah Alam Sekitar dan tabung itu tidak digunakan. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, Tabung Alam Sekitar telah ditubuhkan pada tahun 1997 dan setakat ini jumlah wang adalah lebih kurang RM45,000 telah dikutip dan kebanyakan penyumbang-penyumbang adalah daripada pihak industri yang beroperasi di Negeri Pulau Pinang dan wang ini disediakan digunakan untuk tujuan meningkatkan kesedaran alam sekitar seperti mengadakan seminar, pameran, dan juga aktiviti-aktiviti untuk meningkatkan kesedaran tentang betapa pentingnya dasar alam sekitar untuk Negeri Pulau Pinang. Buat masa sampai masa sekarang wang ini belum digunakan kerana segala aktiviti kesedaran dan penyelidikan ini diguna, wang itu diguna daripada peruntukan daripada kerajaan negeri dan juga Kerajaan Persekutuan dan wang RM45,000 ini akan diguna sekarang untuk aktiviti-aktiviti yang lain. Ini bukan satu peruntukan, satu tabung untuk menjalankan projek-projek besar untuk alam sekitar. Ini hanya apabila ditubuh ialah untuk meningkatkan kesedaran terhadap alam sekitar dan wang ini disumbang oleh pihak swasta. Ini bukan untuk projek besar seperti taman-taman, pengindahan dan sebagainya. Ini hanya untuk kesedaran pendidikan terhadap alam sekitar. Tuan Speaker,(gangguan).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Tidak payahlah saya ingat. Mungkin ada isu-isu yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat saya tidak dapat jawab satu demi satu, mungkin Ahli-ahli Yang Berhormat boleh berhubung terus dengan jabatan-jabatan yang berkenaan ataupun dengan saya. Dengan itu saya menyokong.....(gangguan).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tuan Speaker, saya rasa Ahli Yang Berhormat daripada Kebun Bunga tidak menjawab soalan saya. Apa yang saya bangkitkan ialah ada tanah kerajaan 300 ekar di Byram, Nibong Tebal, saya dengar ia akan digunakan untuk dijadikan tapak pelupusan sampah, itu satu. Yang kedua, berkenaan dengan projek jangka masa panjang untuk pelupusan sampah di Pulau Pinang. Kita sudah dengar ada 34 usahawan telah mengemukakan cadangan mereka, jadi apakah keputusan kerajaan dan lagi satu adalah berkenaan dengan pencemaran yang telah membuatkan pokok-pokok hutan bakau mati, saya rasa cukup gembira bila Yang Berhormat Kebun Bunga kata memang Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah mengamalkan prinsip kelulusan dan terbuka dengan mengambil kira pandangan rakyat. Jadi saya telah menjemput Yang Berhormat Kebun Bunga turun ke padang pergi melawat kawasan dulu dan berjumpa dengan para penduduk di sana, itulah yang saya bagi tahu dan hendak perelaskan.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Terima kasih, bukan saya tidak mahu jawab. Soalan yang dibangkitkan berkenaan dengan isu Pulau Burung, saya telah jawab beberapa kali dahulu. Saya pun dengan jelas ada mengatakan bahawa kerja-kerja pengurusan sisa pepejal dan juga membersihkan jalan dan kutipan sampah ini adalah dalam proses penswastaan. Buat masa sementara, itulah yang saya katakan tadi adalah kerja-kerja sementara kerana Kerajaan Pusat sedang memutuskan bahawa semua pengurusan sisa pepejal termasuk kutipan sampah akan dipertingkatkan dan bagaimana syarikat yang diswastakan itu, bagaimana syarikat itu akan menjalankan tugas ini ataupun melalui *reinceneration intermigration internarration*, melalui *landfill* ataupun melalui *composting* dan sebagainya, itu terpulang kepada syarikat itu, akan tetapi kerajaan negeri akan sentiasa bersedia untuk memberikan *back up*. Kalau syarikat itu tidak mengambil alih kerja-kerja ini, kerajaan negeri mungkin boleh dan sebagai *back up* untuk

menjalankan tugas dan ada cara-cara yang tertentu. Memang kerajaan negeri sedang dalam proses untuk mendapatkan maklum balas daripada syarikat-syarikat yang tertentu yang ada *internarration*, *composting* dan sebagainya, tetapi sebelum satu keputusan yang kukuh itu diputuskan oleh Kerajaan Pusat, kerajaan negeri tidak boleh buat apa-apa tentang rancangan tersebut dan ini pun saya sudah jawab. Mengenai kematian hutan bakau, ia bukan di bawah portfolio saya, saya minta rakan saya daripada Penanti yang akan jawab.....(gangguan)....(ketawa).

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Tuan Speaker, seperti Yang Berhormat Kebun Bunga sebutkan tadi tentang kerajaan negeri sedang menunggu keputusan daripada Kerajaan Pusat dengan penguatkuasaan pelupusan sampah. Yang saya tahu kerajaan negeri ada keputusan, bukan kerajaan negeri terpaksa menunggu keputusan daripada Kerajaan Pusat. Dari segi kuasa pihak berkuasa tempatan adalah pihak kerajaan negeri untuk menentukan sama ada kita sudah swastakan atau tidak tentang kebersihan sistem ini kerana penswastakan ini kalau kita tengok kegagalan Alam Flora di Wilayah Persekutuan yang telahpun diswastakan tetapi Alam Flora pula mengsub-kontrakkan pula kepada orang lain pula, itu telah melanggar dari segi tujuan dan objektif utama untuk menswastakan pelupusan sampah ini, sebab itu Alam Flora merupakan satu penswastakan yang gagal dan kita tidak boleh ikut apa yang akan terjadi kepada Alam Flora itu, terjadi pula di Negeri Pulau Pinang. Kerajaan Pulau Pinang boleh menentukan semua ini dari segi sistem pelupusan sampah ini. Itu yang saya sebut. Yang Berhormat salah sebut saya sebagai EXCO apa ini, jadi jawatankuasa.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Terima kasih. Kita memang bersetuju bahawa konsep penswastakan untuk pelupusan sampah, kita mesti tahu konsep yang baik kerana pelupusan sisa pepejal ini memerlukan teknologi-teknologi yang terkini dan kalau kita masukkan sampah-sampah dari negeri-negeri yang lain untuk dilupuskan sekali gus ini satu konsep kita bersetuju tetapi masalahnya mungkin timbul kerana kelemahan syarikat-syarikat tertentu. Yang disebutkan Alam Flora mungkin ada kelemahan di dalam syarikat itu dan di Negeri Pulau Pinang kita tidak ikut, memang Kerajaan Pusat pada satu ketika ada mengarahkan supaya kita swastakan kepada syarikat yang tertentu tetapi kerajaan negeri tidak berbuat begitu kerana kita anggap syarikat itu pada masa ketika itu dalam keadaan yang tidak dapat diambil alih, kerana itu kita pun belum setuju bahawa kerja-kerja ini diserahkan kepada syarikat tersebut. Itulah perbezaan di antara Negeri Pulau Pinang dan negeri-negeri yang lain, tidak ada pendirian kerajaan negeri. Kita

boleh buat satu konsep, satu perancangan yang baik, kalau kita anggap sebagai satu perancangan dan satu tindakan yang tidak memberikan faedah kepada penduduk atau kerajaan negeri. Saya ingat itu sudah cukup jelas bahawa kerajaan Negeri Pulau Pinang membuat keputusan bahawa demi kebaikan rakyat jelata(gangguan),....(batuk-batuk). Saya ingat saya pun sudah jelas banyak kali tentang perkara ini dan banyak EXCO hendak jawab lagi. Saya ingat kita sudah bincang sebanyak 3 kali dan saya ingat kalau ada apa-apa, kita boleh bincang luar lagi.....(ketawa). Tuan Speaker dengan itu saya memohon untuk menyokong.

Timbalan Speaker:

Terima kasih kepada Yang Berhormat Kebun Bunga dan saya jemput Ahli Kawasan Penaga.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Assalamu'alaikum Warahmatullahi Wabarakatuh. Soalan yang dibangkitkan, saya kira dulu semasa perbahasan beberapa perkara telah dibangkitkan. Saya kira dulu dalam perbahasan PSDP2 saya telah menggulung selama 1½ iaitu sudah habis, tetapi tidak habis-habis juga. Cukai yang dibangkitkan oleh Y.B. Sungai Pinang tentang cadangan supaya sumbangan pertanian terhadap KDNK Negeri Pulau Pinang supaya dipertingkatkan, itu saya bercakap 15 minit dalam gulungan semasa perbahasan Rancangan PSDP2. Dalam masa 1½ jam, tajuk itu saya bincang dan berikan pengulungan selama 15 minit. Jadi saya tidak berhasrat langsung untuk mengulanginya lagi sekali.....(ketawa), (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Saya mahu *hansard*.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Mahu *hansard*, datang baca sendiri, kalau tidak ada juga, datang ke pejabat. Yang Berhormat daripada Air Itam membangkitkan tentang pendidikan dalam bidang Genetik dan Bioteknologi perlu dipertingkatkan. Sebenarnya pendidikan dalam bidang genetik dan bioteknologi pertanian dijalankan secara berterusan oleh badan penyelidik seperti MARDI dan dengan izin, *Station Agriculture, Research and Development Institute, RRIF (Rubber Research Institute of Malaysia), MAOP (Malaysian Palm Oil Port)* dan institusi-institusi pengajian tinggi dan sebagainya. Untuk penyelidikan bahan-bahan makanan seperti padi, sayuran dan buah-buahan, MARDI telah diberi tanggungjawab itu. Penyelidikan bukan sahaja untuk mempertingkatkan hasil tetapi juga dari segi kualiti dan mencegah penyakit. Contoh hasil penyelidikan untuk tanaman padi

ialah jenis MR219 yang mampu mengeluarkan hasil seperti 10 tan metrik per-hektar. Contoh-contoh lain seperti angka iaitu jenis Mastura dan juga hasil penyelidikan mengeluarkan *tissue culture* dari tanaman pisang serta orkid.

Mengenai persoalan menggalakkan tanaman secara organik dan juga menggalakkan tanaman herba, langkah-langkah juga telah diambil untuk menggalakkan tanaman secara terancang. Pertama meningkatkan kesedaran kepada orang ramai dan para petani tentang peladangan secara organik dan penanaman herba, mengadakan petak-petak demonstrasi, perladangan secara organik di kalangan para petani. Selain dapat mencontohinya seperti di Guar Kepayang, tanaman sayuran yang mengamalkan perladangan secara organik, kawalan serangga menggunakan tanaman serai wangi dan akar cerita. Petak demonstrasi tanaman herba terdapat di pusat-pusat Latihan Pertanian. Kawasan tanaman herba terdapat dalam Ara Kuda. Tanaman yang ditanam ialah seperti serai, kunyit, halia, pegaga dan sebagainya. Tujuan diadakan kursus dan latihan kepada petani-petani di Pusat-pusat Latihan Pertanian dan mengadakan lawatan-lawatan ke lading-ladang mempelam, mengamalkan perladangan secara organik. Mungkin Ahli Yang Berhormat, boleh mengemukakan perkara ini terus kepada saya. Kita membuat lawatan ke ladang organik. Sekian yang mengambil minat Yang Berhormat boleh berusaha bercucuk tanam. Bagaimana menggalakan tenaga muda melibatkan diri dalam bidang petani ini. Ini juga telah digulung dalam perbahasan yang lalu.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Yang Berhormat daripada Sungai Dua kerja-kerja penyelenggaraan sungai, parit tali air disubkan kepada unit peladang, pernah di jawab, sebenarnya belum dijawab lagi....(ketawa).

Kerja-kerja penyelenggaraan sungai parit, tali air telah pun di beri kontrak kepada pertubuhan peladang Negeri Pulau Pinang. Keseluruhannya. (PPN) Pertubuhan Peladang Negeri Pulau Pinang pula telah memberi kepada Pertubuhan Peladang Kawasan atau PPK sebagai sub kontraktor. Pada dasarnya PPK adalah sebuah pertubuhan yang diwakili oleh para peladang dan petani yang menjadi ahli termasuk dari unit-unit peladang serta contoh-contoh tadi. Penyerahan pelaksanaan kerja-kerja kepada Unit-unit Peladang dan PPK bergantung kepada kesanggupan dan kemampuan unit-unit peladang mereka. Sebagai contoh PPK Nyior Sebatang, SPU telah melaksanakan kerja-kerja tersebut dengan baik. Saya tidak menafikan ada juga yang menyerahkan kerja-kerja itu kepada PPK dan PPK ini mengsubkan kepada orang lain untuk mendapat faedah yang cepat.

Saya memohon kepada Ahli-ahli Yang Berhormat kalaulah ada sekiranya yang terdapat mengenai perkara ini sila beritahu kepada Jabatan Pengairan dan Saliran supaya kita akan tamatkan kontrak serta di masa-masa depan kita tidak akan bagikan kepada mereka lagi.

Mengenai dengan *agro-tourism* dan *eco-tourism* yang dibangkitkan juga oleh Y.B. Sungai Dua, yang ini kita ada di kawasan pertama sekali kita ada di Pulau Aman iaitu *agro-tourism* kita mengadakan kegiatan *aqua-culture* atau ternakan kerang termasuk mengadakan *chalet*, pintu gerbang Pulau Aman, tandas awam, tanam pokok pun ada. Ini memang sudah sedia ada. Dalam rancangan yang kita hendak buat ialah pembangunan fizikal, pembangunan sosio-ekonomi, pembangunan produk pelancongan, pembangunan ladang kambing. Semua ini adalah berdasarkan kepada potensi yang ada di Pulau Aman itu, iaitu potensi asli yang mempunyai nilai saintifik seperti hakisan hutan paya bakau, buah sukun yang bermutu tinggi serta geologi yang tertua, *species* tumbuhan dan haiwan yang ada di situ serta hutan-hutan demi untuk mendidikan dan pendidikan. Kemudian nilai-nilai sejarah dan budaya yang terdapat di situ iaitu cadangan pemuliharaan termasuk pendokumentasikan sejarah dan perkuasaan kawasan seperti kawasan-kawasan yang mempunyai kenangan-kenangan pahit dan manis, lagenda dan sebagainya seperti perompak atau gua-lanun, gudang peluru, makam purba, telaga paip, telaga batu dan sebagainya. Di samping itu juga agensi-agensi kerajaan yang terdiri daripada kerajaan negeri, NPC, MPPP, MPSP, LPS, semuanya mengatur rancangan-rancangan yang bersepadu untuk pembinaan *jetty point*, bilik mesyuarat, kedai kraft tangan, restoran dan sebagainya.

Timbalan Speaker:

Jawi minta penjelasan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tuan Speaker, saya ucapkan terima kasih kepada pihak kerajaan kerana telah membangunkan Pulau Aman sebagai agro-pelancongan. Cuma satu yang menjadi masalah yang dihadapi oleh pihak pelancong atau *Jetty Point* daripada Bukit Tambun yang mana Bukit Tambun dengan kawasan yang begitu kecil, selalu berlaku kesesakan lalu lintas. Pihak Pejabat Daerah juga kata kawasan itu kemungkinan tidak sesuai dan ada cadangan membuka satu jeti baru di Batu Kawan, tetapi projek ini telah banyak kali dibincangkan begitu lama tetapi tidak ada keputusan lagi. Maka saya tidak tahu sama ada adakah ini di bawah Rancangan Malaysia Ke-8 atau untuk tahun ini atau tahun hadapan di mana kita boleh jalankan perancangan kita.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Terima kasih, semua pilihan kita akan diberi pertimbangan. Daripada Batu Kawan. Berkaitan dengan Jeti dan apa juga, kita cuba beri pertimbangan. Walaupun ada juga pandangan dari pelancong daripada Batu Kawan, tetapi daripada Pulau dengan bot untuk sampai ke sana perlu juga diberi perhatian. Jadi semua ini kita akan pertimbangkan dan kita katakan ini adalah Rancangan Malaysia Ke-8.

Mengenai Pusat Rekreasi Paya Ayer Itam Dalam, kerajaan juga telah mengadakan beberapa projek di situ untuk menarik para pelancong yang bertemakan eko-pelancongan dan pusat pendidikan, di samping menonjolkan keindahan semula jadi kawasan sebagai tarikan tumpuan orang ramai. Komponen kontena telah dilaksanakan seperti jalan masuk, jambatan gantung, laluan pejalan kaki, pelantar rehat, pelantar khemah, pelantar memancing, laluan *canopy*, tandas dan kawasan meletak kereta dan juga dimasukkan tanda arah, taman rekreasi, taman pameran dan taman maklumat.

Timbalan Speaker:

Jawi minta penjelasan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tuan Speaker, saya ucapkan terima kasih kepada pihak kerajaan kerana telah membangunkan Pulau Aman sebagai agro-pelancongan. Cuma satu yang menjadi masalah yang dihadapi oleh pihak pelancong atau *Jetty Point* daripada Bukit Tambun yang mana Bukit Tambun dengan kawasan yang begitu kecil, selalu berlaku kesesakan lalu lintas. Pihak Pejabat Daerah juga kata kawasan itu kemungkinan tidak sesuai dan ada cadangan membuka satu jeti baru di Batu Kawan, tetapi projek ini telah banyak kali dibincangkan begitu lama tetapi tidak ada keputusan lagi. Maka saya tidak tahu sama ada adakah ini di bawah Rancangan Malaysia Ke-8 atau untuk tahun ini atau tahun hadapan di mana kita boleh jalankan perancangan kita.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Terima kasih, semua pilihan kita akan diberi pertimbangan. Daripada Batu Kawan. Berkaitan dengan Jeti dan apa juga, kita cuba beri pertimbangan. Walaupun ada juga pandangan dari pelancong daripada Batu Kawan, tetapi daripada Pulau dengan bot untuk sampai ke sana perlu juga diberi perhatian. Jadi semua ini kita akan pertimbangkan dan kita katakan ini adalah Rancangan Malaysia Ke-8.

Mengenai Pusat Rekreasi Paya Ayer Itam Dalam, kerajaan juga telah mengadakan beberapa projek di situ untuk menarik para pelancong yang bertemakan eko-pelancongan dan pusat pendidikan, di samping menonjolkan keindahan semula jadi kawasan sebagai tarikan tumpuan orang ramai. Komponen kontena telah dilaksanakan seperti jalan masuk, jambatan gantung, laluan pejalan kaki, pelantar rehat, pelantar khemah, pelantar memancing, laluan *canopy*, tandas dan kawasan meletak kereta dan juga dimasukkan tanda arah, taman rekreasi, taman pameran dan taman maklumat.

Dalam Rancangan Malaysia Ke-8 ini, Kementerian Pembangunan Luar Bandar telah memperuntukkan sebanyak RM945,000 untuk Projek Air Itam Dalam. Begitu juga dengan Kampong Mengkuang Titi, kerajaan telah membelanjakan sebanyak RM192,250 juta untuk berbagai-bagai projek termasuk penambakan tanah, membekal alat-alat perabut dan bermacam-macam lagi.

Y.B. Tuan Speaker, Y.B. Penanti juga membangkitkan tentang bantuan subsidi kepada golongan termiskin yang juga telah dijawab, saya tidak tahulah yang macam mana Yang Berhormat hendak. Walau bagaimanapun saya kena ringkaskan bahawa Kementerian Pembangunan Luar Bandar dan Kerajaan Negeri Pulau Pinang ada menyediakan peruntukan untuk perbelanjaan pembangunan rakyat termiskin. Tetapi peruntukan adalah terhad, yang betul-betul layak. Kalau tiada bantuan bentuk subsidi untuk projek temakan, kita tidak beri lagi. Kalau hendak pinjam lembu baka, kita beri, saya menilai 2,500 kita beri. Kalau hendak burung puyuh dan ayam kampung kita jual 1,000 makanan pun kita beri dalam bentuk itu, dulu kita beri. Kalau kita kod nanti ada pula orang marah. Mereka jual ayam serban, tidak perlu sebutlah perkara itu.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Yang ini baru beritahu Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Sudah beritahu hari itu. Kena beli yang itu, seperti ayam kampung, kita beri 1,000 ekor, beli seekor RM1.00, makanan kita beri, 20 – 30 kilogram, sampai cara itu.

Pencemaran air laut dan lain-lain temakan, pihak berkuasa negeri iaitu MPSP, Jabatan Veterinar, Jabatan Alam Sekitar memang kita pantau dan akan terus mengambil tindakan untuk memberi nasihat yang perlu untuk pengusaha ladang peniaga kecil-kecilan, mengadakan tindakan mengikut bidang kuasa yang sedia ada.

Masalah banjir di Permatang Rawa, juga dibangkitkan oleh Permatang Pasir, sebenarnya saya rasa hujan yang baru lalu yang saya dengar heboh, hujan di pekan Georgetown, seperti yang dipaparkan oleh pihak media kononnya Pulau Pinang hampir tenggelam. Lima tahun dahulu banjir.....(gangguan)...(ketawa).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abdul Rahman):

Bukan banjir yang baru ini yang saya maksudkan Yang Berhormat. Georgetown itu saya timbulkan sebagai permulaan saja, tetapi banjir yang berlaku yang sudah lalu, itu soalnya. Yang Berhormat boleh lihat sendiri, setiap kali banjir dua jam sahaja, sekaki, dua kaki air sudah naik, kalau sehari semalam sampai ke paha.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Banjir yang dahululah, sekarang ini tidaklah?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abdul Rahman):

Bukan yang dulu, dulu itu, maknanya kalau kata setiap kali hujan, maksudnya bukan banjir yang baru ini, tidak. Tetapi bila dia hujan lebat, jadi banajirlah.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Bermakna yang baru sudah tidak ada banjir, jadi baguslah, sekarang tidak berlaku banjir, bermakna kerajaan negeri buat kerja dan ambil berat. Sebenarnya punca banjir di Permatang Rawa adalah kerana aras tanah Kampong Rawa ini terlalu rendah dan juga pembinaan jambatan-jambatan dan laluan kabel perkhidmatan yang rendah dan telah menyebabkan pengaliran sungai yang agak tergugat. Tindakan-tindakan juga telah diambil sama ada jangka masa pendek mahupun dalam jangka masa panjang seperti membersihkan sungai, juga pusingan laut, mendalam dan membuang pokok sungai di Permatang Rawa, tiap-taip tahun, membersihkan sampah sarap yang telah lambat ialah pembinaan sedia ada seperti jambatan yang retak dan rosak. Kalau untuk jangka panjang melebar, mendalam sungai Rawa menggantikan Jambatan rendah, mengubah laluan kabel, pengenapan di kawasan-kawasan rendah dan kegiatan kolam-kolam takungan, tetapi yang paling penting sekali, projek dan program tebatan banjir Sungai Perai sedang dilaksanakan. Insha-Allah saya percaya kawasan-kawasan ini akan mengurangkan masalah banjir.

Akhir sekali saya beralih kepada Y.B. Jawi yang dahulu telah membangkitkan 11 isu iaitu PSDP2, kemudian 3 isu dalam rancangan Malaysia ke-8, yang ini ada lima isu, tidak habis-habis. Pertama sekali ialah bayaran pampasan kepada penternak kerang yang berjumlah RM77,800. Yang Berhormat telah meminta nama-nama kepada siapa yang telah dibayarkan. Yang pertama sekali ialah Buck Say, RM17,000, Goh Cheng Liang, RM6,800, Teh Cheng Chee, RM6,800, Goh Neoh Hoo, RM6,800, Loo Neoh Heang RM6,800, Loo Seng Hup RM6,800 juga, Arshad Kasa, RM6,800, Persatuan Nelayan Kebangsaan Seberang Perai akan dibayar RM20,000 tidak lama lagi kerana ada urusan yang perlu kita dibereskan. Jumlahnya RM77,800 dan ini adalah kepada penternak-penternak kerang di mana yang terlibat dengan laluan pengangkutan sampah daripada Pulau Pinang hendak di bawa ke Pulau Burung. Kita bayar kepada itu sahaja, kita tidak bayar kepada nelayan yang untung sebanyak 36 orang. Mereka buat *statement* dalam *paper*. Dengan berbagai-bagai rungutan, memang kerajaan negeri tentulah merasa bimbang kita tidak berupaya kerana mereka tidak dibantu dengan laluan pengangkutan sampah. Ya, silakan, saya beri peluang.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih Tuan Speaker. Saya terima jawapan kepada soalan yang sama kemukakan dalam Dewan ini, memang dalam jawapan kata bila ada berlakunya masalah di mana sumber pendapatan pihak nelayan mereka terjejas, memang kerajaan akan mengurangkan pampasan untuk bayar kepada mereka. Sewaktu saya bangun membahaskan dalam Dewan ini juga, saya telah mengemukakan masalah yang kita takut akan menghadapi, jadi sekarang.....(gangguan).

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Saya faham, cukup.....(ketawa).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Jadi sekarang masalah yang dihadapi para nelayan kerana memang kita ada nampak *leachet* sampah yang masuk dalam sungai.....(gangguan).

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Saya tidak cakap macam itu. Itu kalau Yang Berhormat Tanya tentang ikan mati. Sekarang saya hendak jawab, saya mengaku jawapan yang diberikan, kepada nelayan yang katakan ikan mati.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Ya, janji kata RM20,000 itu belum diselesaikan.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Siapa kata ya? Akan dibayar, pertemuan akan diadakan pada 28 November dengan pihak kerajaan negeri.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

"Ya." Jadi saya tanya, RM20,000 itu yang bayar kepada persatuan nelayan itu, apakah syaratnya untuk mereka dapatkan pampasan.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Habis, tanah-tanah itu telah disewa kepada Persatuan Nelayan, mereka telah dapat TOL tanah itu, itu tanah-tanah mereka. Itulah mereka tidak boleh kerjakan temakan kerang itu, kita bayarlah ganti rugi. Sekarang saya masuk soalan kedua, iaitu ikan mati akibat daripada leachet, saya tidak percaya Yang Berhormat dapat daripada maklumat, mungkin ini daripada seseorang yang kononnya berjuang untuk nelayan tepi pantai, bagi saya "porah"....(ketawa), jangan bawa *reporter* banyak-banyak, jangan bawa tepi pantai. Kerana dia saya tahu, bahawa dahulu kerajaan negeri memberi kontrak kepadanya untuk membersihkan kawasan pantai di sekitar Batu Feringghi, kerana pekerjaannya tidak memuaskan, dalam tempoh itu kerajaan tidak memperbaharui, kerana marah itulah dicucuk gerai di tepi pantai itu, sebab itu saya gunakan "pirah", "porah".....(ketawa), puncanya apa, kerana tidak dapat, dia marah.

Kedua yang dikatakan ikan mati, saya juga minta laporan secepat mungkin. Ikan yang mati mengikut laporan Jabatan Alam Sekitar, JPS, Pejabat Daerah daripada perikanan dan juga MPSP. Semua ketidak terkecuali. Yang kedua ikan yang mati ialah diparit JPS, ketiga ikan yang mati ialah dua jenis, ikan semilang dan lampam hitam. Yang keempat ikan yang mati berpanjangan 10 hingga 15, kita lihat umur yang mati lebih kurang, jumlah yang mati ialah 600 ekor lebih kurang.

Yang ketujuh yang disaksikan oleh seorang sahaja nelayan. Nama beliau ialah Abdul Aziz bin Ismail, nelayan yang lihat adanya berlaku kematian ikan.

Kalaulah kerana kematian ikan-ikan saya memerlukan gambar, bukti dan sebagainya, ikan berapa tan yang mati itu. Jadi ini yang ditegur dan diheboh-hebohkan, bahawa berita yang digembur-gamburkan oleh n-Balan "pirah", dia kata. Kalaulah ada ikan, banyak mana yang mati berapa tan mati, kalau ikan itu tangkap gambar dan tunjuk. Minta mereka pergi semak, ikan 10 hingga 15, itulah.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Yang bertama sekali Tuan Speaker, bukan n-Balan, yang saya yang bawa kes ini, tetapi Yang Berhormat yang buat... (gangguan)

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Saya tidak kata Yang Berhormat n-Balan....(ketawa).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Tadi, Yang Berhormat daripada Penaga kata kalau b-Balan yang bawa dan beritahu, sekarang saya hendak jawab di sini sahaja. Memang nelayan daripada Changkat yang datang ke pejabat saya, yang memberitahu perkara ini, dan memang daripada laporan yang telah dikemukakan kepada Y.B. Penaga juga ada bahawa pada waktu itu kebetulan ada *leachet* yang masuk ke dalam parit JPS, ini tidak boleh dinafikan, memang sudah berlaku. Lepas itu selepas tempoh satu bulan, nelayan-nelayan di kawasan itu memang tidak dapat hasil, maka saya kata dan dalam surat mereka juga ada sebut bahawa pendapaan mereka memang merosot dan mereka mengadu. Saya juga ingin mengambil kesempatan untuk merayu bagi pihak mereka supaya pihak kerajaan boleh menimbangkan, kalau bukan pampasan pun atau wang ehsan untuk menolong mereka, dan apa lagi sekarang dan sambutan Hari Raya Aidilfitri semakin hampir, kalau kita boleh tolong nelayan itu, saya rasa ini adalah perkara yang bagus. Mereka menghubungi saya bukan kata hendak minta sampai macam mana. Yang Berhormat daripada Penaga, saya minta kalau boleh saya jemput turun ke padang dan berjumpa dengan mereka dan kita ambil senarai boleh dibincang dan Y.B. Penaga sendiri dengar perbualan mereka, memang nelayan bukan hendak kacau atau susah layan, ini yang saya hendak bagi Y.B. Penaga tahu. Berkenaan dengan ikan mati memang nelayan itu yang datang, beritahu saya, tetapi dia tidak cakap siapa, itulah masalahnya, dia pun tidak ada kamera, jadi saya pun tidak tahu macam mana hendak buat. Apabila mereka kemukakan kepada saya, sebagai seorang wakil rakyat, saya memohon tolong, itulah sebabnya Y.B. Penaga, saya telefon, tetapi Yang Berhormat kata hendak pergi ke negara China dan

akan hantar seseorang pergi buat siasatan, itu saya ucapkan terima kasih. Jabatan Perikanan pun telah pergi buat siasatan. Saya merayu untuk mereka, dengan sikap rendah diri itu memohon supaya pihak kerajaan atas perikemanusiaan tolong mereka yang miskin itu.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Kalau atas dasar perikemanusiaan memang kerajaan negeri selalu menolong, contohnya keramat di Pulau Aman, para nelayan di Tanjung Bunga, nelayan yang terlibat dengan Jelutong Expressway memang saya setuju. Kalau menggertak, mengugut kita tidak akan terima, tidak ada kerajaan dalam Malaysia yang akan ikut peraturan ini. Sebenarnya kerajaan memikirkan bahawa ikan yang mati itu mungkin daripada Sungai Juru yang mengalir sampai ke sana, yang membawa racun toksid, mengakibatkan ikan mati, dan ini adalah perbuatan manusia. Saya beritahu dahulu mengapa pihak kerajaan tidak memberi bantuan, kerana ini adalah pencemaran akibat perbuatan manusia, kalau semula jadi kita bantu. Kalau kerajaan memberi bantuan berdasarkan pencemaran ini tadi, saya kuatir nanti bila berlaku jerebu, hutan dibakar, berlaku jerebu, ada rakyat yang dapat penyakit asma, batuk kering, semua akan tuntutan dengan kerajaan, kena bayar, pencemaran ini adalah kerja manusia bukan semula jadi, ada yang sakit semua akan tuntutan pada kerajaan, sebab tidak ada negeri dalam Malaysia ini, mungkin kalau betul saya kata "tidak negara dalam dunia ini yang akan membayar", tetapi TYT kata tolong atas dasar perikemanusiaan, itu cerita lain yang boleh bawa sekali lagi ke dalam Mesyuarat Kerajaan Negeri.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Y.B. Penaga, bolehkah kita juga kemungkinan minta pihak kontraktor untuk membantu kerana memandangkan mereka adalah pengutip bayaran kontrak yang besar. Oleh sebab ini adalah kelakuan atas manusia, saya rasa berpatutan kalau pihak kerajaan juga hendak mereka tolong. Tetapi kita diberitahu sudah menyempurnakan kawasan itu, saya belum melawat lagilah, tetapi sampai hari ini memang pihak nelayan pun kata, memang sudah tidak ada berlakunya *leachet* dalam parit. Kemungkinan pihak Yang Berhormat boleh lihat.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Ya, itu yang saya kata tadi, kalau kita hendak tumpuan kepada kontraktor, amat sukar sebab ikan yang mati itu tidak ada bukti, yang kata ikan itu mati kerana disebabkan *leachet* itu, mereka tanya ini mungkin dari Sungai Juru, air yang mengalir daripada Sungai Juru, kena

discharge (dengan izin), bahan-bahan toksid daripada kilang-kilang itu yang membuatkan pendapatan mereka merosot, kalau mengatakan kontraktor *leachet* daripada itu yang menyebabkan ikan-ikan itu mati sukar untuk dibuktikan. Laporan yang tunjuk diterima kata 500 hingga 600 ekor ikan itu mati, Yang Berhormat kata itu tadi ada nelayan yang jumpa. Yang Berhormat melaporkan tentang kematian ikan. Dalam laporan kita juga ada 13 orang nelayan, semuanya menafikan adanya ikan mati, tadi Changkat juga cuma seorang yang ada gertak.

Walau bagaimanapun, kata-kata kerajaan cuba bentangkan perkara ini. Mengenai mengapa Jabatan Perikanan tidak dapat peruntukan, kalau Yang Berhormat lihat dalam belanjawan ini. Tajuk B 01 - C21, itu adalah peruntukan kepada semua jabatan negeri di Pulau Pinang. Jabatan Pertanian termasuk Kebun Bunga, malangnya Perikanan tidak termasuk dalam jabatan negeri Pulau Pinang. Sebab itu dia tidak dapat peruntukan. Di mana-mana negeri juga pun, Jabatan Perikanan di bawah tajuk bukan di bawah *State*, sebab itu tidak ada peruntukan.

Satu lagi Nelayan Laut Dalam, Nelayan Laut Dalam ini dalam jawapan saya, bahawa minat untuk menangkap ikan laut dalam, semakin berkurangan, tetapi Y.B. Jawi menyebut mengatakan menuduh bahawa saya tidak memaklumkan, bahawa gambaran ada tidak seperti yang dinyatakan. Saya beritahu bahawa, di Pulau Pinang ini nelayan-nelayan semakin kurang minatnya untuk menangkap ikan laut dalam dan Y.B. Jawi telah mengatakan ketidak memberi maklumat yang sebenarnya, berdasarkan ada nelayan di kawasan Yang Berhormat ingin untuk mengusahakan dalam ekonominya. "Ya" atau "tidak."

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Dalam ucapan saya cakap bunyinya bukan macam ini, Saya dengar daripada Y.B. Penaga, katanya nelayan di Negeri Pulau Pinang kurang minat hendak menceburi laut dalam kerana pergi satu minggu hendak tinggalkan isteri, itu yang saya cakap, jadi bila saya pergi tanya nelayan pantai, dia cakap, sama ada mereka mahu tidak kalau di beri peluang untuk pergi ke laut dalam, untuk menangkap ikan. Memandangkan hasil sumber pendapatan di pantai itu sudah merosot dan ada yang mengatakan bahawa oleh sebab pencemaran dan fakta-fakta lain, jadi saya minta mereka sekiranya mereka boleh tubuh satu koperasi dan kita boleh memohon bantuan kerajaan, adakan mereka kata ini cadangan yang baik.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Saya rasa tidak peria, dalam Dewan ini menyampaikan maklumat yang mengelirukan dan yang tidak berasas dan mengatakan bahawa di Negeri Pulau Pinang minat untuk pergi tangkap ikan di laut dalam semakin berkurangan sebab berasaskan fakta bahawa dulunya kita mengeluarkan 9 lesen, tetapi sekarang ini yang sedang beroperasi hanya 2, daripada 9 turun 2 lesen susah, kalau ada dalam kawasan Yang Berhormat yang meminati, sila beritahu siapa yang patut dihubungi dan juga dapatkan mereka untuk mendapatkan lesen untuk menangkap ikan di laut dalam abatan Perikanan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Yang saya bangkitkan nelayan di Changkat itu yang mereka mengakui bahawa pendapatan mereka sudah merosot dengan projek tapak pelupusan sampah di Pulau Burung. Jadi saya mencadangkan sekiranya ada peluang untuk pergi ke laut dalam sekiranya mereka berminat dan bersetuju dan saya minta supaya kalau Y.B. Penaga boleh tolong, saya pun tidak tahu macam mana urusnya, kerana ini satu kelompok nelayan, dan mereka tiada modal hendak membeli bot yang canggih untuk pergi ke laut dalam.

Jadi saya bercadang, saya tidak pasti sama ada cadangan ini boleh jalan, saya cadang kalau mereka di tubuhkan satu badan koperasi hendak buat pinjaman daripada Bank Pertanian dan kemungkinan panduan daripada kerajaan untuk menolong mereka, itu cadangan saya. Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Boleh, tetapi jangan tuduh kata saya beri maklumat tidak betul. Siapa yang harus saya hubungi ataupun mereka hubungi saya, melalui telefon sudah memadai, perjumpaan akan diadakan, kemampuan mereka tentang peralatan laut dalam ini, jumlahnya besar, belanja dan masalah ini akan kita cuba diatasi serta boleh dibincangkan kemudian. Pokoknya saya setuju.

Akhir sekali mengenai hutan paya bakau, memang terdapat beberapa pokok paya bakau mati di sepanjang laluan pengangkutan dari Jeti ke tapak pembuangan sampah di Pulau Burung. Pokok-pokok yang mati adalah dalam lingkungan kawasan laluan yang diluluskan, dan hanya ditentukan oleh lalunya sahaja. Mengikut semakan Jabatan Perhutanan kematian pokok paya bakau tersebut disebabkan kerja tanah yang telah berubah sifat habitat kawasan. Mengenai pokok-pokok bakau yang tumbang di hutan simpanan kekal Byram adalah disebabkan hakisan sungai dan tidak ada kaitan dengan tapak pembuangan sampah.

Pada masa yang sama keluasan hutan bakau dan paya laut di seberang hutan simpanan kekal Byram diperhatikan bertambah luas kerana berlakunya pemendapan di kawasan tersebut. Semakin banyak, akan begitu banyak, jangan sudah hati, kalau mati 10 pokok pun akan tumbuh secara *natural* banyak. Kita juga akan *gazettekan* untuk mengekal dan menambah kawasan hutan paya bakau ini sebanyak 150 hektar. Sekarang ini sedang melalui proses untuk *digazettekan* sebagai hutan simpanan paya bakau dan turut juga 250.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih Y.B. Tuan Speaker dan Y.B. Penaga, saya tidak ada kata bahawa Y.B. Penaga memberi maklumat yang tidak betul dalam Dewan ini, saya cuma mengatakan bahawa Y.B. Penaga pernah menyebutkan bahawa nelayan itu ada kemungkinan yang tidak mahu meninggalkan isteri satu bumbung pergi ke laut dalam dan daripada maklumat yang saya dapat daripada nelayan di Changkat mereka kata, mereka tidak ada masalah dan tidak pernah ada tuduhan. Itu yang ingin saya hendak jelaskan.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Ya, mungkin saya tidak ada di dalam Dewan. Memang saya katakan dahulu, apabila melihatkan jumlah lesen untuk pergi ke laut dalam semakin berkurangan, melalui kaji selidik, berjumpa mereka, nampaknya mereka kurang berminat. Sekarang mereka mempunyai pekerjaan di pantai, mereka sedang dan lebih mudah dengan kerja-kerja di pantai. Jadi mereka tidak mahu meninggalkan anak isteri mereka. Jadi itu sahaja Y.B. Tuan Speaker. Saya juga turut menyokong pembentangan kertas kerja yang telah dibuat oleh Y.A.B. Ketua Menteri.

Timbalan Speaker:

Terima kasih Y.B. Penaga dan saya menjemput Y.B. daripada Kawasan Macang Bubuk untuk mengambil bahagian.

Ahli Kawasan Machang Bubuk (Y.B. Dato' Dr. Toh Kin Woon):

Terima kasih Y.B. Tuan Speaker, dan saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan mengenai usul meluluskan belanjawan bagi Tahun 2002 yang telah dibentangkan di Dewan yang mulia ini oleh Y.A.B. Ketua Menteri pada 19 November 2001. Saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada semua rakan saya di Dewan yang mulia ini ke atas ucapan mereka yang bernas dan baik yang sudah tentu akan menyumbang kepada peningkatan prestasi kerajaan negeri dalam berbagai-bagai aspek.

Saya sekarang ini ingin cuba menjawab beberapa soalan serta mengulas tentang beberapa pandangan dan cadangan yang telah dikemukakan ke atas jawatan-jawatan saya.

Y.B. Air Itam menekankan ke atas peri mustahaknya daya saing dan produktiviti ekonomi Pulau Pinang dipertingkatkan. Ini memang merupakan satu cadangan yang baik yang sebenarnya telah diakui oleh kerajaan negeri dalam kedua-dua Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang Yang Kedua bagi tempoh 2001 – 2010 dan juga Rancangan Negeri Pulau Pinang Yang Pertama 2001 – 2005 (RNPP1). Memang pertumbuhan dalam produktiviti faktor keseluruhan atau *Total factor productivity* (dengan izin), yang mendatar dalam separuh dua dekad 2001 – 2010 telah membangkitkan kebimbangan akan impaknya ke atas *trend* daya saing masa depan ekonomi Pulau Pinang. Justeru itu beberapa strategi telahpun dirancang bagi meningkatkan produktiviti dan seterusnya daya saing Pulau Pinang di pasaran antarabangsa dan sebagai pusat pelaburan. Di antara strategi-strategi ini seperti berikut:-

- (i) memperkukuhkan sektor perkhidmatan moden
- (ii) mempromosikan kedua-dua penyelidikan asas dan penyelidikan guna.
- (iii) Memperdalam dan memperkukuhkan jaringan sistem penawar, agar pengetahuan, inovasi dan kemajuan teknologi yang dijanakan di firma dan organisasi tertentu dapat dengan murah, mudah dan cepatnya disebarkan melalui sistem ini.
- (iv) Memperkembangkan dan memperdalam kegunaan ICT supaya menyemarakkan peningkatan dalam produktiviti ke seluruh ekonomi.
- (v) Memperkuat sokongan keinstitutionan untuk prasarana asas seperti kesihatan, pendidikan, pengangkutan, logistik dan utiliti agar dapat menawarkan asas kritikal yang perlu bagi Pulau Pinang mengejar pesaing-pesaing berteknologi tinggi yang lain.

Kalau kesemua strategi ini berjaya dilaksanakan, kos menjalankan bisnes di Pulau Pinang akan dikurangkan. Ini sudah pasti akan dapat menarik sebahagian daripada pelaburan langsung asing ke Pulau Pinang serta menawan sebahagian daripada pasaran antarabangsa untuk produk-produk yang diimportkan itu.

Cadangan bahawa Negeri Pulau Pinang harus menganjakkan paradigma pembangunannya seperti yang dicadangkan oleh Y.B. Air Itam, memang telahpun diakui di PSDP2 dan RNPP1. Ini dapat dilihat dalam pengakuan bahawa Negeri Pulau Pinang tidak boleh terus bergantung kepada strategi pembangunan yang berintensif sumber, memandangkan kepada hakikat bahawa ekonomi Pulau Pinang kini menghadapi kekangan sumber, tetapi kena lebih bergantung kepada peningkatan dalam pertumbuhan produktiviti faktor keseluruhan, *or total factor productivity growth* (dengan izin) sebagai strategi pembangunan baru.

Saya tidak bersetuju dengan kenyataan yang dibuat oleh Y.B. Air Itam yang mengatakan bahawa perbelanjaan ke atas latihan semula pekerja-pekerja yang telah diberhentikan adalah membazirkan. Latihan semula dapat melengkapkan para penganggur dengan kemahiran yang lebih tinggi seperti pengetahuan teknologi maklumat dan komunikasi atau pun ICT. Ini kemudiannya dapat menempatkan mereka dalam pekerjaan yang lebih mahir dan berpendapatan tinggi di tempat pekerjaan, menyediakan satu kumpulan pekerja mahir yang besar dan justeru mempertingkatkan daya saing Pulau Pinang sebagai pusat industri yang nilai ditambahnya lebih tinggi dan sebagai ekonomi berpengetahuan.

Cadangan yang dibuat oleh Y.B. Air Itam bahawa ekonomi Pulau Pinang harus mengurangkan pergantungannya ke atas pelaburan langsung asing atau pun "FDI" oleh kerana risiko kebergantungan yang tinggi ini amat besar, adalah betul sebahagiannya sahaja. Pada masa adanya risiko ini, seperti pendedahan kepada turun naik kitaran niaga dan pelaburan yang membawa kepada bum berselang-seli dengan kemelesetan, namun ada juga manfaat yang telah pun dinikmati oleh ekonomi Pulau Pinang hasil daripada berjayanya sebahagian daripada "FDI" ditempatkan di sini. Di antara faedah-faedahnya termasuk:-

- (i) penciptaan peluang-peluang pekerjaan sehingga ekonomi Pulau Pinang bukan sahaja dapat menikmati guna tenaga penuh, malah sehingga baru-baru ini menghadapi masalah kekurangan tenaga buruh.
- (ii) Pemindahan teknologi ke para pekerja dan usahawan-usahawan di industri kecil dan sederhana.
- (iii) Peningkatan dalam kemahiran pengurusan, dan
- (iv) Peningkatan taraf hidup keseluruhan rakyat di Pulau Pinang.

Justeru itu Kerajaan Negeri Pulau Pinang akan terus berusaha menarik FDI tetapi secara terpilih, dalam tempoh sepuluh tahun akan datang. Kita akan menekankan ke atas menggalakkan penempatan aktiviti-aktiviti pembuatan yang nilai ditambahnya lebih tinggi seperti kejuruteraan reka bentuk dan perkhidmatan sokongan. Kita akan meningkatkan daya saing kita bagi menarik aktiviti-aktiviti ini dan juga pengeluaran barang-barang jaringan seperti fotonik.

Kita juga sedang mengkaji kemungkinan menerokai bidang-bidang lain, seperti bioteknologi seperti yang dicadangkan oleh Y.B. Air Itam. Kalau kita berjaya dalam usaha menarik lebih banyak FDI dengan tumpuan khas kepada aktiviti yang nilai ditambahnya lebih tinggi, maka lebih banyak pekerjaan yang berpendapatan lebih tinggi akan diciptakan. Bahagian daripada peningkatan dalam nilai ditambah yang diciptakan kelak yang diperolehi oleh pekerja tempatan akan meningkat dan pemindahan teknologi khususnya kepada para pekerja teknikal industri kecil dan sederhana akan juga ditambah. Pada masa kita terus berusaha menarik "FDI" kerajaan negeri tidak akan mengabaikan malah terus menekankan pembangunan IKS tempatan.

Sebenarnya penempatan syarikat-syarikat multinational Pulau Pinang, telah sedikit sebanyak membantu membangunkan, khususnya dalam meningkatkan, keupayaan teknologi. Ini dicapai melalui perolehan bahagian, daripada komponen, oleh syarikat-syarikat *multinational electronic* daripada IKS tempatan. Perlunya menemui spesifikasi teknik tinggi yang ditetapkan oleh syarikat-syarikat ini, serta penghantaran bahagian dan komponen mengikut jadual yang dinyatakan, telah mendesak IKS mempertingkatkan keupayaan teknik mereka. Buat masa ini kerajaan negeri telah memperkenalkan *Rosetta Net* dan juga buat galakkan IKS tempatan bersama-sama dengan syarikat multinasional menyertainya. Ini berserta skim menghantar siswazah menganggur yang telah menerima latihan dalam ICT ke IKS untuk waktu tempoh tertentu akan terus meningkatkan lagi keupayaan teknologi IKS ini.

Tuan Speaker, pada masa hadapan Kerajaan Negeri Pulau Pinang akan terus menekankan dasar pembangunan sektor pembuatan, tetapi ke atas aktiviti-aktiviti yang nilainya ditambah lebih tinggi. Ini bererti kita akan mempelbagaikan, tetapi di sebelah dalam sektor pembuatan negeri, dengan menganjakkan daripada pembuatan secara besar-besaran atau *high volume production manufacturing* (dengan izin) kepada R&D dan *high value added manufacturing* dan perkhidmatan sokongan. Pada masa yang sama saya bersetuju dengan Y.B. Air Itam bahawa ICT harus dimajukan ke tahap yang tinggi sebagai penjana nilai di tambah dan kekayaan dan bukan setakat sebagai alat untuk menyokong. Dalam hal ini kerajaan negeri akan terus melatih lebih ramai pekerja yang mahir dalam ICT

dan bersama-sama Kerajaan Persekutuan menggalakkan pembiayaan idea-idea baik dan baru oleh modal teroka *venture capital*. Dalam kata-kata lain, kita harap kita dapat mewujudkan suatu persekitaran yang kreatif dan inovatif dan penyediaan pembiayaan yang mencukupi agar dapat melahirkan suatu kumpulan usahawan teknologi.

Timbalan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, saya minta maaf di atas kesulitan yang timbul kerana kegagalan memperbaiki *system microphones* di dalam Dewan yang mulia ini, harap masalah ini dapat diselesaikan sehingga hari esok. Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan sehingga jam 9.30 pagi esok 27 November 2001. Sekian, terima kasih.

Dewan ditangguhkan sehingga 5.00 petang.